

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

CITATE DOKTRINORE

(Shkëputur nga fjalimet e Sejid Hasan Nasrullahut)

Tiranë, 2023

Titulli i librit: **CITATE DOKTRINORE**

(Shkëputur nga fjalimet e Sejid Hasan Nasrullahut)

E përktheu: **Haxhi Sheh Vullnet MERJA**

Redaktoi: **Pro. Shpëtim DODA**

Përkujdesja kompjuterike: **Sabrie FEZA**

Kopertina: **Sabrie FEZA**

Botoi: **Shoqata "Flladi"**

Tiranë, 2023

Hyrje

Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi Zotërinë tonë Muhamedin dhe familjen e tij të mirë dhe të pastër, veçanërisht mbi Bakijetu Allah në të dy vendet (*Zoti e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Doktrina Mehdiste përbën një bosht kulmor në mendimin dhe në sjelljen e pasuesve të Shkollës së Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*), e cila ndryshon nga pjesa tjetër e sekteve dhe feve që besojnë tek Shpëtimtari. Arsyeja e kësaj lidhet me besimin e palëkundur të kësaj Shkolle se ai është gjallë dhe jeton në këtë botë. Ai vështron, mbikëqyr, vëzhgon, ndjek dhe lëviz, edhe pse e gjithë kjo është në një formë të fshehtë, që të përshtatet me gjendjen e mungesës së tij. Kjo çështje tejet e rëndësishme pasqyrohet tek shpresa e rishfaqjes së tij dhe pritjes së shpalosjes së tij në mënyrë më të sigurt, më të qartë dhe më efektive sesa në rast se Imami do të zbriste nga qielli ose do të lindte në “Ahir Zeman” (në fundin e kohës).

Ekziston një ndryshim ndërmjet ndjenjës sonë në lidhje me praninë e tij mes nesh, ndjenjës së tij ndaj nesh, kujdesin e tij ndaj nesh, njohuritë e tij për punët tona, dhe gjendjes tonë, njohurisë tonë për jetën e tij dhe pritjen e tij për urdhrin e Allahut të Madhëruar që ai të shpalojë haptazi. E gjithë kjo na motivon fuqishëm të përgatisim terrenin për rishfaqjen e tij, si dhe të punojmë për të përgatitur njerëzit për ta mbështetur atë.

Kjo doktrinë është e rëndësishme, duke qenë se trajton një çështje të padukshme (të fshehtë) që lidhet me të ardhmen e njerëzimit dhe si do të jetë fati i tij. Ajo u bë një skenë për disa prej tyre për të shfrytëzuar dhe manipuluar emocionet dhe besimet e njerëzve me këtë Imam të madh.

Prandaj, dijetarët dhe predikuesit përgjegjës u përballën me qëllim për të sqaruar pikëpamjen e saktë të transmetimeve që qarkullojnë tek njerëzit kur flasin për besimin tek Mehdiu, qoftë në nivelin e interpretimit të saktë, udhëzimit shkencor, dallimit të transmetimit të saktë nga të tjerët, apo studimit të dimensioneve të ndryshme të tij.

Shkëlqesia e tij, Sekretari i Përgjithshëm zotëria Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) mbajti një sërë ligjëratash lidhur me këtë çështje. Në takime të ndryshme, ai përfshiu tema me interes dhe udhëzime të dobishme dhe të vlefshme, të cilat Revista Bakijetu Allah i pëlqeu dhe i mblodhi, i rregulloi dhe sistemoi për t'i sjellë në duart e lexuesve të

dashur për të përfituar prej tyre në prezantimin e kulturës Mehdiste dhe njohjen e saj.

Ne e kemi përgatitur këtë libër:

1. Materialin e këtij libri e kemi mbledhur dhe përgatitur nga një përmbledhje ligjëratash të mbajtur gjatë takimeve të ndryshme të Shkëlqesisë së tij Sekretarit të Përgjithshëm, (*Allahu e ruajtë!*), disa prej të cilave janë botuar më parë, dhe disa të tjera janë të pabotuar.

2. Bëmë disa redaktime, ndryshime të lehta, fshirje të përsëritjeve, disa hyrje dhe përmbyllje, disa rregullime apo qartësime përmbajtësore, por duke ruajtur përmbajtjen e ligjëratës dhe formën e paraqitjes së saj, ashtu sikurse e ka shprehur Shkëlqesia e tij.

3. Ne kemi dokumentuar disa prej argumentave, transmetimeve dhe teksteve të përmendura nga Shkëlqesia e tij në fusnota.

4. E kemi sistemuar librin me një hyrje, kapituj dhe një përmbyllje, dhe vendosëm tituj rreth temave që u përshtaten atyre.

Si përfundim, lusim Allahun e Madhëruar që ta mbrojë Imamin tonë, kujdestarin e muslimanëve, Imam Khamenei, dhe ta ruajë Shkëlqesinë e tij Sekretarin e Përgjithshëm dhe të përshpejtojë rishfaqjen e Prijësit tonë, Zotërisë së epokës dhe kohës, (*Zoti e përshpejtoftë rishfaqjen e*

tij!), dhe të na bëjë prej përkrahësve, prej ndihmësve, pasuesëve dhe dëshmorëve në duart e tij.

Me të vërtetë Allahu dëgjon dhe ju përgjigjet lutjeve.

Revista Bakijetullah

Parathënie

Sot njerëzimi, pas gjithë këtyre përvojave dhe luftërave, po kërkon një rend global që garanton stabilitet dhe arrin drejtësi, paqe dhe siguri në botë.

Sot, për shkak të sistemit zyrtar në shumicën e vendeve të botës arabe dhe islame, si dhe brishtësisë së regjimeve, po dalin çdo ditë e më tepër në sipërfaqe të gjithë veprat e pushtetarëve, padrejtësitë, represioni, situata e keqe dhe madhësia e dallimeve ekzistuese në nivelet etnike, sektare, vendore, rajonale, lokale, partiake, fraksionale dhe personale.

Nëqoftëse do të bënim një referendum popullor, do të arrinim në përfundim se bota islame pret me padurim një udhëheqës të madh, një shpëtimtar, një çlirues, i cili mund të mbledhë njerëzit, të bashkojë fjalën e tyre, ta bashkojë umetin, si dhe t'i kthejë lavdinë e dikurshme. Kush është ky udhëheqës që mund ta bëjë këtë, pas qindra vjetësh, dhe pas vështirësive të së kaluarës, të së tashmes dhe të gjitha

sfidave të së ardhmes? Të bashkojë kombin prej një miliardë e katërqind milionë muslimanësh? Për ta bërë atë popullin më të fuqishëm në këtë botë? Kush tjetër mund ta bëjë përveç djalit të vajzës së të Dërguarit të Allahut, Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)¹?

Periudha në të cilën jetojmë është e ndryshme nga kohët e vjetra, e kjo si rezultat i ekzistencës së kanaleve satelitore, internetit, mediave dhe revolucionit të komunikimit. Një person mundet, duke qenë i ulur në vendin e tij, të dijë pjesën më të madhe të asaj që ndodh në botë, ngjarjet, zhvillimet, fatkeqësitë, tragjeditë dhe padrejtësitë që çdo ditë na përcillen përmes mediave, dhe ne i dëgjojmë dhe prekemi prej tyre.

Sot ne jetojmë në një botë plot padrejtësi, shtypje, uri, korrupsion, luftëra, vrasje dhe krime. Madje edhe disa vende që nga larg duken si vende të sigurta, janë vende në të cilat krimi po i gllabëron ditë e natë.

Sot, kur lexojmë statistikat e botës arabe që flasin për të uriturit, analfabetët dhe të papunët, dimë gjithashtu edhe shifrat e nevojtarëve që jetojnë shumë poshtë, nën kufirin e varfërisë. Përkundër atyre njerëzve në nevojë, vetëm disa personalitete arabe kanë mbi 3000 miliardë dollarë në

---

¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 3/11/2003

bankat amerikane, para të përfituara nga nafta. Nafta e arabëve dhe e muslimanëve.

Këto janë padrejtësitë e kësaj kohe dhe të kësaj epoke. Ka njerëz që nuk e kanë problem të shpenzojnë qindra milion dollarë për kryengritje në këtë apo atë vend, por nuk janë të gatshëm të paguajnë asnjë qindarkë për arsim, kujdes mjekësor, ushqim, siguri e stabilitet.

Sot, të gjithë popujt e botës janë në kërkim të një zgjidhjeje, dhe bota është plot me probleme, shkaktarët e të cilave janë korrupsioni, padrejtësia dhe krimet. Bota pret një transformim dhe ndryshim të madh që duhet të ndodhë tek njeriu dhe njerëzimi. Nevoja jonë është për një zgjidhje radikale - ne muslimanët jemi shiitë dhe sunitë - ne besojmë në Imam Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Pra, kur flasim për këtë nevojë, nuk nënkuptojmë nevojën e një grupi njerëzish, popullit të Libanit, popullit të rajonit, shiitëve, sunitëve, muslimanëve, të krishterëve, apo një brezi të caktuar. Por po flasim për një nevojë të vërtetë dhe reale për çdo qenie njerëzore në këtë tokë që vuan nga padrejtësia, kërkon drejtësi, vuan nga luftërat dhe kërkon siguri, stabilitet, drejtësi, dinjitet dhe krenari për të jetuar në këtë botë dhe në Ahiret.

Bekimet e Imamit, Zotërisë së kohës (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe pas tij zotërisë Isait (*Paqja qoftë mbi të!*), nuk janë vetëm në këtë botë, por gjithashtu do

të jenë shumë më të mëdha në Botën Tjetër. Sepse ky flamur është flamuri i udhëzimit tek Allahu, flamuri i drejtësisë, monoteizmit dhe robërisë vetëm ndaj Allahut të Madhëruar në këtë tokë.²

---

² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 11/8/2012

KAPITULLI I PARË:

E PADUKSHMJA DHE E ARDHMJA

Tema e parë:

Njohja e së padukshmes dhe dobitë e studimit të saj

E padukshmja dhe e ardhmja ngjallin interes tek njerëzit

Në botë e sotme - si dhe në të kaluarën - ka një interesim të madh tek të gjithë njerëzit për ndodhitë dhe lajmet që lidhen me të ardhmen, ndonëse disa prej tyre janë të interesuar për ato lajme për të kërkuar fakte historike, dhe si argumenta që konfirmojnë dashurinë dhe interesimin e njerëzve rreth atyre lajme dhe dëgjimin e tyre. Ajo që vërejmë në prag të Vitit të Ri, konkurrenca ndërmjet kanaleve televizive në prezantimin e lajmeve të

astronomëve, astrologëve dhe sharlatanëve, por dhe njerëzve që i ndjekin ato.

Njeriu, me instinktin dhe natyrshmërinë e tij, ka dëshirë që të njohë të ardhmen. Ai është gati të dëgjojë për orë e orë të tëra këto lajme pa u mërzhitur. Ato në vetvete janë tërheqëse. Kjo ndodh në nivel individësh. Ndërsa në nivel shtetesh, pushtetarësh dhe administratash politike në botë, ato ndërtohen mbi bazën e këtyre lajmeve, gjithashtu dhe zgjedhjet e rëndësishme dhe fatale mbështeten në këto lajme, në studimin e situatave dhe e sfondeve të situatave, e njohur në kohët tona me termin “narrativë.”³

Amerika interesohet për lajmet më të fundit të botës

Dihet se shumica e presidentëve të Amerikës - shteti i shkencës, qytetërimit dhe teknologjisë - kanë një bashkëbisedim të përhershëm me astrologët, pasi ata i konsultojnë për të hyrë në luftë të caktuar apo për nënshkrimin e marrëveshjeve specifike.

Kohë më parë, në Shtetet e Bashkuara u zbulua se ekzistojnë qendra studimore të lidhura me Pentagonin dhe

---

³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/5/2017.

CIA-n, të specializuara në çështjet që kanë të bëjnë me fundin e botës, veçanërisht ato që kanë të bëjnë me Imam Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Përmes këtyre qendrave, ata mundën të mblidhnin një sërë dorëshkrimesh dhe librash që nuk arritën tek ne si rezultat i luftërave dhe pushtimeve. Kjo gjë u mundësoi atyre të merrnin një sërë lajmesh që tregonin për fundin e botës. Ata kujdesen për të, e studiojnë atë dhe përgatiten duke u bazuar tek kjo.⁴

Lexova në disa studime akademike me vlerë shkencore se një nga arsyet më të rëndësishme për këmbënguljen e amerikanëve për të ndërtuar baza në Arabinë Saudite, Gadishullin Arabik dhe Irak, është leximi nga ana e tyre i lajmeve dhe profecive që u thonë atyre se udhëheqësi që presin muslimanët do të dalë nga Meka, dhe se lëvizja dhe përballja e tij e parë do të jetë në Gadishullin Arabik dhe në Irak. Amerikanët dhe izraelitët janë seriozisht të shqetësuar për mbijetesën e këtij entiteti uzurpator dhe kanceroz të quajtur "Izrael".

Unë u them atyre: Mblidhni hebrenjtë nga e gjithë bota në Palestinë. Bravo. Nëse vjen premtimi i Ahiretit, ne do t'ju bëjmë bashkë. Në Palestinë po mblidhen hebrenj nga e gjithë bota. Po i largoni dhe po i hidhni të gjitha maskat false dhe mashtruese kur flisni për paqen dhe për sigurinë,

---

⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/5/2017.

ligjin ndërkombëtar, organizimin ndërkombëtar, rendin botëror dhe stabilitetin. Në këtë mënyrë zbuloni fytyrat tuaja të egra që duan gjakderdhjen, tiraninë dhe sundimin. Kjo çështje do të përshpejtojë lehtësimin dhe do të përshpejtojë kthimin e zotërisë Isait (*Paqja qoftë mbi të!*) në këtë botë^{1.5}

Hebrenjtë janë ata që mbështeten më shumë në lajmet që lidhen me të ardhmen

Hebrenjtë janë ata që mbështeten më shumë në lajmet që lidhen me të ardhmen. Kjo është për shkak të dy faktorëve kryesorë:

1. Numri i madh i Profetëve të dërguar për t'i udhëzuar ata.
2. Numri i madh i transmetimeve për fundin e botës që ata zotërojnë.

Shumë ngjarje arritën tek ata, ndërsa Profetët e jehudëve u tregonin atyre se çfarë do të ndodhte në të ardhmen. Kjo është arsyeja pse ata kishin shumë lajme për

---

⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 11/3/2003.

të fshehtën. Qoftë ajo që ishte e realizuar – si për shembull, misioni i Pejgamberit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) - apo ato që nuk ishin realizuar ende, si lajmet e fundit të botës. Hebrenjtë kanë qendra studimore që hulumtojnë lajmet që ekzistojnë në librat e tyre.

Ndër faktet që tregojnë se ato ndodhën, dhe që dëshmojnë se ata po punojnë në bazë të këtyre transmetimeve për të luftuar vullnetin hyjnor, është frika e shumë izraelitëve pas fitores së Revolucionit Islamik në Iran, pavarësisht largësisë ndërmjet tyre. Shkaku i kësaj është përmendja në librat dhe transmetimet e tyre dhe nga rabinët e tyre se shteti i tyre do të zhdukej nga një ushtri që do të vinte nga Lindja. Nëqoftëse Irani do të fuqizohej dhe do të vendoste rendin dhe do të kishte forcë, sipas profecisë, transmetimeve dhe librave të tyre, atëherë ky do të ishte faktori kryesor dhe vendimtar në humbjen dhe për eliminimin e "Izraelit".

Prandaj, kur u bë i qartë dështimi i luftës së Sadam Huseinit kundër Iranit, ushtria armike izraelite pushtoi Libanin e jugut në 1982. Këtë e bëri për t'i prerë rrugën Iranit. Në atë kohë, kreu i qeverisë armike "Bigin" tha: Nëqoftëse Khomeini do të dojë - sipas fjalës së tij - të dërgojë forcat iraniane në Palestinë, ne do t'i shkatërrojmë ato në Jordani. Pra, do t'i shkatërrojmë përgjatë rrugës. Pra, ata ishin në dijeni se Irani ishte në proces të zhvillimit dhe

reformimit, pas gjithë prapambetjes dhe të këqijave që kishte lënë Shahu.⁶

Muslimanët dhe lajmet në lidhje me botën e padukshme

Allahu i Madhëruar na ka treguar në Kur'anin Fisnik përmes Profetit Muhamed për të ardhmen dhe fundin e botës. Gjithashtu muslimanët zotërojnë një pasuri të madhe transmetimesh nga i Dërguari (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) të pranishme në librat e tyre për atë që do të ndodhë në fund të botës. Ata kanë një interesim të madh në këtë çështje, veçanërisht kur bëhet fjalë për një çështje shumë të rëndësishme, siç është çështja e Mehdiut të pritur (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).⁷

---

⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/5/2017.

⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së Tij, Zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

Lajmet në lidhje me botën e padukshme dhe lufta psikologjike

Në ditët tona, dhe me zhvillimin e mjeteve të komunikimit dhe medias, lajmet që flasin për të ardhmen janë bërë më të përhapura, veçanërisht me ngjarjet dhe në zhvillimet e mëdha dhe të rrezikshme që po përjeton bota, dhe të cilat po i dëshmon bota arabe dhe ajo islame. Është rritur shfrytëzimi i tyre - në disa vende - në forma të ndryshme. Disa njerëz, për të vërtetuar se rruga e tyre është rruga e së vërtetës, dhe për të konfirmuar korrektësinë e vendimit dhe zgjedhjes së tyre, i drejtohen lajmeve të së ardhmes dhe lajmeve të fundit të botës. Disa prej tyre flasin për fitore dhe disfata, duke përdorur këto lajme. Ata i përdorin ato në luftën psikologjike, qofshin këto lajme transmetime të veçanta nga i Dërguari (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), ose nga sahabët, apo nga parashikuesit dhe astrologët.⁸

Kush e di të padukshmen (të fshehtën)?

Si muslimanë, besojmë se vetëm Allahu i Madhëruar e di të padukshmen (të fshehtën). Allahu i Madhëruar – për

---

⁸ I njëjti burim.

urtësinë që e di Ai, për të mirën e robëve, për udhëzimin e tyre, dhe si mëshirë për ta – u shfaq dhe zbuloi disa prej Profetëve dhe të Dërguarëve të Tij, apo disa prej engjëjve të Tij, disa nga të padukshmet apo disa gjëra prej dijes së Tij. Ato krijesa dinë vetëm atë që ua ka bërë të njohur Allahu, dhe brenda kufijëve të asaj që i Lavdëruari u ka shpallur dhe caktuar. Ata nuk pretendojnë më shumë se kaq. Allahu i Madhëruar ka thënë në Kur'an: **“Ndërsa ata nuk mund të përvetësojnë asgjë nga Dituria e Tij, përpos aq sa Ai dëshiron.”**⁹

Rruga e njohjes së të padukshmes dhe orgjinës së saj

Ne besojmë se nuk ka rrugë për njohjen e të padukshmes dhe së ardhmes, përveç rrugës së cilës si origjinë dhe referencë ka Allahun e Madhëruar. Për shembull, siç janë transmetimet e përcjella në Kur'anin Fisnik, apo ajo që është përcjellë nga Profetët (*Paqja qoftë mbi mbi ta!*), nga Pejgamberët (*Paqja qoftë mbi ta!*), apo çfarë ka dëgjuar brezi i parë nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), apo çfarë ka mbërritur tek ne nga Ehli Bejti (*Paqja qoftë mbi ta!*), ose çfarë është dëgjuar prej tyre (*Paqja qoftë mbi ta!*).

---

⁹ Surja “El Bekare”, ajeti 255.

Prandaj, kjo rrugë është e vetmja rrugë në dispozicion të njeriut për të njohur të ardhmen me diturinë e saktë dhe të vërtetë, dhe jo me iluzione, dyshime dhe fantazi.¹⁰

Ëndrrat e vërteta

Ëndrrat që njerëzit shohin, shumica e tyre janë ëndrra jo të besueshme, dhe disa prej tyre janë ëndrra të vërteta. Ëndrrën e vërtetë mund të shohë besimtari dhe të tjerët. Ashtu si na ka treguar Kur'ani Famëlartë për Azizin (mbretin) e Egjiptit, kur ai tha: “(Dhe tha mbreti): **‘Kam parë në ëndërr shtatë lopë të majme, të cilat po i hanin shtatë lopë të dobëta’**”¹¹. Dhe tha gjithashtu: **“Unë kam parë (në ëndërr) veten, se si shtrydhja verë”**. Tjetri tha: **“Unë kam parë në ëndërr, se si mbaja në kokë bukë, të cilën e hanin shpendët.”**¹²

Në këtë temë, nëse arrijmë në diagnostikimin e një ëndrre që është e vërtetë, kush do ta shpjegojë atë? Për shembull, ëndrra e Faraonit kishte nevojë që Profeti Jusuf

---

¹⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

¹¹ Surja “Jusuf”, ajeti 43.

¹² E njëjta sure, ajeti 41.

(Paqja qoftë mbi të!) ta shpjegonte atë, si dhe ëndrrat e dy shokëve të burgut.

Si përfundim, ëndrrat nuk janë argument nga pikëpamja juridike dhe nuk mund të mbështetesh mbi to, si dhe askush nuk ka të drejtë që të veprojë praktikisht në bazë të asaj që ka parë një ëndërr.¹³

Pse nuk e dimë të padukshmen (të fshehtën)?

Allahu i Madhëruar, me bujarinë dhe urtësinë e Tij, ia ka lehtësuar dhe hapur njeriut shumë prej dyerve të shkencës dhe dijes. Ne sot, në botën e teknologjisë, komunikimit dhe kërkimeve mendore e filozofike, kemi arritur në një nivel të lartë, porse Allahu e ka mbyllur derën e dijes së padukshme (të fshehtës). Këtë e bëri si mëshirë dhe si dhembshuri për robërit e Tij, dhe si një lehtësim për ata. Argumenti për këtë është se, nëse Allahu i Madhëruar e pajisi njerin prej nesh me dijen e të fshehtës, Ai e informon atë. Për shembull, se babai i atij njeriu do të vdesë në një ditë të caktuar dhe nëna e këtij do të vdesë nga një sëmundje, po ashtu gruaja dhe djali i tij dhe në fund ai. Pra, si do të jetë jeta e tij pas dijes që ai ka mbi të fshehtën e jetës së tij? Dhe

---

¹³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

nëse Zoti do t'i tregonte njeriut njohurinë për vdekshmëritë dhe do ta dinte se si dhe kur do të vdisnin të gjithë njerëzit, a do të ishte e lumtur jeta e atij personi?

Nëse ne e dimë se një person i afërt me ne do të vdesë pas tre muajsh nga kanceri ndërkohë që është në spital, ne nuk do të mund të përmbahemi dhe nuk do të durojmë dot ta shohim. Atëherë, si do ta durojmë këtë dije të fshehtë?

Për këtë arsye, dhe për shkak se Allahu i Madhëruar është i mëshirshëm me ne dhe ka dashur që ne të kemi një jetë normale, Ai na e mbylli këtë derë. Gjithashtu dhe për shkak se Allahu i Madhëruar kërkoi që ne të kërkojmë, të përpiqemi, të mësojmë, të studiojmë, të jemi të durueshëm dhe të vetëpërmbahemi. Kjo botë është një botë sprovash, përpjekjesh dhe përparimi. Hyrja në provim dhe test kërkon punë dhe përgatitje. Nëse gjithçka do të bëhej e njohur dhe e qartë për ne, atëherë sistemi i jetës do të prishej, prandaj Allahu i Madhëruar e ndërtoi të gjithë këtë bazuar mbi urtësinë.

Kështu që, Allahu i Madhëruar i informoi disa nga Pejgamberët e tij mbi të fshehtën dhe të padukshmen aq sa është në masën e interesit që lidhet me jetën e njerëzve, fenë e tyre, të ardhmen dhe qetësinë fetare, të kësaj bote dhe të Botës Tjetër.¹⁴

---

¹⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së Tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

Përfitimet e njohjes së lajmeve në lidhje me të ardhmen

1. Përfitimi doktrinor: Besimi i Profetëve (*Paqja qoftë mbi ta!*)

Kur Allahu i Madhëruar na tregon në Kur'anin Fisnik për të ardhmen, nuk ka dyshim se Ai pas kësaj fsheh urtësi dhe mëshirë. Në një transmetim të përcjellë nga i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), Ai thotë se “ajo [e padukshmja] është bërë për një qëllim dhe urtësi”. Allahu i Madhëruar, i Fuqishmi dhe i Larti, i njoftoi të Dërguarit dhe Profetët e Tij mbi të padukshmen, mbi interesin që ka kjo çështje. Pavarësisht nëse ne arrijmë ta zbulojmë urtësinë e kësaj çështjeje dhe të përfitojmë prej saj apo jo, një gjë është më se e sigurt: në të ka urtësi.

Në rrafshin doktrinor, pasimi i këtyre haditheve, verifikimi i tyre dhe sigurimi për vërtetësinë e tyre, sjell dobi të madhe. Profetëve (*Paqja qoftë mbi ta!*), kur vinin te populli i tyre, gjithmonë u kërkoheshin argumenta, ndaj dhe argument është mrekullia. Profeti Muhamed kishte

mrekulli që të dallonte nga njerëzit në mënyrë që askush të mos bëhej pretendues i profecisë, mesazhit dhe komunikimit me të padukshmen, të fshehtë. Prej mrekullive të Profetëve të mëparshëm (*Paqja qoftë mbi ta!*), për shembull, Musai dhe Isai (*Paqja qoftë mbi ta!*), tregonin për të ardhmen dhe atë që do të ndodhte. Është transmetuar se Profeti Isa u tregonte njerëzve për atë që kishin në shtëpitë e tyre¹⁵, dhe kjo u transmetua, konfirmua e vërtetua edhe nga Profeti ynë (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).

Ekziston një numër i madh lajmesh që kanë të bëjnë me të ardhmen. Ne lexojmë vetëm të kaluarën dhe të tashmen. Vërejmë se shumë nga ato që përcolli i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) kanë ndodhur dhe janë realizuar. A nuk është ky argument i sinqeritetit të këtij Profeti (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), madhështisë së tij dhe dijes së tij të gjerë për atë që ishte dhe do të jetë deri në Ditën e Kijametit? Ne që besojmë në profetësinë e Profetit Muhamed (*Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), na shtohet besimi në profetësinë dhe fisnikërinë e tij, si dhe në të ka një dobi të qartë. Për shembull, kur vjen një person dhe na tregon një

¹⁵ Ka thënë Allahu i Madhëruar: “...dhe do ta caktojë atë të Dërguar te **bijtë e Izraelit** (të cilëve do t’u thotë): ‘**Ju kam sjellë prova nga Zoti juaj (që vërtetojnë Profecinë time): bëj për ju diçka prej balte në formë shpendi, fryj në të e me urdhrin e Allahut ajo bëhet shpend i gjallë; shëroj të verbrit e lindur dhe të lebrosurit dhe i ngjall të vdekurit me lejen e Allahut; ju tregoj çfarë hani dhe çfarë ruani në shtëpitë tuaja. Sigurisht që te të gjitha këto ka prova për ju, nëse jeni besimtarë të vërtetë.**” Surja “Ali Imran”, ajeti 49.

rast dhe është i saktë, gjithashtu dhe për një rast tjetër dhe është i saktë, si dhe për njëqind raste të tjera dhe janë të sakta, kjo na rrit besimin në aftësitë e tij, edhe nëse ai nuk flet për të padukshmen. Por nëse ai është një profet, na tregon për *Vahjin* (Shpalljen), dhe ajo që do të ndodhë gjatë qindra viteve deri në Ditën e Kijametit. Ai flet për të padukshmen, dhe shumica e tyre janë realizuar, dhe të tjera gjëra do të realizohen në të ardhmen. Ky është përfitimi doktrinor prej diturisë, por në rast se ne do ta neglizhohim këtë hulumtim dhe do ta ruanim në libra, nuk do të përfitonim asgjë prej tij.¹⁶

2. Shpresa për të ardhmen

Këto shpalesje në lidhje me të padukshmen kontribuojnë mjaft ndjeshëm në rritjen dhe në forcimin e shpresës për të ardhmen, arsye për të cilën kanë një rëndësi të madhe. Sot, në realitetin tonë islam, po përhapet si kurrë më parë një atmosferë presioni psikologjik. Kjo ndodh për shkak të shumë faktorëve, pjesa më e madhe e të cilave nuk ekzistonin në kohët e mëparshme.

---

¹⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 31/10/2014.

Në të kaluarën, banorët e Lindjes nuk kishin dijeni për atë që ndodhte me banorët e Perëndimit. Kjo ndodhte më së tepërmi për shkak të distancave të mëdha dhe për shkak të komunikimit të dobët midis vendeve. Në këtë mënyrë, njerëzit e secilit vend ishin në dijeni vetëm për punët e vendit të tyre.

Sot, për shkak të zgjerimit të kanaleve satelitore dhe të mjeteve të komunikimit, ne dëgjojmë dhe shohim gjithçka. I shohim të gjitha ngjarjet në lindje dhe perëndim të tokës dhe prekemi jo pak prej tyre. Kjo gjë rrit nivelin e presionit psikologjik. Veçanërisht nëse ngjarjet prekin dhe çënojnë muslimanët. Këto ngjarje aktualisht janë të ndërlidhura me njëra-tjetrën mjaft ngushtë. Në të kaluarën nuk ka pasur një plan për të drejtuar botën në tërësi. Sot rrethanat janë krejt të ndryshme. Disa vende të mëdha po kërkojnë të drejtojnë botën në një mënyrë që u shërben interesave të tyre, gjë që na çon drejt konflikteve ndërkombëtare dhe rajonale si dhe sfidave të reja në të gjitha nivelet, nga ato intelektuale dhe kulturore, deri tek ato ushtarake dhe tek sfidat ekonomike.

Përveç kësaj, duhet shtuar gjithashtu se, kur ka fatkeqësi natyrore, sëmundje dhe probleme mjedisore, dhe numri i popullsisë në botë po rritet vazhdimisht, kjo e rrit faktorin e stresit psikologjik dhe shpie në mungesën e shpresës.

Prandaj, rikthimi i shpresës dhe hapja e horizonteve drejt një të ardhmeje të begatë është e nevojshme. Ashtu siç e kemi theksuar, shpresa këtu është në premtimin hyjnor se do të vijë një kohë kur besimtarët do të sundojnë me drejtësi, në mënyrë që të vendoset paqja në botë, si dhe do të arrihet prosperiteti. Do të hapin dyert e dijes që askush nuk i ka arritur. Njeriu, duke i njohur lajmet e të padukshmes, është i lidhur me shpresën, e cila gjeneron tek ai vendosmërinë, vullnetin dhe dëshirën për të punuar dhe të përgatitet për këtë shpresë.

3. Pritja pozitive

Këto transmetime zënë një shkallë të rëndësishme për sa i përket aspektit të jetës praktike të muslimanëve. Kur një person e di - përmes njohurive të tij rreth transmetimeve në lidhje me të ardhmen - se do të ndodhë një ngjarje historike dhe globale e këtyre përmasave, e cila është shembja e tiranëve dhe despotëve dhe vendosja në tokë e qeverisë së të drejtëve, besimtarëve dhe të dobëtëve, është më se e kuptueshme se do të krijojë në vetvete një motiv të madh nxitës për t'u përgatitur rreth kësaj ngjarjeje madhështore, e cila është ëndrra e Profetëve, dhe që do të ndodhë me Kijametin.

Një ngjarje e tillë nuk mund të ndodhë rastësisht, si me magji; përkundrazi, ka nevojë për shumë përgatitje paraprake dhe në të gjitha nivelet për ta arritur atë, duke përfshirë nivelin mendor dhe intelektual. Njerëzit duhet të përgatiten për të dhe të përgatisin kushtet për realizimin e saj. Nuk mund të zgjohesh një ditë dhe zbulosh se tiranët kanë rënë dhe shteti i drejtësisë është vendosur, por vetë njerëzit janë mjetet për të arritur dhe realizuar shtetin e drejtësisë hyjnore.

Dobia që përfitohet këtu është gjenerimi i motivimit psikologjik dhe kulturor për të përgatitur dhe përshtatur realizimin e kësaj ngjarjeje. Për shembull, profecia e Musait (*Paqja qoftë mbi të!*) pritej nga Beni Israilët për qindra vjet, pasi ata iu nënshtruan për shumë vite mundimit dhe skllavërimit nga faraonët, por ata kishin shpresë për atë që kishin përcjellë Profetët e tyre. Ata kishin thënë se do të vinte një Profet i madh për t'i shpëtuar nga Faraoni, nga puna e detyruar dhe nga shtypja e tij.

Pritja e Beni Israilëve për Profetin e tyre Musa (*Paqja qoftë mbi të!*) nuk bazohej në të panjohurën, por ata kishin shenja të kohës në të cilën ai do të dilte, dhe ato shenja ishin të njohura për ta, si dhe për Faraonin dhe ndihmësit e tij. Ata vranë në atë vit fëmijët që lindën, për të penguar lindjen e Musait (*Paqja qoftë mbi të!*).

Hebrenjtë pas asaj kohe e pritën Isain (*Paqja qoftë mbi të!*), por në lindjen e tij ata akuzuan nënën e tij të pastër

Merjemen (*Paqja qoftë mbi të!*) duke i bërë padrejtësi asaj. Megjithëse e kishin pritur lindjen e tij për qindra vjet, siç e kanë predikuar Profetët e mëparshëm dhe e kanë përmendur duke u treguar atë që do të ndodhte në të ardhmen. Shenjat e kohës së shfaqjes së tij ishin përmbushur.

Gjithashtu, Profeti ynë (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) përmendet në librat e hebrenjve dhe dijetarët e tyre po e vëzhgonin dhe pritnin lindjen e tij dhe u thoshin arabëve se këtu do të lindte Profeti i fundit (*Ahir Zeman*). Kjo ishte e njohur edhe në Iran, sepse Selman el-Farisi erdhi nga Irani me qëllim që të takonte Profetin Muhamed.

Nisur nga sa më sipër mund të themi se një ngjarje e këtij niveli, domethënë, rishfaqja e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe kthimi i Isait (*Paqja qoftë mbi të!*) në tokë, nuk mund të ndodhë papritur, pa përgatitjen psikologjike, shpirtërore, kulturore, intelektuale dhe njerëzore. Përkundrazi, kthimi i Isait (*Paqja qoftë mbi të!*) në tokë nuk kufizohet vetëm me mungesën e faktorit pritje pozitive dhe me dëshirë të madhe, sepse hebrenjtë përsëri do të komplotojnë kundër tij. Gjithashtu nuk varet vetëm nga mungesa e këtij faktori, i cili është i pranueshëm dhe me standarde logjike që Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) të mos e tradhëtojnë njerëzit, ashtu siç vepruan me gjyshin e tij Husejnin (*Paqja qoftë mbi*

të!). Përkundrazi, supozohet se do të ketë përkrahës dhe besimtarë besnikë për të trashëguar tokën. Në këtë mënyrë Allahu do t' u lejojë të fillojnë lëvizjen dhe të rishfaqen.

4. Shpresa se po afrohet lehtësimi

Ajo është një tjetër dobi që përfitohet nga dobitë e njohjes së lajmeve që lidhen me të padukshmen. Realizimi i secilës prej shenjave të rishfaqjes lajmëron afrimin e shpresës së lehtësimit hyjnor. Gjendja e tij është si udhëtari që lëviz nga një vend në tjetrin. Përgjatë gjithë rrugës ai dëshmon periudhën e udhëtimit të tij dhe lë shenja që tregojnë distancën e mbetur për të arritur në qytetin e synuar. Kjo është një çështje e dobishme, sepse mban të ndezur shpresën e mbërritjes dhe kalit vendosmërinë e udhëtimit.

Njerëzit, sikur të mos i kishin ditur këto lajme, për ta nuk do të kishte ndonjë shenjë lehtësimi, dhe atëherë rrethi i tyre i shpresës për lehtësim do të ngushtohej dhe kjo do t' i çonte në zhgënjim. Edhe ajetet kur'anore që flasin për shenjat e Kijametit, është e pamundur të interpretohen - po të mos ishin këto shenja dhe të dhëna që flasin për Ditën e Kijametit.

Për sa i përket realitetit të situatës, ne kemi në dorë shenja, lajme dhe pritshmëri për çështjen e rishfaqjes dhe se çdo realizim i njërës prej shenjave është lajmëtar i lehtësimit që po afrohet dhe faktor për forcimin e shpresës, ashtu siç e përmendëm. Prandaj, lidhja me të ardhmen është vendimtare për krijimin e vullnetit, vendosmërisë dhe seriozitetit.¹⁷

---

¹⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

Tema e dytë

Parimi i pritjes në fetë qiellore

Parimi i pritjes në fetë qiellore

Ithtarët e të gjitha feve presin, vështrojnë e monitorojnë rishfaqjen e Shpëtimtarit. Kjo gjendet në libra, dhe është e ngulitur mirë në edukimin fetar, siç edhe përmendet në fjalime, konferenca dhe faqet e rrjeteve sociale. Pra, çdo fe hyjnore beson në parimin e pritjes dhe shpresën në të.

Pritja e hebrenjve

Hebrenjtë besojnë se Mesihu (*Paqja qoftë mbi të!*) ende nuk është ringjallur, as nuk ka lindur, dhe se Isai, i biri i Merjemes, nuk është Mesihu. Ata e emërtojnë atë me

përshkrime fyese. Besojnë se Mesihu i tyre do të vijë në Ahir Zeman (në fundin e botës), të ndërtojë shtetin e tyre në gjithë rruzullin tokësor. Ata e presin atë sipas mënyrës së tyre. Fatkeqësisht, sikur edhe ne të mësonim nga ideja e përgjithshme me të cilën ata presin Mesihun e tyre, që nuk është ideja e pritjes pasive, por ideja e forcimit të kontrollit mbi vendet e shenjta, paratë, bankat, mediat, shërbimet e inteligjencës dhe institucionet ndërkombëtare, duke pritur që të vinte Mesihu i tyre, për ta shpallur atë mbret të mbretërve në të gjithë botën. Këta janë hebrenjtë.¹⁸

Ka një mirëkuptim mes nesh dhe atyre në lidhje më fjalën Mesih (*Paqja qoftë mbi të!*). Por, hebrenjtë Mesihun që e ngrenë lart, dhe e parashikojnë ardhjen e tij dhe e konsiderojnë atë mbretin e botës që do të trashëgojë tokën, nuk është Mesihu, Isai i biri i Merjemes (*Paqja qoftë mbi të!*), por një Mesih tjetër. Ashtu sikurse është përcjellë përgjatë historisë - ata e mohuan, e refuzuan, e luftuan dhe sajuan shpifje të rënda për nënën e tij Zonjën Merjeme (*Paqja qoftë mbi të!*), pavarësisht mrekullive të mëdha, fisnike dhe të fuqishme.¹⁹

---

¹⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/12/1998.

¹⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 7/4/2020.

Ankthi i hebrenjve

Kur ndodhin ngjarje të caktuara, rritet stresi i pritjes për shumë rabin hebrej. Për shembull, besimi i tyre është i gabuar, sepse ai që do të vijë, nuk është ai që ata shpresojnë! Me ta do të përsëritet sërish ajo që ndodhi në qytetin e Jethribit (Medine el Muneuereh).

Tregohet se Benu el-Nadir dhe Benu Kurejdha, që erdhën dhe jetuan në Medine dhe në Gadishullin Arabik, ishin në dijeni nga librat e tyre fetarë, se nga ky vend dhe nga ky qytet do të dilte Profeti i Ahir Zeman (fundit të kohës), siç edhe tregoheshin specifikat e tij. Atë e pritën qindra vjet. E trashëguan këtë kulturë brez pas brezi. Dhe kur ata morën vesh se Profeti nuk ishte prej tyre, por se ai ishte Muhamed bin Abdullah El-Hashimi El-Kurejshi El-Arabi El-Tahami El-Meki El-Medeni, ata ishin të parët që i shpallën luftë dhe armiqësi!

Ka një gjendje shqetësimi midis hebrenjve, sikurse edhe në kulturën e tyre fetare, por edhe për shtetin e "Izraelit", për entitetin uzurpues të Palestinës së pushtuar. Kam dëgjuar një fjalim të regjistruar të ministrit izraelit të luftës duke folur me shqetësim për të ardhmen e shtetit të "Izraelit" dhe duke thënë: Dy shtete u krijuan për ne në histori. Shteti në periudhën e Davudit dhe Sulejmanit (*Paqja qoftë mbi ta!*), dhe një shtet tjetër rreth 150 ose 160 vjet

përpara lindjes së Isait. Të dyja shtetet nuk qëndruan më tepër se tetëdhjetë vjet. Shteti aktual i “Izraelit” po i afrohet kësaj moshe tetëdhjetëvjeçare. Prandaj ata janë të frikësuar dhe të shqetësuar, veçanërisht kjo pasi që të dy shtetet e tyre të mëparshme u shkatërruan pikërisht për shkak të shumë mosmarrëveshjeve, konflikteve të brendshme dhe pushtimit të jashtëm. Pra, kur ata ndjejnë rrezik, niveli i pritjes tek ata rritet.

Pritja tek të krishterët

Të krishterët gjithashtu besojnë në kthimin e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*) në botë. Për të praktikuar përsëri procesin e shpëtimit të njerëzimit. Mesihu që do të kthehet në këtë botë është Isai i biri i Merjemes (*Paqja qoftë mbi të!*).

Kjo është një pikë mirëkuptimi dhe e përbashkët. Sepse edhe muslimanët besojnë se Ai (*Paqja qoftë mbi të!*) do të kthehet në botë në Ahir Zeman (përpara Kijametit). Por ata nuk besojnë në një bashkim strategjik, fatal, përfundimtar dhe absolut midis Zotërisë Mesih (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe imamit të muslimanëve nga familja e të

Dërguarit të Zotit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Pra, ky është dallimi dhe ndryshimi ndërmjet tyre.²⁰

Në botën e krishterë ka organizata të mëdha - veçanërisht në Shtetet e Bashkuara të Amerikës - që kulturën e tyre, ideologjinë, programin, planet, punën e përditshme, median dhe punën e tyre propagandistike, të gjitha i fokusojnë në këtë çështje. Sigurisht që ata kanë mënyrat e tyre të trajtimit të kësaj çështjeje. Për sa u përket të krishterëve në përgjithësi, ata presin në mënyrën e tyre kthimin e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*), për të larguar padrejtësinë dhe për të vendosur mbretërinë e Zotit në tokë.

Është e natyrshme që periudha e pritjes është një gjendje pritjeje dhe monitorimi. Është një pritje për një të ardhme premtuese. Të gjitha fetë kanë shenja dhe dukuri që flasin dhe paralajmërojnë ardhjen dhe realizimin e këtij premtimi dhe kësaj shprese. Prandaj, njerëzit përgjatë historisë i kanë kërkuar këto shenja, këto dukuri dhe këto indicie, duke i shqyrtuar ato. Ata i pranojnë disa prej këtyre shenjave, dhe i refuzojnë të tjerat si dhe ndjekin zhvillimin e ngjarjeve në botë, nëse ato materializohen, apo nëse jemi duke u afruar apo larguar.

Të gjithë e presin me padurim këtë të ardhme. Të krishterët besojnë se Isai (*Paqja qoftë mbi të!*) do të kthehet në botë dhe se ai do të rishfaqet. Ekzistojnë shoqata të krishtera

---

²⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 30/11/2001.

të mëdha që punojnë dhe veprojnë në kulturën e pritjes dhe përgatiten për ardhjen e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*). Por - për fat të keq - disa prej tyre përgatiten në një mënyrë tjetër. Ata konsiderojnë se ndër shenjat e kthimit të Isait është grumbullimi i hebrenjve në Palestinë. Kjo shenjë mund të jetë ajo që e besojnë edhe muslimanët, bazuar në disa nga interpretimet e dhëna në fillim të sures “El Isra”, por me një kuptim të ndryshëm.

Bazuar në këtë qëllim shoqatat e krishtera në fjalë punojnë për të ndihmuar hebrenjtë që të mblidhen nën qiellin e Palestinës, edhe pse vetë ata e besojnë se kjo tokë është e pronarëve të saj. Kjo është doktrina e Sionizmit Kristian.²¹

Sot kjo linjë është e fuqishme dhe e pranishme në Shtetet e Bashkuara të Amerikës dhe në veçanti në Departamentin e Mbrojtjes së SHBA-së. Madje janë ata që hartojnë plane dhe skenarë dhe hartojnë strategji të SHBA-së në nivel global. Tani janë hebrenjtë nga grupi i Nataniahut, dhe nga grupi Likud, si dhe emrat e tyre janë të njohur.

Kjo rrymë, domethënë, sionizmi kristian, aktualisht ka ndikim të fortë në Ministrinë e Mbrojtjes, në shërbimet amerikane të sigurisë dhe në pozicionet vendimmarrëse në

---

²¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017

Shtëpinë e Bardhë. Thuhet se Regani dhe George Bush i përkasin kësaj rryme, ndërsa Kondoliza Rais është një grua besimtare e devotshme, që beson në atë që vepron dhe se me këto veprime i afrohet Allahut të Madhëruar. Atëherë, cili është problemi?

Linja ose rryma e krishterë beson në kthimin e Isait në botë. Sionizmi hebre e ka shkelur këtë parim duke përcjellë transmetime dhe profeci në të cilat thotë: Për të siguruar kthimin e shpejtë të Isait (*Paqja qoftë mbi të!*) në botë, ne duhet të ofrojmë kushtet për kthimin e tij. Kush janë rrethanat që duhen të plotësohen? Ndër më të rëndësishmet prej tyre përmendim: Të mblidhen hebrenjtë nga diaspora e botës në Palestinën e pushtuar dhe të ndërtohet për ta një shtet i quajtur "Izrael". Ky shtet duhet të jetë shumë i fortë, kontrollues dhe sundues mbi të gjithë rajonin. Ai nuk duhet të ketë asnjë kërcënim. Duhet që Jerusalemi të jetë kryeqyteti i tij i përjetshëm. Gjithashtu duhet që ne të ndihmojmë hebrenjtë që i kemi mbledhur nga e gjithë bota për të ndërtuar Tempullin. Prandaj, kur flasim për Xhaminë "El-Aksa" që është e kërcënuar, ato nuk janë vetëm parulla, apo frikë e thjeshtë e shkruar në dosjet e "Izraelit". Jo, ai është një projekt serioz. Tempulli për ata që besojnë në të duhet të ndërtohet mbi rrënojat e Xhamisë "El-Aksa" dhe hapa të tillë për ta janë të domosdoshëm dhe të nevojshëm.

Këto shoqata të cilat ndodhen në Shtetet e Bashkuara të Amerikës kanë jo më pak se dyzet e pesë milionë apo pesëdhjetë milionë anëtarë të lidhur me to, të cilët ofrojnë

fonde me prapavijë ideologjike. Çështja nuk lidhet vetëm me problemin e armëve, naftës, ndikimit, e kështu me radhë. Jo, por më tepër çështja buron nga një sfond ideologjik. Ata vijnë për të vizituar Palestinën e pushtuar dhe për të vizituar Jerusalemin për hir të këtij besimi.

Prandaj, ajo që kërkohet është që hebrenjtë e botës të vijnë në Palestinë dhe që "Izraeli" të jetë i fortë dhe i aftë që të nënshtrojë popujt e gjithë këtij rajoni dhe t'i poshtërojë ata në interes të "Izraelit", në mënyrë që Xhamia "El-Aksa" të priset dhe tempulli të ndërtohet për të marrë pjesë në betejën e madhe që sjell Isain në botë.

Ky është mendimi që ekziston sot në udhëheqjen amerikane. Ashtu siç e kemi theksuar, ky mendim është fuqishëm dhe i pranishëm në udhëheqjen amerikane dhe në qendrat e planifikimit strategjik në Shtetet e Bashkuara të Amerikës. Aty shfaqet një aleancë shumë e ngushtë dhe e fortë në udhëheqje dhe manaxhim midis pronarëve të kompanive të mëdha të naftës, industrisë dhe armëve. Edhe tendenca e sionizmit kristian lëviz me këtë prapavijë. Kryqëzimi i interesave të tilla është i paprecedentë në historinë e administratave amerikane. Kjo është sfida me të cilën përballemi sot, dhe kjo është ajo çfarë hebrenjtë bënë në krishterim.

Dhe nëse profecitë islame flasin për krijimin e një shteti të tillë në Palestinë dhe grumbullimin e hebrenjve nga të gjitha anët e botës në të, kjo nuk do të ndodhë për hir të

Mesihut të tyre që të sundojë botën, por Allahu i Madhëruar dëshiron që të na e lehtësojë neve lodhjen për të shkuar në të gjitha anët e botës dhe për t'i luftuar ata. Prandaj ata do të mblidhen në një vend dhe do të ndodhë beteja vendimtare dhe ndarëse. Historia është e destinuar që të ecë në këtë drejtim. Këtë e kanë dëshmuar të gjitha përvojat prej pesëdhjetë apo gjashtëdhjetë vjetësh deri më tani. E ardhmja nuk është zgjidhja e një shteti izraelit.²²

Pritja tek muslimanët

Muslimanët pajtohen me të krishterët në atë që presin Mesihun (Isain) (*Paqja qoftë mbi të!*). Ata gjithashtu besojnë në rishfaqjen e një njeriu, udhëheqës, reformator i madh dhe njeri madhështor në mesin e të dashurve të Zotit të Plotfuqishëm, nga pasardhësit e të Dërguarit të Allahut, Muhamedit (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) dhe nga pasardhësit e zonjës Fatime, zonja e grave të botëve (*Paqja qoftë mbi të!*). Ai është Mehdiu (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Kjo është ajo për të cilën muslimanët bien dakord, edhe nëse ata dallojnë ose ndryshojnë në disa nga ato që kanë të bëjnë me këtë udhëheqës reformator që do të vijë në Ahir Zeman (në fund të kohës). Ka mes atyre që thonë se

---

²² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 30/11/2001.

Mehdiu ka lindur, dhe se ai është Imam Muhamed ibn el-Hasan el-Askari, i biri i Imam el-Hadit, i biri i Imam el-Xhevadit, i biri i Imam el-Rida, duke arritur në këtë mënyrë majën e zinxhirit. Ai ka lindur në pesëmbëdhjetë Shaban të vitit 255 Hixhri në qytetin Samarra, dhe ai është ende gjallë dhe do t'i shpaloset njerëzimit dhe publikut kur të jenë të përshtatshme kushtet e fitores. Ka nga muslimanët që thonë se Imam Mehdiu do të lindë në kohën të cilën Allahu i Madhëruar e ka caktuar që të shfaqet. Ai ka për të vendosur drejtësinë dhe për të çrrënjosur korrupsionin dhe padrejtësinë në mbarë botën. Kjo do të ndodhë gati dyzet vjet para datës së shfaqjes së tij. Kur ai të shfaqet do të jetë dyzet vjeç. Por, prania e këtij Imami në të ardhmen e njerëzimit, lëvizja e tij dhe fitorja e tij dhe transformimi që ky imam do të bëjë në historinë njerëzore janë pika konsensusi në mesin e muslimanëve.

Ne si muslimanë e kemi pjesë të besimit tonë se transformimi që do t'i ndodhë në të ardhmen njerëzimit do të arrihet nga duart e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*), të cilin e lavdërojmë dhe vlerësojmë, si dhe nga duart e nipit të të Dërguarit të Allahut dhe vulës së profetëve, Profetit Muhamed.²³

Muslimanët besojnë dhe pajtohen se një nip i të Dërguarit të Allahut nga djemtë e Fatimes (*Paqja qoftë mbi*

---

²³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 22/04/2019.

të!), do të shfaqet në Ahir Zeman (fund të kohës), për të vendosur shtetin e drejtësisë hyjnore në tokë, dhe me të do të dalë Isai (*Paqja qoftë mbi të!*) i cili do të falet pas tij në Xhaminë “El-Aksa”.²⁴

---

²⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

Tema e tretë

E padukshmja dhe e ardhmja në Islam

Besimi në të fshehtën është pjesë e besimit tonë

Një nga themelet më të rëndësishme ideologjike, intelektuale, kulturore dhe arsimore në Islam është besimi në të padukshmen. Kjo është ndër çështjet themelore që e gjejmë në Librin e Allahut, Kur'anin Famëlartë, në librat qiellorë para Kur'anit dhe në fjalët e Profetëve dhe të Dërguarve të Allahut (*Paqja qoftë mbi ta!*), si dhe në lidhje me çështjen e informimit mbi të padukshmen dhe të fshehtën në përgjithësi. Një nga mrekullitë më të rëndësishme të Profetëve dhe të Dërguarve (*Paqja qoftë mbi ta!*) është njoftimi për të padukshmen. Domethënë, vjen një njeri dhe tregon lajme të vërteta që kanë lidhje më të kaluarën. Gjithashtu ai tregon lajme të vërteta që do të ndodhin në të ardhmen. Gjithçka që ai ka thënë është e vërtetë. Kjo nuk

mund të ndodhë vetëm nëpërmjet një lidhjeje me qiejt, dhe që e ka burimin të padukshëm, dhe të fshehtë, të lidhur me diturinë hyjnore dhe Shpalljen hyjnore.²⁵

Ne besojmë në të fshehtën, pasi kjo është pjesë e doktrinës së Profetëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). Ka thënë Allahu i Madhëruar: **“Elif, Lâm, Mîm. Ky është Libri në të cilin nuk ka dyshim. Ai është udhërrëfyes për të devotshmit, të cilët besojnë në të fshehtën, falin namazin dhe japin nga ajo që u kemi dhënë Ne; dhe për ata që besojnë në atë që të është Shpallur ty (o Muhamed), në atë që është Shpallur përpara teje dhe që me bindje i besojnë Jetës Tjetër.”**²⁶

Pra, duhet thënë se cilësia e parë e muslimanëve është besimi i tyre tek e padukshmja, dhe më pas tek ajo që i ka zbritur të Dërguarit të Allahut, dhe tek ajo që është zbritur para tij, si dhe gjithashtu tek Bota Tjetër. E gjithë kjo është pjesë nga e padukshmja.²⁷

---

²⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 8/2/2006.

²⁶ Surja “El Bekare”, ajetet 1-4.

²⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

Transmetimet për të ardhmen dhe për fundin e botës

Librat muslimanë janë të mbushur me shumë transmetime dhe hadithe që flasin për ngjarjet e ardhshme. Profeti Muhamed (*Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) ishte duke u treguar shokëve të tij për ngjarjet e së ardhmes. Të ardhmes së afërt dhe të ardhmen e Ahir Zeman. Ai u tha atyre: Do të ndodhë pas meje kështu e kështu e kështu, deri në ngjarjet e Ahir Zeman dhe do të ringjalljet Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Do të realizohen qëllimet e tij. Ai do të jetë nga pararendësit e Kijametit dhe ngjarjeve të tij.

Të gjitha këto ua tregoi i Dërguari i Allahut sahabëve dhe ata na e transmetuan neve. Gjithashtu imamët e Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) folën për të dhe e transmetuan atë. E gjithë kjo gjendet në librat e muslimanëve sunitë dhe shiitë.²⁸

---

²⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/6/2015.

Këto transmetime mund të ndahet si më poshtë:

1. Transmetime rreth ngjarjeve që janë realizuar

Ka një sërë transmetimesh që flasin për ngjarjet e Ahir Zeman. Natyrisht, Ahir Zeman nuk është i kushtëzuar brenda këtyre dhjetë apo njëzet viteve, por mund të zgjasë shumë. Argumenti për këtë është se ne në literaturën islame themi se i Dërguari i Allahut (*Paqja e bekimi i Allahut qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) është një Profet i Ahir Zeman. Pra, ne ndodhemi në Ahir Zeman, por sa do të zgjasë? Dhjetra vjet? Qindra vjet? Mijëra vjet? Dija është tek Allahu i Madhëruar. Ne nuk kemi në literaturën dhe tekstet islame një tekst islam që përmend një datë të caktuar për lindjen e Profetit Adem (*Paqja qoftë mbi të!*), apo një kohë të caktuar rreth fillimit të historisë njerëzore. Edhe nëse ekziston dikush që përcakton atë, atëherë ai paraqet vetëm një mendim personal. Në të njëjtën mënyrë nuk ka një datë të përcaktuar për Ahir Zeman, sepse koha e fundit e dynjasë nënkupton lindjen e Kiametit. Dita e Gjykimit është nga dijet e fshehta që Allahu i Madhëruar e veçoi për Veten e Tij dhe askush nuk e di për këtë. Madje askush as në mesin e miqve dhe të dashurve të Tij.

Ka nga ata që folën për atë që ka të bëjë me fundin e botës apo të ardhmen pas të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), pas gjeneratës së parë. Ata folën pa bërë asnjë lidhje me Mehdizmin apo kthimin e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*), ose arritjen e drejtësisë hyjnore në tokë përgjatë qindra viteve.

Dihet se një nga format që vërteton besueshmërinë e këtij lloj transmetimi është verifikimi i jashtëm i tyre. Ka një sërë transmetimesh që flasin për ndryshimin e kushteve të xhamive, Haxhit, tregtisë dhe braktisjes së Kur'anit në një kohë të caktuar. Gjithashtu flitet se ajo që është e mirë do të bëhet e keqe, dhe ajo që është e gabuar do të bëhet e mirë, dhe shumë çështje të tjera. Të gjithë këto janë transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*). Ato janë realizuar në këtë kohë që ne jetojmë. Qoftë në çështjen e marrëdhënieve martesore, shoqërore apo politike, apo edhe të udhëheqësve, si dhe në çështjen e gjykatësve, juristëve dhe xhamive.²⁹

Prej transmetimeve, të cilat ne i quajmë shembje të kombeve, është se vjen një grup i vogël dhe shkatërron një popull të madh ose një grup të madh. Kjo ndodh se ky i fundit e ka dashur dynjanë dhe ka hequr dorë nga xhihadi. E gjithë kjo ekziston dhe është realitet, dhe shumë prej tyre janë realizuar, dhe disa prej tyre nuk janë realizuar deri më

---

²⁹ Kthehu në: "El-Irshad fi marifetu huxhexhu Allah ala ibad", El-Mufijid, vëll.2, fq. 368.

tani. Veçoria e këtyre transmetimeve është se nuk ka datë të caktuar kohore në to, prandaj le të presim nëse ajo që u tha do të realizohet apo jo. Për sa i përket rëndësisë së tij, ajo qëndron në faktin se na paralajmëron, dhe na thërret që t'i kushtojmë vëmendje rrezikut të asaj që mund të ndodhë, të dimë dhe njohim përgjegjësinë tonë ndaj saj dhe të mos biem në grackën e saj.³⁰

2. Ngjarje të cilat ende nuk janë realizuar

Këto transmetime janë dy llojesh:

E para: Transmetime që nuk kanë lidhje me shfaqjen:

Këto transmetime flasin për ngjarje që mund të ndodhin në të ardhmen, por nuk kanë të bëjnë me Imam Mehdiun dhe disa prej tyre mund të realizohen përpara nesh.³¹

---

³⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/6/2015.

³¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/6/2015

E dyta: Transmetime që lidhen me shfaqjen:

Sa i përket llojit të dytë të transmetimeve, në të cilin nuk ka asnjë problem, ato i lidhin ngjarjet me Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe me projektin hyjnor që do të përmbushet në Ahir Zeman. Ato ndahen në:

a. Lajmet që nuk flasin për një kohë specifike, por që janë të lidhura me rishfaqjen

Janë transmetime që nuk kanë një lidhje kohore specifike dhe të përcaktuar. Si për shembull: të thuhet shtatë muaj pas këtij incidenti, ose një vit, ose tre vjet. Por, ajo vjen në kontekst, si për shembull: Disa transmetime e lidhin ndodhjen e një ngjarjeje me periudhën para rishfaqjes së Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), pa ndonjë kohë të saktë, megjithëse disa komentues, bazuar në disa argumenta, thonë se është afër, por nuk ka një përcaktim të saktë për këtë afërsi.³²

---

³² Kthehu në: "El-gjbetu, el-nuamani", fq. 33.

b. Transmetime që flasin bazuar në lidhje kohore specifike për t'u shfaqur

Këto transmetime janë nga lloji i ndjeshëm dhe i rrezikshëm, për të cilin dëshiroj t'ju tërheq vëmendjen. Ajo është pjesa më e rrezikshme në një ekuacion. Ato janë shenjat për të cilat transmetimet flasin dhe tregojnë një kohë të caktuar, si p.sh. britma, e cila është një nga shenjat e dakorduara mes muslimanëve dhe është një mrekulli hyjnore. Është klithma nga qielli që do ta lajmërojë njerëzimin për fillimin e kësaj lëvizjeje dhe këtë rishfaqje. Dhjetëra vite më parë, disa prej tyre u përpoqën të thonë se ajo që nënkuptohet me britma janë kanale satelitore, por kjo nuk është e vërtetë. Sepse ajo që nënkuptohet në të është aspekti i një mrekullie, dhe klithma që do të lëshohet në qiell do të jetë një mrekulli hyjnore jashtë ligjeve të natyrës dhe jashtë aftësive natyrore. Tingulli që do të vijë nga qielli, do të hyjë në të njëjtin moment në çdo shtëpi dhe çdo dhomë të globit, madje edhe gratë do ta dëgjojnë atë në shtëpitë e tyre.³³ Në disa transmetime përmendet se ai që qëndron në këmbë, del nga shtëpia, i uluri ngrihet në këmbë dhe i fjeturi zgjohet nga intensiteti dhe forca e zërit.³⁴ Zëri do të arrijë në

³³ Shih: "El-Gijbetu, El-Nuamani", f. 264, dhe në të: "Dalja e Sufjanit, Jemanit dhe Horasanit në të njëjtin vit, në të njëjtin muaj, në të njëjtën ditë".

³⁴ Nga Ebu Basir, nga Ebu Abdullahu (*Paqja qoftë mbi të!*), ai tha: "Unë i thashë atij: A mund të jem në shërbimin tuaj. Kur do të bëhet ringjallja e Kaimit (*Paqja qoftë mbi të!*)? Ai (*Paqja qoftë mbi të!*) tha: O Ebu Muhamed, ne jemi popull i një familjeje që nuk japim kohë. Muhamedi (*Paqja dhe*

fjalë të qarta në çdo vesh, në një gjuhë që të gjithë e kuptojnë.³⁵ Kjo nuk ka të bëjë fare me dublimin, as me satelitët, as me mjetet e komunikimi, as me kanalet satelitore, as me mediat sociale. Ajo që është ndërmjet kësaj shenje dhe përmbushjes së premtimit hyjnor për rishfaqjen e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është javë, muaj ose një vit. Pra, një periudhë e shkurtër.

Sa i përket shenjave të tjera, si Sufjani, Horasani dhe Jemani, të gjitha ato janë si rruaza dhe fillojnë të shfaqen radhazi¹, dhe në kohë të afërta me njëra-tjetrën dhe në të njëjtin vit. Për shembull, “Nëse del Sufjani”, kjo do të thotë se disa muaj na ndajnë nga rishfaqja e Zotërisë së Kohës (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), si dhe nëse del Jamani, kjo do të thotë se Imami, Zotëria i Kohës (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) do të rishfaqet pas muajsh, veçanërisht nëse mbajmë parasysh transmetimet që flasin për të premtën, të shtunën ose ditën e dhjetë të Muharremit.

---

mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!) ka thënë: ‘Ata që japin kohë, kanë gënjer’. O Ebu Muhamed, janë pesë shenja përpara se të ndodhë: E para prej tyre është thirrja në muajin e Ramazanit, dalja e Sufjanit, dalja e Horasanit dhe vrasja e shpirtit El-Zekije (të pastër) dhe fundosja në Bejda.... Nuk ka për të dalë Kaimi derisa të thirret emri i tij nga brendësia e qiellit në natën e njëzet e tre të muajit të Ramazanit, e cila është natë e premtë”. “Kitab el-gijbetu”, (M.S.), fq. 299.

³⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 7/4/2020.

E ardhmja është për të drejtët

Në lajmet në lidhje me të padukshmen, Allahu i Madhëruar na premtoi se kjo tokë përfundimisht do të trashëgohet nga të drejtët, të singertët dhe të bekuarit, si dhe drejtësia do të vendoset në tokë. Do të realizohet drejtësia, paqja, siguria, stabiliteti, dhe mirësia. Në të do të hapen shumë dyer të mirësisë për njerëzimin. Ky është një premtim hyjnor, pavarësisht padrejtësive, korrupsionit, gjakderdhjes, arrogancës, mendjemadhësisë, dobësisë, luftërave, grindjeve dhe konflikteve mijëravjeçare që ka përjetuar toka.

Do të vijë një kohë kur njerëzimi do të shpëtojë nga tirania, arrogantët, faraonët, Nemrudët e vjetër dhe të rinj, nga egërsira financiare, ekonomike, morale, brutalët dhe shtypësit. Njerëzimi në mënyrë të pashmangshme do të shkojë në ditën kur të arrihet kjo lloj shoqërie njerëzore, e cila përmbledhet nga disa transmetime nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) kur ai flet për Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe thotë, për shembull: “Ai do ta mbushë tokën me barazi dhe drejtësi ashtu siç është mbushur me padrejtësi dhe zullum.” Ky premtim hyjnor do të përmbushet nga një grup i madh njerëzish të denjë, udhëheqës kolosë dhe të të dashurve të tij të mëdhenj.

Ka shumë argumente kur'anore rreth kësaj ideje. Ashtu siç është thënia e të Plotfuqishmit: **“Ne shënuam në**

Zebur, pas Teuratit, që tokën (e Xhenetit) do ta trashëgojnë robtë e Mi të mirë.³⁶ Zeburi është libri i Davudit (*Paqja qoftë mbi të!*). Disa komentues thonë se “Dhikri” është nga librat e Pejgamberëve të mëparshëm (*Paqja qoftë mbi ta!*), e të tjerë thonë se është libri i Musait (*Paqja qoftë mbi të!*). Në të gjitha rastet, ajeti na tregon se Allahu i Madhëruar e ka shkruar në librat e Profetëve të mëparshëm këtë premtim, si dhe e ka vërtetuar këtë premtim në Kur’an, në këtë libër të përjetshëm, i cili do të jetë përgjithmonë dhe i pavdekshëm. Të drejtët, të pastërtit, të sinqertët, ata që nuk bëjnë padrejtësi, nuk vrasin padrejtësisht, nuk plaçkitin, nuk vjedhin dhe nuk prishin, ata janë njerëzit e diturisë, njerëzit e dijes, njerëzit e seriozitetit, njerëzit e punës së palodhur dhe njerëzit e përgjegjësisë, ata do të sundojnë tokën dhe do ta trashëgojnë atë.

Duke iu rikthyer Librit të Dhiatës së Vjetër dhe Dhiatës së Re që ekziston tani, dhe i adoptuar nga hebrenjtë dhe të krishterët, për shembull në Psalmin nr. 37, nga Psalmet e Davidit në paragrafin nëntë, ai thotë: “Edhe keqbërësit janë shfarosur, ndërsa ata presin Zotin që do të trashëgojnë tokën.”³⁷ Ndërsa në paragrafin 11 thuhet: “Sa i përket të përulurit - dhe lutësve, që do të thotë të përulur ose lutës, domethënë, njerëzit e mirë dhe zemërbutë - ata do të trashëgojnë tokën dhe kënaqen me sigurinë e saj.”³⁸ Kjo

---

³⁶ Surja “El Enbija”, ajeti 105

³⁷ Bibla, Psalmet, paragrafi 9, fq. 857.

³⁸ Bibla, Psalmet, paragrafi 11, fq. 857.

do të thotë, paqja dhe siguria do të përshkojnë njerëzimin dhe tokën, dhe njerëzit do të gëzojnë bollëkun e paqes. Në paragrafin 22 ai thotë: "Ata që janë të bekuar prej Tij - nga Zoti - e trashëgojnë tokën dhe ata që janë të mallkuar prej Tij janë shfarosur."³⁹ Të mallkuarit janë Faraonët, Nemrudët, tiranët, zullumqarët, shtypësit dhe egërsirat. Ata nuk kanë vend në të ardhmen e njerëzimit. Në paragrafin 29 ai përmend: "Të drejtët do të trashëgojnë tokën dhe ata do ta banojnë atë përgjithmonë."⁴⁰ Pra, ky premtim hyjnor është i fiksuar në gjithë librat qiellorë për të cilët është rënë dakord.⁴¹

Si t'i trajtojmë ngjarjet e të ardhmes?

Ekziston një temë shumë e ndjeshme: Si duhet të përballemi me ngjarjet e të ardhmes? Njerëzve u pëlqen që t'ju flitet për të ardhmen.

Prandaj, ne shohim se njerëzit, edhe nëse nuk besojnë në astrologji, janë të interesuar për programet televizive në të cilat flasin astrologët dhe parashikuesit dhe i dëgjojnë ato. Kjo ndodh sepse kjo temë në vetvete është tërheqëse. Këtu

---

³⁹ Bibla, Psalmet, paragrafi. 22, fq. 858.

⁴⁰ Bibla, Psalmet, paragrafi. 29, fq. 858.

⁴¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 7/4/2020.

është edhe rreziku. Pse? Sepse hap derën e shfrytëzimit. Çdo temë mund të kthehet në një bekim ose mallkim sipas përdorimit të saj; është e njëjtë si dija, armët dhe paratë. Është një bekim që mund ta përdorim për të mirë dhe një mallkim që mund ta përdorim për të keqen.

Për shembull: armët, mund të mbahen nga dikush për të mbrojtur popullin e tij, njerëzit e tij, vendin dhe nderin e tij, por ato mund të mbahen në të njëjtën kohë për të sulmuar dhe për të grabitur njerëzit. E njëjta gjë ndodh edhe në lidhje me shkencën. Dikush i shfrytëzon këto transmetime në një mënyrë pozitive dhe shkruan libra, hulumton dhe flet për këto tema me qëllim që t'i udhëzojë njerëzit, t'u ndriçojë rrugën dhe të ngjallë shpresa në zemrat e tyre. Nga ana tjetër, mund të vijnë individë ose grupe për të vjedhur njerëzit, për t'i plaçkitur, për t'i mashtruar, për të bllokuar rrugën e së vërtetës, si dhe për të përfituar nga mirësia, mendjet, zemrat, shpresat dhe besimi i njerëzve.

Sa i përket çështjes së rishfaqjes, ndodh e njëjta gjë. Sot shumë njerëz flasin për shenjat e rishfaqjes. Por çfarë kërkon nga ne kjo temë?

Këtu theksojmë domosdoshmërinë e vëmendjes dhe kujdesit. Shohim se sot ekziston një "modë", e përfaqësuar nga njerëz që flasin për shenja, ngjarje, fakte dhe gjëra që nuk kanë fare bazë në transmetimet islame, si dhe ngjarje dhe shenja që nuk përmenden as në transmetime të dobëta, por nuk është përmendur as në ndonjë transmetim që ne e

dimë se është i rremë dhe i trilluar. Gjithashtu nuk është përcjellë as nga Pejgamberi (*Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*), as nga Ehli Bejti (*Paqja qoftë mbi ta!*). Ato nuk u cituan as nga shokët e Pejgamberit, por ato nuk gjenden fare në librat e muslimanëve. Megjithatë, ne gjejmë njerëz që ulen, dhe flasin për një orë, dy orë dhe tre orë, dhe shpikin ngjarje, shenja, personalitete dhe zhvillime që nuk kanë të bëjnë fare me Imam Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe nuk kanë asnjë bazë. Për më tepër, janë interpretime dhe spekulime personale të tilla si: Ky pa një ëndërr, dhe këtë e dëgjoi nga filani, dhe ky e pa njërin prej tyre kur po kalonte nga rruga, kështu që i tha.

Këto lajme nuk kanë fare vlerë. Sa i përket asaj kur ato kanë vlerë, është se këto ngjarje apo shenja bazohen në transmetime që kanë burimin tek Shpallja dhe burimet e diturisë si dhe lidhen me të padukshmen hyjnore. Domethënë, me transmetimet e nderuara që kanë të bëjnë me të Dërguarin e Zotit dhe familjen e të Pagabueshmëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). Prandaj, ne duhet të rrisim nivelin e kujdesit dhe vëmendjes, veçanërisht në dritën e botës së internetit, ose të të ashtuquajturës botë virtuale ose metaforike. Sepse është një botë e madhe dhe e vështirë për

t'u kontrolluar, e cila ndihmon për të përhapur dhe injektuar shumë ide.⁴²

---

⁴² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 5/6/2015.

KAPITULLI I DYTË

DOKTRINA MEHDISTE

Tema e parë:

Nevoja për mendimin Mehdist

Rritja e interesit për çështjen e Mehdizmit

Është e qartë dhe ne jemi dëshmitarë se vit pas viti është në rritje interesimi për çështjen e Mehdizmit në nivel global dhe njerëzor, pavarësisht nëse ky interes është pozitiv apo negativ. Sot në botë ka organe mediatike, studime, platforma kulturore dhe intelektuale, faqe interneti dhe liderë politikë të interesuar për atë që po ndodh në botë dhe rajon, që diskutojnë çështjen e Imam

Mehdiut dhe shenjat e rishfaqjes së tij. Biseda për Imam Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) në vetvete është kthyer në një çështje që diskutohet në mesin e njerëzve. Bazuar në atë që është përmendur në disa transmetime se ajo është një nga shenjat për ne, dhe se do të jetë një shenjë ndriçuese, në dashtë Zoti.⁴³

Origjina e çështjes së Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)

Ne e besojmë dhe jemi besimplotë se në mëngjesin e 15 Shabanit ka lindur nipi i të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Imami i dymbëdhjetë nga Imamët e Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi të!*). I Dërguari i Allahut i premtoi umetit (pasuesve) të tij se do të kishte dymbëdhjetë Imamë udhërrëfyes, udhëzues. Ky zinxhir i madh dhe i bekuar filloi me babanë e Imamëve, Prijësin e besimtarëve, Ali ibn Ebi Talib, derisa arriti tek Imami i njëmbëdhjetë, Imam Hasan el-Askari (*Paqja qoftë mbi të!*). Toka dhe të gjithë dashamirët presin lindjen e vulës së këtij zinxhiri dhe premtimin përfundimtar, që është Imami i

---

⁴³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 19/05/2017.

dymbëdhjetë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).⁴⁴

Çështja qendrore këtu është çështja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Në transmetimet e të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) bëhet fjalë për Mehdiun (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ai është shpresa, dera e mëshirës e hapur për këtë umet dhe dera e fitores së premtuar. Kur t'i kthehemi librave të hadithit të muslimanëve, do të gjejmë se shumë prej haditheve të transmetuara nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) parashikojnë këtë ide. Thelbi i çështjes është, se në fund të kohës (Ahir Zeman) do të shfaqet një udhëheqës i madh musliman, për të mbushur gjithë tokën me drejtësi, siç ishte e mbushur me padrejtësi dhe tirani. Kjo është një çështje e pranuar unanimisht në librat dhe transmetimet e muslimanëve dhe nuk diskutohet për të.

Dëshmori, zotëria Muhamed Bakir El-Sadr ka thënë: "Shumica e transmetimeve që kam numëruar nga rrugët e transmetimit shiite dhe sunite rreth Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), rreth çështjes së tij, detajet e jetës së tij dhe çfarë do t'i ndodhë atij, janë më shumë se 6000 transmetime.⁴⁵ Kjo është ajo që na ka

⁴⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 30.11.2001.

⁴⁵ Shih: studimin mbi Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), zotëria Muhamed Bakir el-Sadr, fq. 338.

mbërritur e ardhur.⁴⁶ Për të mos përmendur dorëshkrimet që u zhdukën, u dogjën ose u plaçkitën dhe çfarë humbi në gjokset e njerëzve. Dëshmori El-Sadr e përshkruan se ky numër është një numër shumë i madh statistikor, i cili nuk ka të barabartë me të në shumë prej çështjeve të padebatueshme të Islamit dhe për të cilat asnjë musliman nuk dyshon në to. Edhe pse ka pika mosmarrëveshesh mes muslimanëve, ne mund të gjejmë pika të rëndësishme bashkimi dhe marrëveshjeje mes tyre mbi personalitetin e këtij udhëheqësi shpëtimtar, reformator, dhe të shumëpritur, të cilin ne të gjithë e presim.

E para prej këtyre pikave është se ky prijës i premtuar është arab, kurejsh, hashemit nga prejardhja e fisit të Profetit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), nga i biri i Fatimes, bija e Muhamedit (*Allahu e bekoftë atë dhe familjen e tij!*)⁴⁷. Ai zotëron një nivel shumë të lartë të karakteristikave fetare, besimore, shpirtërore, morale, shkencore dhe udhëheqëse. Ai do të përballlet me tiranët e botës dhe do ta mbushë tokën me drejtësi ashtu siç ishte mbushur me padrejtësi dhe tirani, dhe do të përhapë drejtësinë në faqen e dheut.⁴⁸

---

⁴⁶ Shih: "Muntehab El-Ether" mbi Imamin e dymbëdhjetë (*Paqja qoftë mbi të!*), Shejh Lutfiullah Al-Safi Kulbagani.

⁴⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së Tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 11 /03/ 2003.

⁴⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së Tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 5/6/2015.

Më 31 maj 1996, në përgjigje të një çështjeje në lidhje me Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij!*), Këshilli i Fikhut i Lidhjes Botërore Muslimane në Mekën e ndritshme - i cili përbëhet nga një grup juristësh dhe dijetarësh nga vëllezërit tanë sunitë, ata lëshuan një fetva duke thënë në kontekstin e saj se Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij!*) është Muhamed bin Abdullah El-Hasani Al-Aleviu, El-Fatimi, Mehdiu i Premtuar, i pritur dhe se çështja e tij është e saktë dhe shfaqja e tij është një nga shenjat e mëdha të Kiametit. Ai do të shfaqet kur është shthurur dhe prishur dynjaja dhe mosbesimi dhe padrejtësia do të përhapet. Ai do ta mbushë tokën me barazi dhe drejtësi ashtu siç ishte e mbushur me padrejtësi dhe zullum. Atij do t'i japin besën në Mekën e ndritur ndërmjet Shtyllës dhe Mekamit dhe mes derës së Qabes së nderuar dhe Gurit të Zi. Ai do të sundojë gjithë botën. Njerëzit do i nënshtrohen atij herë me bindje, dhe herë të tjera me luftë. Do ta sundojë tokën për shtatë vjet. Isai (*Paqja qoftë mbi të!*) do të zbrësë pas tij. Do të vrasë ose do ta ndihmojë të vrasë dexhalin në "Babu Led" në tokën e Palestinës. Ai është i fundit nga dymbëdhjetë të udhëzuarit e drejtë. Ata janë Kalifët për të cilët *Profeti (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij)* ka treguar në Sahih. Në fund thotë: Besimi në daljen e tij është i detyrueshëm dhe është pjesë nga besimet e Ehli Sunetit. Atë e mohon vetëm ai që është injorant i Sunetit dhe bidatçi në besim.

Prandaj, teksti i kësaj fetvaje vendos se është një çështje unanime mes muslimanëve. Përkundër konsensusit për origjinën e çështjes, dhe për domosdoshmërinë për të besuar në Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe se ai është prej Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*). Gjithashtu ekziston një pajtueshmëri mbi një sërë karakteristikash të tij fizike dhe psikologjike, të tilla si gjatësia, ngjyra dhe forma e syve, hundës dhe shpatullave, dhe mbi një sërë karakteristikash psikologjike, dhe mbi pashmangshmërinë e fitores dhe triumfit të tij. Ekziston konsensus mbi një sërë shenjash të rishfaqjes së tij të bekuar, dhe në disa nga ngjarjet që pasojnë rishfaqjen e tij (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), siç është çështja e eklipsit në El-Beida. El-Sufjani dërgon një ushtri për të marrë Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ai shfaqet në Mekë dhe eklipsohet nga ushtria e tij në El-Beida midis Medinës dhe Mekës.⁴⁹ Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) hyn në xhaminë “El-Aksa” në Palestinë dhe iu prin muslimanëve në namaz atje.⁵⁰

Gjithashtu ekzistojnë edhe pikat e mosmarrëveshjes - siç e përmendëm më sipër - rreth asaj se: A ka lindur, apo ai është fshehur dhe do të rishfaqet, apo se do të lindë në fund

---

⁴⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 02.08.2006.

⁵⁰ “Et Teshrijfu bil minen fi et ta’rijful fiten” (el-Melahem dhe kryengritje), sejid Ibn Tauus, fq.158.

(Ahir Zeman) kur vullneti hyjnor të mundësojë shfaqjen dhe daljen e tij? A është ai i biri i Hasanit apo i Husejnit? Emri i babait të tij është Abdullah apo Hasan? Cili është emri i babait të tij? A është imam i pagabueshëm, apo është imam me shkallë të lartë drejtësie, jurisprudence, devotshmërie, pa u ngritur në shkallën e pagabueshmërisë? Pajtueshmëria me këtë vëllim pikash, detajesh dhe ngjarjesh që lidhen me të, nuk do t'i humbasë askush kur të dalë Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Urdhri i tij (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është kur ai qëndron në mes të qoshes dhe faltores, dhe pas tij janë të gjitha shenjat vendimtare. Urdhri i tij do të jetë si drita e diellit në pjesën e katërt të ditës⁵¹ dhe Allahu do ta mbledhë fjalën me të dhe do ta bashkojë këtë umet nëpërmjet tij.^{52 53}

⁵¹ “Akdu ed durer fi akhabril muntedheri”, El-Makdisi, fq. 231.

⁵² Nga El-Mufadal ibn Omer, i cili ka thënë: E kam dëgjuar Ebu Abdullahun, i cili ka thënë: “... Beto hem në Allah, do të mungojë imami juaj për vite nga koha juaj, derisa të thoni vdiq, u vra, ku shkoi etj., kanë për të lotuar sytë e besimtarëve... do të ngrihen dymbëdhjetë flamuj të ndryshëm, nuk do të dihet se cili është i kujt. Ai tha qava. Më pas e pyeta. Çfarë duhet të bëj dhe si të veproj? Ai tha: E vështroi diellin në brendësi dhe tha: O Ebu Abdullah, a e sheh këtë diell? Thashë: Po, dhe ai tha: Pasha Allahun, çështja jonë është më e qartë se ky diell. “El-Kafi”, El-Kulejni, Pjesa 1, fq.336.

⁵³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 02.08.2006.

Një udhëheqës që përmbush premtimin e Zotit

Ndër përshkrimet e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është se ai është “Premtimi i Allahut që e garantoj ardhjen e tij”.⁵⁴ Kjo e përforcon rëndësinë dhe qëndrueshmërinë e këtij premtimi hyjnor.⁵⁵

Në lidhje me udhëheqësin e projektit për të trashëguar të drejtët në tokë - siç e përmendëm më herët - pasuesit e feve monoteiste kanë qëndrime të ndryshme. Hebrenjtë, për shembull, jetojnë me shpresën e ardhjes së Mesihut dhe jo me kthimin e tij dhe e konsiderojnë atë mbretin e botës që do të trashëgojë tokën. Sa i përket muslimanëve, ata besojnë se ky premtim hyjnor do të përmbushet në duart e dy burrave. I pari është nga pasardhësit e të Dërguarit më të madh të Islamit, Muhamed bin Abdullah (*Paqja e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*), dhe ai është Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). I dyti është Isai (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe kështu ne besojmë se ky premtim hyjnor dhe kjo trashëgimi e të drejtëve do të përmbushet nga duart e këtyre dy kolosëve të mëdhenj. Dhe kur themi se Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) ka lindur, kjo do të thotë se lindja e tij shënon fillimin e numërimit mbrapsht për realizimin e

---

⁵⁴ “El-Ihtixhaxh”, El-Tabarsi, vëll 2, fq 316 (Vizita e familjes Jasin).

⁵⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 22.4.2019.

këtij projekti, zbatimin dhe ardhjen e tij, por në një interval kohor që ne nuk e dimë. Ne nuk e dimë deri në çfarë mase do të shtrihet ky projekt dhe terreni që po përgatitet për të.⁵⁶

Nevoja për ideologjinë e saktë mehdiste

Kur qëndrojmë pikërisht në ditë të tilla dhe presim me padurim atë që po ndodh rreth nesh në rajonin tonë dhe në gjithë botën, ne ndjejmë më shumë se kurrë se kemi nevojë për ideologjinë dhe kulturën Mehdiste. Nëpërmjet të cilës ndriçojmë të ardhmen, hapim horizontet, edukojnë brezat tanë dhe përmes saj marrim forcë për të përballuar sfidat.

Padyshim, në këtë kontekst ne kemi nevojë të madhe për të përcaktuar këtë ideologji dhe këtë kulturë. Sepse kjo kulturë mehdiste, nëse nuk e marrim nga burimet e sakta dhe nuk jemi në gjendje ta rrënjosisim dhe të krijojmë një ide të saktë për të, është e mundur që ajo të na çojë drejt rreziqeve, ose të na çojë në ideologjinë mehdiste të gabuar. Ajo është ideologjia ose kultura e gabuar që flet në emrin e Mehdiut (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), mund të shndërrojë një grup të caktuar njerëzish në një grup

---

⁵⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 7/4/2020.

të qetë, të nënshtruar, me një bazë që mban koncepti i pritjes pasive, dhe nuk lëviz asnjë gisht, i nënshtruar, i poshtëruar... Ndërsa nëse e kuptojmë saktë këtë ideologji, do të marrim një energji të madhe që mund të bëjë një grup të vogël besimtarësh të përpiqen dhe të punojnë drejt transformimeve të mëdha në periudhën e fshehjes dhe në pragun e pritjes së rishfaqjes së bekuar. Prandaj, ne duhet ta kërkojmë këtë ideologji dhe të mos mjaftohemi me sipërfaqësinë apo ta shpërfillim atë. Kur lexojmë në librat e muslimanëve shiitë dhe sunitë, gjejmë qindra transmetime që flasin për Zotërinë që pritet (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), dhe për shenjat e rishfaqjes dhe ngjarjet e Ahir Zeman. Në lidhje me shenjat e rishfaqjes, dhe ngjarjet e Ahir Zeman ne nuk mund ta anashkalojmë këtë numër të madh transmetimesh dhe të themi se na mjafton nga idelogjia mehdiste që ekziston një imam i madh që e ka prejardhjen nga familja e të Dërguarit të Allahut, i cili do të shfaqet në Ahir Zeman për ta mbushur tokën me barazi dhe drejtësi ashtu siç ishte e mbushur me padrejtësi dhe tirani. Ndërsa, sa për të tjerat që kanë të bëjnë me këtë imam, siç janë detyrat tona ndaj tij në kohën e fshehjes, dhe shenjat e shpalosjes së tij, paralajmëruesit e kësaj dhe pararendësve të saj, dhe ngjarjet e ardhshme që kanë të bëjnë me umetin në të ardhmen e ditëve dhe viteve, të gjitha këto po i lëmë mënjanë! A është e arsyeshme që ky numër shumë i madh transmetimesh të jenë paraqitur kot, për argëtim apo rastësi, apo janë paraqitur për qëllime racionale lidhur me këtë lëvizje hyjnore të planifikuar për të ardhmen e botës? Pra,

ne kemi nevojë për këtë kulturë për të përballuar me të të tashmen dhe për ta pranuar atë për të ardhmen. Sepse është kultura e së ardhmes, kështu që ideologjia mehdiste nuk është një ideologji që flet vetëm për të kaluarën, por është një ideologji që lidhet me të ardhmen. Ajo krijon të ardhmen duke i dhënë formë jetës në faqen e dheut. Ajo është një ideologji që mbart shpresa dhe horizonte, është projekti i Profetëve dhe të Dërguarve (*Paqja qoftë mbi ta!*).⁵⁷

Çështja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe besimi në të është një çështje e ndjeshme dhe vendimtare, veçanërisht në këtë krizë. Të gjitha si Ahireti ynë (Bota Tjetër), feja jonë, e ardhmja jonë, ekzistenca jonë, kultura jonë, liria dhe dinjiteti ynë, por në veçanti ne si ithtarë të doktrinës së Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*) jemi të lidhur me këtë besim. Ai është mehdizmi dhe besimi në udhëheqjen legjitime dhe shpresa për të ardhmen e cila është e lidhur me Ehli Bejtin (*Paqja qoftë mbi ta!*). Prandaj, ne e konsiderojmë këtë çështje një prioritet që kërkon fokus. Sepse ajo është temë e sprovës dhe kujdesit për të gjithë njerëzit, por në nivelin e shiitëve në veçanti dhe në nivelin e muslimanëve⁵⁸ në përgjithësi.

Kjo temë lidhet me besimin tonë, sjelljen tonë, kulturën tonë, luftën tonë, dëshmorët tanë, të plagosurit tanë dhe të burgosurit tanë. Ajo është një nevojë mendore,

⁵⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 05/12/1998

⁵⁸ Apo njerëzimit.

zemre dhe shpirtërore. Njerëzit dëgjojnë çdo gjë që ka të bëjë me Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Këtë e bëjnë nga shenjat, të dërguarit ose të përmendurit me padurim dhe nuk mërzhiten kurrë. Kjo ndodh sepse ka një nevojë shpirtërore dhe mendore, që rrjedh nga fakti se kjo çështje është një nga çështjet tona themelore dhe është shumë e rëndësishme dhe klasifikohet si një nga çështjet më me prioritet.⁵⁹

Doktrina e saktë mehdiste

Dijetarët tanë dhe thirrësit tanë janë pajtuar njëzëri se imami është i pranishëm, i gjallë dhe i siguruar në këtë tokë, në këtë botë, në Mekë, në Medine, në Nexhf, në Kerbela. Ai ha ushqim, ecën në tregje dhe jeton ashtu si jetojnë njerëzit, por ai mungon nga shikimi, prandaj themi imami i fshehur. Nuk themi imam i vdekur dhe se Allahu po e përgatit atë, si dhe po e përgatit terrenin për ditën kur i Madhërishmi do ta lejojë të shfaqet. Ai do ta zhdukë korrupsionin dhe padrejtësinë, dhe do të vendosë një shtet të drejtësisë hyjnore. Ky është besimi ynë që duam ta provojmë dhe forcojmë. Dijetarët tanë kanë shkruar, treguar dhe paraqitur

---

⁵⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 27 maj 2016.

dëshmi që vërtetojnë fshehjen e jetës dhe gjatësisë së imanit dhe e gjithë kjo është e pranishme me dëshmi shkencore që vërtetojnë dhe japin një përfundim të sigurt.⁶⁰

---

⁶⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 27 maj 2016.

Tema e dytë:

Ekzistenca e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij*) **dhe problemet që lidhen me të**

Rrethanat e lindjes së Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)

Lindja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) u zhvillua në një atmosferë padrejtësie dhe shtypjeje. Çështja e imamit të dymbëdhjetë nga familja e të Dërguarit të Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) nuk ishte një çështje e panjohur, por ishte e njohur për njerëzit. E dinin dijetarët, sikurse e dinin dhe transmetuesit e haditheve nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) nga sekte dhe rryma të ndryshme islame. Sulltani Abasid po ashtu e dinte se qarkullonte kjo çështje duke e ndjekur atë. Rasti i tij është rasti i çdo sulltani gjatë historisë. Ai mblidhte informacione dhe të dhëna për çdo kërcënim

potencial. Në transmetimet islame dihet se ky imam do ta mbushë tokën me barazi dhe drejtësi, dhe në hijen e tij nuk do të ketë vend për shtypësit, tiranët, shfrytëzuesit dhe zullumqarët. Prandaj, lindja e këtij imami dhe ekzistenca e tij e bekuar ishte një kërcënim serioz dhe i mundshëm për Sulltanin Abasid. Sulltani dërgoi spiunë dhe vëzhgues dhe priste që ai të jetë imami i dymbëdhjetë nga pasardhësit e imamit të njëmbëdhjetë. Kjo është një çështje shumë logjike dhe e natyrshme. Prandaj, lexojmë në biografi dhe histori se imam El-Askari (*Paqja qoftë mbi të!*) e ka jetuar jetën e tij - në të vërtetë rininë e tij, sepse ai u martirizua i ri - në një gjendje rrethimi të ashpër. Rrethimi i ashpër i Imamit (*Paqja qoftë mbi të!*) është ndoshta një nga mrekullitë e historisë. Mund të spiunohet një person: në fjalët, planet, organizimin dhe formacionet e tij, ose në marrëdhëniet dhe kontaktet e tij politike me të tjerët, por që fokusi i spiunazhit, gjurmimit dhe informimit është jeta personale e Imam El-Askari (*Paqja qoftë mbi të!*), kjo është diçka që mund të mos ketë precedent të ngjashëm në histori.

Prandaj, historia e lindjes së këtij Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) - që në fillim - u zhvillua në rrethana të vështira, të rrethuar nga padrejtësitë dhe larg nga njerëzit. Sepse ky imam ishte në shënjestër që nga ngjizja e tij - nëse është e saktë shprehja në këtë formë - kur ishte fetus, gjatë lindjes dhe kur u bë fëmijë. Sulltani abasid po e gjurmonte çdo lëvizje të këtij imami, çdo emër tjetër që ai përmendte ose çdo gjë që ai fliste për të eliminuar

kërcënimin që në momentet e para. Çështja arriti deri në atë pikë, saqë ishte e ndaluar edhe për pasuesit e tij që ishin të informuar për lindjen e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), apo e kishin takuar kur ishte i ri, dhe e kishin parë atë, për të transmetuar atë që dëshmuar dhe atë që panë, përveç në periudha të caktuara kohore dhe për njerëz të caktuar, për t'i ruajtur jetën atij. Ishte e natyrshme që Imam El-Askariu (*Paqja qoftë mbi të!*) të lejonte që disa nga njerëzit e tij të besueshëm ta shihnin atë. Atë e takuan nga dhjetëra vende të ndryshme islame që erdhën në shtëpinë e Imam Al-Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*). Në kohë të ndryshme e përshëndetën atë, dëgjuan fjalimet e tij, si dhe besuan në të. Emri i tij ishte i ndaluar të përmendej, sepse të përmendje emrin e tij do të thotë ekzistencë e të emëruarit, prandaj sulltani abasid do ta kthente botën përmbys në kërkim të të porsalindurit ekzistenca e të cilit përbënte kërcënim të madh për të.⁶¹

---

⁶¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 30/11/2001.

Paqartësia e lindjes së Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe përgjigja ndaj saj (paqartësisë)

Çështja e vënies në dyshim të çështjes së Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është e vjetër dhe të gjitha paqartësitë dhe dyshimet për të cilat flitet sot janë thënë për një mijë vjet, dhe të gjitha ato kanë përgjigje. Shiitët me kalimin e kohës sillnin dëshmi dhe argumenta se imami është gjallë dhe ka lindur, përkundër asaj që thuhej në fshehtësi se shiitët besojnë në një imam që ende nuk ka lindur, dhe mjafton që t'ua tregojë një i besueshëm që ta pranojnë. Por, në fakt ka dhjetëra të besueshëm që kanë dëshmuar se ka lindur Imami (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe kjo mjafton për të vërtetuar lindjen e tij të bekuar. Janë dhjetëra njerëz prijësa të umetit që e kanë parë Imamin (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) gjatë kohës së babait të tij, Imam el-Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*), dhe u ulën me të nga pesë dhe dhjetë dhe morën përgjigje prej tij. Gjatë kohës së fshehjes së vogël, disa nga dijetarët e mëdhenj u ulën me të. Kështu, dhjetëra e qindra e takuan imamin pas lindjes së tij, gjatë fshehjes së vogël dhe në fillim të fshehjes së madhe. Edhe Shejh El-Saduku shkroi për këtë temë që ishte objekt diskutimi.⁶²

⁶² Shih: "Kemal el-Din ue Temam el-Nima", el-Suduk, kapitulli dyzet e tre: Kush e përgëzoi Ebu Muhamed el-Askariun për lindjen e el-Kaim

Paqartësia i jetëgjatësisë së imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe përgjigja për të

Sa i përket moshës së Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe paqartësisë së jetëgjatësisë së tij të nderuar, edhe këto diskutime kanë origjinën nga koha e Shejh Mufidit dhe Shejh El-Tusit dhe dijetarët u janë përgjigjur atyre. Përmendet në Kur'an se Profeti Nuh (*Paqja qoftë mbi të!*) kaloi 950 vjet⁶³ në mesin e popullit të tij. Jetëgjatësia e Profetit Nuh (*Paqja qoftë mbi të!*) na përgjigjet për një problem si ky. Në këndvështrimin islam, është e vërtetë që vëllezërit tanë sunitë thonë se imami do të lindë në fund të kohës (Ahir Zeman), por ata, si të gjithë muslimanët, thonë se Isai është ende gjallë, dhe se Allahu e ngriti me shpirt dhe me trup. Kjo do të thotë se mosha e tij është më shumë se dy mijë vjet. Mosha e Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është afër njëmijë e dyqind vjet. Pra, thënë ndryshe, kushdo që beson se Isai - sipas Kur'anit dhe konsensusit - është ende gjallë, pse duhet të përjashtohet kjo çështje për jetën e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)?!

---

dhe kush e dëshmoi el-Kaimin (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe e pa dhe foli me të, fq.434-479.

⁶³ Ka thënë Allahu i Madhëruar: **“Ne e dërguam Nuhun te populli i tij. Ai qëndroi tek ata njëmijë pa pesëdhjetë vjet, e megjithatë, ata i përfshiu përmbytja, duke qenë keqbërës”**. Surja “El Ankebut”, ajeti 14.

Një shembull tjetër është el-Hidri, i cili është mësuesi i Profetit Musa (*Paqja qoftë mbi të!*), për të cilin Kur'ani flet në historinë e Profetit Musa (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe dëmtimin e anijes. Sigurisht që ka një debat nëse ai ishte profet apo jo. Ai ishte në kontakt të ngushtë me Allahun e Plotfuqishëm, ishte një dijetar i madh, si dhe ishte pjesë e vullnetit hyjnor dhe caktimit hyjnor në këtë jetë. Edhe ai është ende gjallë, që nga koha e Musait (*Paqja qoftë mbi të!*), dhe para Musait (*Paqja qoftë mbi të!*), që do të thotë se kanë kaluar më shumë se 3000 apo 4000 vjet nga jeta e tij. Pra, cila është pengesa në rastin e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)?!

Paqartësia e fshehjes së Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) në bodrum dhe përgjigja për të

Ndër problemet në të cilat fokusohen në kanalet satelitore dhe paraqiten si tallje dhe përqeshje me të drejtën e Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) se Imami hyri në bodrum dhe u zhduk, ose se ai jeton në bodrum.

Në Irak, si pasojë e motit të nxehtë, ndërtojnë një magazinë ose strehë poshtë shtëpisë dhe e quajnë hajat, ku ulen në verë për t'i shpëtuar vapës së ditës dhe natën flenë

në çati. Shtëpia e Imam el-Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*) në Samarra, si dhe shtëpitë e tjera në Irak, ka një hajat poshtë saj.

Dhe në një hetim të njërit prej dijetarëve dhe hulumtuesëve tanë, ai thotë: Nuk ka asnjë dijetar në mesin e dijetarëve shiitë, si dhe asnjë transmetim prej tyre që thotë se Imami (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është zhdukur në hajat. Origjina e këtij transmetimi ishte nga një dijetar sunit, dhe më pas u përhap. Dhe ne themi se dalja e fundit publike e imamit ka qenë në varrimin e babait të tij, ku ai fali namazin e xhenazes së tij dhe u zhduk. Kështu që, nëse imami del nga shtëpia, pse zbret në hajat? Përkundrazi, Imami, në fillim të fshehtësisë së tij, la Samarrën, si në disa transmetime, dhe u zhvendos në malet e saj, ose në Medine. Sido që të jetë, rrëfimi se ai është zhdukur në hajat nuk ka asnjë origjinë apo vërtetësi.⁶⁴

---

⁶⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19 maj 2017.

Tema e tretë:

Shkaqet e përmendjeve dhe qëllimi i tyre

Arsyet e përmendjes

Cila është arsyeja e mungesës së Imamit? Dhe cila është urtësia e kësaj?

Në fakt, kjo pyetje nuk ishte e vetmja që u ngrit në jetën e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*), por pyetja me më shumë interes ishte për djalin e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*). A kishte lindur të vërtetë apo jo djali i imam Askeriut (*Paqja qoftë mbi të!*)?

Sipas tregimit historik, dy imamët, Imam Hadi dhe Imam Askeri (*Paqja qoftë mbi ta!*) jetonin në qytetin e të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Halifi abasid i thirri ata në Irak, dhe më pas në një qytet të ri që ishte themeluar nga halifët abasidë. Fillimisht ishte një kamp në të cilin u vendosën ushtria. Ata ndërtuan shtëpi dhe pallate në të, pastaj ai u kthye në një qytet të banuar nga

abasidët, halifi, ministrat, princat, oficerët dhe ushtria e tij. U quajt “Samarra”, ose thënë ndryshe “u gëzua kush e pa”, për shkak të bukurisë së tij dhe të ujit të tij të mirë dhe ajrit të tij të pastër.⁶⁵ Sulltani abasid thirri Imam Hadin (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe djalin e tij, Imam Askariun (*Paqja qoftë mbi të!*), që të jetonin me ta brenda kësaj kazerme, ose - nëse shprehja është e saktë - në kamp, në mënyrë që Imami (*Paqja qoftë mbi të!*) do të mbetej nën mbikëqyrjen e tij dhe në rrethimin e tij. Këtë e bënte për ta izoluar sa më shumë që të ishte e mundur nga bazat e tij popullore që shtrihen anekënd botës islame. Imam Hadi (*Paqja qoftë mbi të!*) e kaloi pjesën tjetër të jetës në këtë qytet, ra dëshmor dhe u varros atje, po ashtu Imam Askeri (*Paqja qoftë mbi të!*) jetoi pjesën tjetër të jetës në atë qytet dhe ra dëshmor e u varros edhe ai aty. Pikërisht këtij kampi i atribuohet Imam Hasan Askeri (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe jo anasjelltas.

Në kohën e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*), nuk ishte e fshehtë, se Imami i dymbëdhjetë ishte djali i tij, dhe se Allahu i Madhëruar do ta zbulojë të vërtetën dhe drejtësinë përmes duarve të tij dhe do ta mposhtë padrejtësinë, korrupsionin, politeizmin dhe çdo gjë të ngjashme me to. Për këtë arsye Imami (*Paqja qoftë mbi të!*) ishte nën mbikëqyrje intensive. Ky parashikim për lindjen e Imamit të dymbëdhjetë nga bijtë e Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*) nuk ishte befasues. Ky parashikim ishte i ngjashëm me

---

⁶⁵ Shih: “Menakib Al Ebi Talib”, Ibn Shehr Eshub, vëll 3, fq 519

ata që po ndiqnin lajmet e të Dërguarit të Allahut dhe e prisnin atë në mesin e hebrenjve, të krishterëve, mexhusëve dhe të tjerëve. Ata prisnin momentin në të cilin do të lindte Profeti (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familja e tij!*), i cili ishte zotëria i të dërguarve dhe vula e profetëve. Censura ishte e rreptë në shtëpinë e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe ndaj grave të tij. Ishte e qartë se ata po i përndiqnin për të zbuluar nëse mes tyre ka ndonjë grua shtatzënë. Asnjëra prej tyre nuk u prek nga shtatzënia. Prandaj, lindja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) ishte një befasi për shiitët e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*) përpara armiqve të tij dhe ishte e natyrshme që kjo lindje të fshihej në mënyrë që të ruhej ai (*Paqja qoftë mbi të!*) nga vrasja.

Ne besojmë se me kujdesin dhe mbrojtjen hyjnore ka lindur imam Mehdiu (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ishte halla e babait të tij Hakimja atë natë që e mbikëqyri lindjen e tij dhe me kalimin e kohës Imam El-Askeriu (*Paqja qoftë mbi të!*) e prezantonte Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) te disa nga pasuesit e tij të sinqertë dhe të besueshëm. Ai u tregoi atyre se i porsalinduri është djali i tij, dhe ai është sunduesi pas tij dhe ai është pasardhësi i tij. Në duart e Imam Mehdiut ndodhnin mrekulli para këtyre sahabëve. Gjuha e tij ishte burim i diturisë. Kjo u vërtetonte të gjithëve se ai ishte një realitet dhe ishte i pagabueshmi dhe bir i të pagabueshmit.

Pas helmimit të Imam Askariut, sulltani abasid u përpoq të mashtrojë shiitët e Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*). Sulltani Abasid u përpoq të emërojë një imam të rremë mbi ta, ai ishte vëllai i Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*). Me keqardhje të madhe themi se ai ishte i njohur si Xhafer gënjeshtari. Megjithatë, çështja e njohjes së imamit në mesin e shiitëve është e lehtë për t'u zbuluar. Sepse specifikat që shiitët i personifikojnë tek Imami i tyre (*Paqja qoftë mbi të!*) nuk mund të pretendohen nga askush. Një prej kushteve të Imamit është që ai të jetë i pagabueshëm. Prandaj është e pamundur që ai të jetë prej atyre që kanë bërë mëkate. Xhaferi ka qenë i njohur për kryerjen e mëkateve. Ka qenë i njohur për pirjen e alkoolit e të ngjashme me të. Prej kushteve të Imamit është gjithashtu që të jetë në një nivel të diturisë në mënyrë që ai t'u përgjigjet atyre për çdo gjë që e pyesin. Xhaferi nuk ishte i zoti. Ai nuk ishte i zoti t'u përgjigjej as pyetjeve të zakonshme që lidhen me dispozitat e Sheriatit dhe çështjet e Islamit, dhe për këtë arsye Xhaferi u dekonspirua shpejt.

Historia gjithashtu tregon se kur trupi i Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*) pas martirizimit të tij u vendos në vendin për të falur namazin e xhenazes, dhe shokët e mëdhenj të Imamit, pasuesit e tij dhe shiitët e tij u ngritën në këmbë për t'u falur, para tyre doli Xhaferi në mënyrë që të printe faljen dhe të konfirmonte ligjshmërinë e tij si Imam. Dihet që xhenazen e Imamit e fal vetëm Imami. Nga brenda shtëpisë doli një djalë i vogël i cili nuk ishte më shumë se

pesë vjeç dhe i tha: Largohu prej andej o xhaxha. Ai priu përpara fali xhenazen dhe u lut për babanë e tij. Ai ishte Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).⁶⁶ Kur njerëzit dhe abasidët erdhën në vete nga habia e asaj skene, namazi i të ndjerit kishte përfunduar dhe ai ishte zhdukur nga shikimi dhe kishte filluar fshehja e vogël.

Pra, arsyet e vërteta të fshehjes janë arsyet e sigurisë së tij. Nëse Imami (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) do të binte në duart e abasidëve, ata do ta vrisnin dhe do ta copëtonin në pjesë. Çështja do të përfundonte. Por, për të ruajtur jetën e Imamit, ai u fsheh dhe u zhduk nga shikimi. Sa i përket pjesës tjetër të detajeve se: Ku jetonte? A ka qëndruar në shtëpinë e të atit, apo është larguar nga qyteti ushtarak? A ka jetuar në shpella, male apo lugina? A e vizitonte ai Medinen për të komunikuar me disa nga shokët e tij, për shembull, gjatë kohës së fshehjes së vogël? Kjo nuk është thelbësore. Sepse vetëm Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është ai që e di se ku duhet të jetë. Në disa transmetime përcillet për disa nga takimet e Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) gjatë kohës së fshehjes së vogël se kanë ndodhur në shtëpinë e babait të tij, Imam El-Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*).⁶⁷

⁶⁶ "El Susulul muhuhimmeti fi ma'rifetil e'immeti", i ibn Sabbag el Malikij: vëll. 2, f. 1089.

⁶⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 21.6.1999.

Mbijetesa e shpresës

Mehdiu (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) ynë është zhdukur për gati më shumë se një mijë vjet më parë dhe ne nuk jemi dëshpëruar. Ne jemi duke pritur për këtë Mehdi (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), pavarësisht tërë asaj që ka ndodhur gjatë më shumë se njëmijë vjet. Kemi vuajtur nëpër burgje, shpërngulje, sprova, fatkeqësi e përpjekje për të përçarë e mashtruar, por kjo shpresë nuk na është shuar, por ka mbetur e fortë.

Transmetimet përmendin se Mehdiu do të qëndrojë aq shumë i fshehur derisa disa njerëz do të thonë se ka vdekur, ose ka mbetur në ndonjë luginë. Por, a ka mes nesh pas gjithë këtyre viteve të gjata që e thotë këtë? Kurrë, asnjëherë.⁶⁸

Një shenjë shprese

Në anën tjetër, ky transformim besimi islam i mrekullueshëm, i shkëlqyeshëm dhe madhështor që po ndodh sot në botë është gjithashtu një shenjë e kësaj shprese. Nëqoftëse do të kthehemi në ndonjë nga fazat e Imamëve

---

⁶⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 1/6/1996.

(*Paqja qoftë mbi ta!*), do të zbulojmë se problemi i Imamëve është problemi i përkrahësve dhe ndihmësve. Në Kerbela, për shembull, Imam Husejni (*Paqja qoftë mbi të!*) kishte nevojë për përkrahës që do të luftonin me të dhe do ta mbronin atë, shenjtërinë e të Dërguarit të Allahut dhe Islamit. Ai kishte nevojë për luftëtarë besimtarë, besnikë dhe të durueshëm. Ky ishte shkaku që ai gjithmonë bërtiste dhe thërriste: A ka ndonjë mbështetës që do të na mbështesë?

Ndërsa sot - në këtë botë - janë miliona të pranishëm për të rënë dëshmorë vetëm për të parë sytë dhe buzëqeshjen e Ebu Abdullah El Husejn (*Paqja qoftë mbi të!*). Nuk ka pasur një tubim (grupim) të tillë në të gjithë historinë. Nuk ka patur as në kohën e Pejgamberëve, as në kohën e Imamëve. Islami dhe xihadi nuk kanë pasur kaq shumë përkrahës besnikë dhe luftëtarë sakrifikues. Burra e gra, pleq e të rinj që janë të gatshëm për martirizim nën këtë flamur. E tillë është gjendja e tyre në këtë periudhë.

Sot, në këtë periudhë dhe në këtë tokë, ekziston një revolucion që e filloi Imam Khomeini (*Allahu e shpërbleftë!*). Ky revolucion i fortë dhe i qëndrueshëm të cilin sot e udhëheq lideri i tij. Ai është i vetmi lider në tokë nga pozicioni i përgjegjësishë i cili guxon të thotë atë që thotë për Shtetet e Bashkuara të Amerikës, presidentin dhe administratën e saj.

Jemi në epokën e Vëllazërisë së të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*). Pejgamberi

ishte ulur në mesin e shokëve të tij dhe nga sytë i dilnin lot. E pyetën: Çfarë të bën të qash o i Dërguar i Allahut? U përgjigj: *M'u kujtuan vëllezërit e mi*. Ata e pyetën: A nuk jemi ne vëllezërit e tu, o i Dërguar i Allahut? Ai tha: *Jo, ju jeni shokët e mi, vëllezërit e mi janë njerëz që më besojnë, por nuk më kanë parë.*⁶⁹ Ne nuk e kemi parë të Dërguarin e Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*), nuk e dëgjuam me veshë, nuk ia prekëm trupin, nuk pamë një Imam të imamëve tanë, nuk dëgjuam një fjalë që buron nga goja e tyre, e megjithatë sot gjejmë përmendjen e tyre, urdhrin e tyre. Fjalën e tyre e lexojmë në libër për filanin, mbi zinxhirë transmetimi, që ndonjëherë nuk e dimë se kush është autori i tyre, por besimi në to nuk ka kufi. Ne konstatojmë se shumë burra besojnë në këto thënie dhe ato fjalë, jo për të rritur njohuritë e tyre, sepse kjo është një çështje e lehtë, por për të filluar nga fjala dhe të ecin në arenën e dhurimit të parave ose jetës, në fushën e xhihadit dhe në arenën e martirizimit. Kjo e bën shpresën më të fortë se kurrë. Prandaj themi: Jemi në periudhën e Vëllazërisë së të Dërguarit të Zotit (*Paqja e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*).⁷⁰

---

⁶⁹ Shih: "Historia e qytetit të Damaskut", Ibn Asakir, vëll 30, fq. 138.

⁷⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 6/1/1996.

KAPITULLI I TRETË:

PRITJA DHE PËRGATITJA

Tema e parë:

Shenjat e rishfaqjes

Filozofia e shfaqjes së shenjave

Nuk duhet të mbjellim dëshpërim në zemrat e njerëzve, por as nuk duhet t'i bëjmë ata të ndiejnë se rishfaqja është shumë afër. Sepse kjo çështje është jashtë vullnetit dhe kontrollit tonë dhe nuk mund të parashikohet se kur do të ndodhë. Për shembull: kur njerëzit pyesnin Imam Kadhimin ose Imam Sadikun (*Paqja qoftë mbi ta!*) për rishfaqjen dhe për daljen e Kaimit (*Allahu i Madhëruar e*

përshpejtoftë rishfaqjen e tij!), ata nuk caktonin një kohë të caktuar për rishfaqjen. Por është e njëjtë sikur të thoshin p.sh.: pas 200 vjetësh ose 1000 ose 2000 vjetësh. Ata e dinin dhe e kuptonin se Kaimi (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është i biri i Imam Askariut (*Paqja qoftë mbi të!*). Historia e shenjave të rishfaqjes është si historia e një personi që dëshiron të udhëtojë nga një vend në një tjetër. Për të arritur në destinacionin e tij duhet të kalojë një distancë të gjatë. Për ta bërë këtë, ai përdor një hartë drejtimesh që e udhëzon në vendet që duhet të marrë, për të mos humbur rrugën. Kështu bënë Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*) gjatë rrugës. Na vizatuan shenja që të mos e humbnim rrugën. Disa nga shenjat e rishfaqjes mund të jenë realizuar në kohën tonë dhe disa prej tyre janë realizuar përpara 100, 200 ose 300 vjetësh. Qëllimi i kësaj është të mbajmë gjallë këtë shpresë dhe të rrisim besimin dhe të jemi të sigurt në atë që Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*) thanë për lajmet në lidhje me të fshehtën. Të udhëzohemi në rrugë dhe të ndjejmë se po ecim në rrugën e drejtë. Në këtë mënyrë nuk do të mbizotërojë doktrina e “vdiq apo humbi, në çfarëdo lugine që ai ecte”.⁷¹ Kështu do të dominojë mbi ne një ndjenjë e fortë për jetën e Imamit tonë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), praninë e tij, ekzistencën e tij dhe fshehtësinë e tij.⁷²

---

⁷¹ “El Gajb”, El Numani, fq 159.

⁷² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 27 Dhjetor 1996.

Përkujdesja ndaj shenjave të shfaqura

Në të gjitha fetë, ka shenja dhe dukuri që lajmërojnë përmbushjen e premtimit hyjnor. Prandaj, përgjatë historisë, njerëzit kanë qenë në kërkim të këtyre shenjave, dukurive dhe paralajmërimeve. Pra, ata i hetojnë dhe i shqyrtojnë ato. Ata i pranojnë disa prej tyre dhe i refuzojnë të tjerat. Ndjekin me kujdes zhvillimin e ngjarjeve në botë dhe lidhjen e këtyre shenjave me to për të kuptuar realizimin ose jo të tyre. Është pikërisht kjo ajo që duhet të jetë dhe të konsiderohet me kujdes.

Ajo që do të them nuk është diçka shkencore apo teorike, por më tepër është një fjalë që ka përgjegjësi dhe në të përmbledh praktikën. Arsyeja është se njerëzit zakonisht, dhe në veçanti ata që kanë shpresa dhe pritshmëri në të ardhmen, i kërkojnë këto shenja. Veçanërisht kur ndodhin ngjarje të mëdha në jetët e tyre, si luftërat apo zhvillimet dramatike. Si p.sh., përhapja e murtajes, apo epidemive të ndryshme dhe të pandemive sikurse është tani ajo që i thuhet pandemia e koronës. Ata mbështeten në lajme të fshehta. Qofshin këto lajme të bazuara në librat qiellorë ose në ndonjë burim të vërtetë shkencor ose të bazuara tek Profetët dhe Imamët (*Paqja qoftë mbi ta!*). Kushdo që transmeton nga Pejgamberët ose Imamët (*Paqja qoftë mbi ta!*), i përmendin ata madje edhe në analiza, ose interpretimet e

tyre personale, në astronomi, astrologji, parashikime, interpretime, ëndrra etj.⁷³

Si t'i lexojmë transmetimet e shenjave të rishfaqjes?

Kur ndodhin aksidente të mëdha dhe një person nuk është në gjendje, ose e ka të vështirë të kuptojë se çfarë po ndodh apo të parashikojë se çfarë mund të ndodhë, ai ndonjëherë mbështetet tek lajmet e fshehta, duke përfshirë dhe ëndrrat. Këto situata dhe rrethana ndonjëherë mund të ofrojnë baza për qasje të shëndosha dhe korrekte për ta kthyer kërcënimin në një mundësi, madje edhe në fushën shkencore, intelektuale, etike, arsimore, besimore dhe morale. Por, në të njëjtën kohë ato mund të ofrojnë baza dhe mundësi për mashtrime, devijime, gënjeshtër, lojëra me emocionet dhe ndjenjat e njerëzve, lajthitjen dhe shpërdorimin e tyre. Ndaj kjo është ajo që duhet t'i kushtohet vëmendje e madhe, veçanërisht kur ka lidhje midis asaj që po ndodh në aspektin e ngjarjeve dhe në momentin kur fillon premtimi hyjnor. Këtu çështja bëhet më komplekse dhe më e rrezikshme se kurrë më parë.

---

⁷³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 7/4/2020.

Prandaj, kjo lëndë përfshin përgjegjësi praktike:

1. Kujdesi në trajtimin e këtyre lajmeve

Gjëja e parë që duhet të kemi kujdes në kohën e sotme janë mediat dhe rrjetet sociale. Kushdo mund të thotë çfarë të dojë, të shprehë qëndrimin, mendimin, bindjet e tij dhe të publikojë dokumente. Në kohët e mëparshme, media nuk ishte në këtë nivel zhvillimi dhe megjithatë mashtrimi, keqinformimi, falsifikimi ose dyshimi ndodhnin ndonjëherë në një fshat të caktuar, ose në një qytet, ose brenda një rrethi të caktuar, por tani e gjithë bota është bërë një fshat ose një qytet në nivel mediatik. Kjo është alarmante dhe kërkon kujdes.

Duhet të jemi shumë të kujdesshëm ndaj shumë gjërave që përfliten, transmetohen dhe i atribuohen, veçanërisht të Dërguarit ose Imamëve të Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*), në lidhje me aktualitetin dhe ngjarjet që ndodhin. Për shembull: Pak kohë më parë u përhap ajo që thuhej se ishte një poezi, sigurisht që nuk ishte një poezi. Ka nga ata që shkruan një tekst që përbante gjuhën e vjetër dhe të re, dhe folën për shfaqjen e koronës në Kinë. Përmendën atë që do të ndodhë në Itali, rrugën e përhapjes së saj dhe atë që do të ndodhë në pjesën tjetër të botës. Të

gjithë këtë ia atribuoi Prijësit të besimtarëve, Ali ibn Ebi Talib (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe gjithashtu theksonte se gjendet në librin filan të autorit filan! Natyrisht, libri nuk ekziston dhe autori nuk dihet gjithashtu! Ka shumë njerëz që e morën me entuziazëm dhe zell, duke thënë se kjo poezi gjendet në Nehxhul-Belaghah, ndërsa në realitet nuk ka të bëjë fare me retorikën.

Përballë kësaj situate, gjejmë dy lloje njerëzish: njerëz që e shfrytëzojnë këtë çështje dhe punojnë në të, si dhe njerëz që përfshihen nga mirësia, zelli, thjeshtësia, naiviteti dhe ndonjëherë dashuria për Prijësin e besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*). Pra, ata e pranojnë atë që qarkullohet dhe thurin thënie dhe lajme se 1400 vjet më parë, Imami (*Paqja qoftë mbi të!*) ka folur për koronën, përhapjen dhe zhvillimin e saj, duke besuar se me këtë e lavdërojnë dhe e mbështesin atë! Duhet të jemi të kujdesshëm dhe vigjilentë për këto çështje, aq më tepër që vitet e fundit kanë filluar të shumohen. Prandaj, nuk duhet t'i përhapim, botojmë apo promovojmë. Çështja është e njëjtë me disa ngjarje që ndodhin në disa rajone, si Siria, Iraku, Jemeni, Irani, Afganistani, Libani etj. Këto ngjarje nuk kanë bazë historike. Ato përhapen në atë që quhen sprova, grindje dhe ngjarje të padukshme të cilat flasin për të ardhmen, ngjarjet, luftërat, mbretëritë, sulltanët dhe transformimet. Këto lloj hadithesh dhe transmetimesh i shfrytëzojnë për interesa politike. Ekzistojnë nga ata që trillojnë hadithe edhe për të mirën dhe interesin e personalitetit të filanit, ose filan fisi, ose filan

vendi, ose filan sulltani. Të gjithë këto hadithe të pasakta ia atribuojnë të Dërguarit të Allahut (*Allahu e bekoftë atë dhe familjen e tij!*).

2. Transmetimet izraelite

Transmetimet izraelite janë transmetimet që hebrenjtë, të cilët thanë se ishin konvertuar në Islam, i futën në transmetimet islame. Është krijuar një problem në këtë drejtim. Disa prej tyre janë të interesuar për këtë çështje. Bazuar mbi këtë, mund të themi se nuk është e mundur të ndërtohet mbi gjithçka që është në libra. Kjo është një çështje e specializuar shkencore që kërkon një studim të kujdesshëm shkencor dhe duhet t'u referohet vetëm specialistëve.

Ku fshihet rrezikshmëria?

1. Rreziku qëndron në faktin se njeriu beson në këto çështje, që janë iluzione, mite, gënjeshttra apo fantazi që nuk kanë asnjë bazë në të vërtetën. Gjëja më e rrezikshme është se u atribuon atyre qëndrime praktike apo qëndrime politike si p.sh. armiqësia, aleanca të ndryshme dhe bashkëpunimi.

2. Është një kategori transmetimesh që flasin për ngjarjet e Ahir Zeman. Ne kemi paralajmëruar dhe tërhequr vëmendjen se Ahir Zeman nuk është i kushtëzuar brenda këtyre dhjetë apo njëzet viteve, përkundrazi mund të zgjasë dhe të marrë shumë kohë dhe mund të mos e kuptojmë që të dallojmë të vërtetën e tij nga e gabuara. Edhe transmetimet që përmendin këto shenja flasin për një kohë specifike, dhe këtu qëndron rreziku. Pse? Sepse kjo çështje i shtyn disa prej tyre të specifikojnë dhe japin një datë të saktë të rishfaqjes. Ata nuk bazohen në ndonjë të dhënë përfundimtare shkencore, por vetëm në spekulime, mundësi dhe imagjinata. Kushdo që e preokupon veten me këtë, si p.sh. të caktojë një ditë të caktuar, një orë të caktuar, apo edhe një muaj të caktuar, atëherë ai është duke bërë diçka që është rreptësisht e ndaluar në transmetime, sepse askush përveç Allahut të Madhëruar nuk e di kohën e rishfaqjes së Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).⁷⁴

Shenjat e sigurta dhe të konfirmuara të rishfaqjes së tij

Bazuar në atë që është përmendur në tekstet e hadithit, si dhe duke vëzhguar atë që është përcjellë qartë

---

⁷⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 7/4/2020.

për nga kuptimi në disa transmetime të sakta, atëherë mund të themi se: Origjina e temës së Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është një temë e besueshme dhe e pamohueshme. Si shiitë, ne besojmë se Muhamed bin Hasan është pasardhës i Husejnit (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe pasardhës i të Dërguarit të Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Përshkrimi e tij gjendet në transmetimet e përcjella. Sa i përket muslimanëve në përgjithësi, Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është i biri i Fatimes (*Paqja qoftë mbi të!*). Ajo është një çështje themelore që nuk mund të debatohet rreth saj.

Sa i përket temës së Sufjanit, ekzistojnë shumë transmetime në lidhje me të. Mund të thuhet se origjina e Sufjanit është e njohur përmes numrit të madh të transmetimeve që gjenden në librat e muslimanëve. Sa i përket detajeve, ekzistojnë transmetime të dobëta dhe të ndryshme, por ato duhet të shqyrtohen. Po ashtu, çështja e rishfaqjes së Jemanit është gjithashtu e njohur nga transmetimet, sikurse është çështja e Horasanit, apo flamujve që vijnë nga Lindja, të cilët i paraprijnë kësaj çështjeje.

Gjithashtu është edhe çështja e klithmës. Unë këtu do të fokusohem në pesë apo gjashtë shenja që janë të sigurta. Por, ka edhe shenja të tjera të cilat kanë nevojë për detaje. Nëqoftëse duam të fokusohemi në secilën shenjë, gjejmë dhjetëra transmetime në lidhje me të. Si p.sh., thirrje nga qielli ose frika nga qielli dhe eklipsi në Bejda me ushtrinë e

sufjanëve jashtë Medines për në Mekë. Të gjitha këto janë çështje të qartësuara. Transmetimet flasin edhe për daljen e Zotërisë Husniut para Zotërisë në Ahir Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), gjaku i të cilit do të derdhet në afërsi të Qabes.⁷⁵

Gjenden personalitete të përmendura në transmetime, por ato përmenden në mënyrë të paqartë. Prandaj prej nesh kërkohet kujdes i veçantë në kuptimin e këtyre shenjave dhe në zbatimin e rrjedhës së realitetit.⁷⁶

Të gjitha shenjat realizohen me vullnetin hyjnor

Ekzistojnë disa që i kundërshtojnë gjithçka që përmendëm mbi këto çështje, duke pretenduar se nuk do të ndodhë asgjë para Sufjanit, Horasanit, Jemanit, britmës e të tjera shenja të veçanta që janë përmendur.

Transmetimet i ndajnë shenjat në dy pjesë: shenja që do të ndodhin në mënyrë të pashmangshme dhe shenja që jo domosdoshmërisht mund të ndodhin. Pra, janë disa

---

⁷⁵ “El Gijbetu”, El-Tusi, fq.445.

⁷⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 31.10.2014.

shenja që mund të ndodhin dhe mund të mos ndodhin. Prandaj ato nuk mund të ndodhin në mënyrë të befasishme.

Por ne e përsërisim dhe themi se çdo gjë i nënshtrohet vullnetit të Allahut të Madhëruar. Gjithçka është në kontrollin, vullnetin, diturinë dhe urtësinë e Tij. Lavdia dhe Lavdërimi i takon Atij. Asgjë nuk është e pamundur për Të, urdhri i Tij është i qartë. Ajo që është e pashmangshme dijetarët e kanë konsideruar se ajo i nënshtrohet rregullit **“Allahu fshin çfarë të dojë dhe bën si të dojë”**.⁷⁷ Nga kjo nuk përjashtohet se mund të ndodhë vetëm me dëshirën e Allahut. Është përcjellë në disa transmetime se Imam el-Xhevadi (*Paqja qoftë mbi të!*) është pyetur: A është Sufjani nga të pashmangshmit? U përgjigj: Po, është i pashmangshëm. Më pas u pyet: A i nënshtrohet **“Allahu fshin çfarë të dojë dhe bën si të dojë”**? Ai tha: Po. Pastaj u pyet: A do të nënshtrohet Mehdiu? Ai i tha: “Jo, ai që do të rishfaqet në kohën e caktuar, sepse Allahu nuk e ndryshon premtimin”.⁷⁸

⁷⁷ Surja “Er Rrad”, ajeti 39.

⁷⁸ Transmetohet nga Ebi Hashim Davud bin El-Kasim El-Xhaferi, se ka thënë: Ne ishim tek Ebi Xhafer Muhamed bin Ali El-Rida (*Paqja qoftë mbi të!*), dhe u përmend El-Sufjani, dhe ajo që është përcjellë në transmetim se çështja e tij është e pashmangshme. Për këtë arsye e pyeta Ebi Xhaferin: A e ndryshon Allahu të pashmangshmen? Ai tha: “Po”. Ne i thamë: Kemi frikë se mos Allahu e ndryshon premtimin. Ai tha: “Ai është pjesë e caktimit të Allahut dhe Allahu nuk e kthen premtimin”. “El-Gijbetu”, El-Nuamani, faqe 313-314.

Ka prej tyre që e komentojnë këtë transmetim, duke pasur parasysh se mund të themi se ajo që është e pashmangshme do të përmbushet, por ajo që mund të mos përmbushet ka veçori dhe detaje. Për shembull, mund të themi që periudha e përmendur nuk ndodhet ndërmjet këtyre shenjave që është përmendur në transmetime. Mund të dalin Jemani, Sufjani dhe Horasani, dhe Xhibrili thërret në qiell, pas kësaj Allahu i Madhëruar urdhëron të rishfaqet ai që është fshehur për të përmbushur premtimin e Tij. E gjithë kjo mund të ndodhë brenda një nate dhe mjafton që të mos ketë asnjë kundërshtim logjik ndaj saj dhe kështu gjithçka është e mundur të realizohet. Ky është një shpjegim i pranueshëm. Në këtë mënyrë qartësohet se çfarë do të thotë të presësh rishfaqjen dhe shpalosjen e Imamit tonë, si dhe të lutesh, të përgatitesh dhe të organizohesh për këtë. Të presësh që të realizohet kjo çështje në mëngjes dhe në mbrëmje.⁷⁹

---

⁷⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 2/11/2014.

Al Saud janë ata që më së shumti i zbatojnë shenjat

Kur çështja dhe tema rreth Imamit lakohet dhe trumbetohet fuqishëm, është më se e natyrshme që ajo të përballlet me dyshime dhe kritika. Çështja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është një pikë shprese për të shtypurit dhe të varfrit, por edhe një pikë frike dhe tmerri për të gjithë mendjemëdhenjtë dhe tiranët. Ata nuk duan që kjo çështje të përmendet dhe të thuhet para tyre që një ditë do të vijë një person që do të largojë regjimin e padrejtësisë dhe do të vendosë drejtësinë hyjnore. E gjithë kjo në fakt u krijon atyre një gjendje terrori dhe pasigurie. Muhamed bin Selman - i cili sot është zëvendës princi i kurorës - tha disa kohë më parë: "Problemi me Iranin është se ai është duke pritur për Imam Mehdiun", duke e konfirmuar se ata e dinë se Imami do të rishfaqet, por ata po përpiqen që ta shtyjnë atë. Kjo shpreh terrorin dhe frikën e familjes Saudite nga mishërimi i idesë së krijimit të shtetit islam.

Kjo çështje është e njohur prej tyre. Ata po përpiqen që të luftojnë, largojnë dhe shtyjnë sa më shumë që të mundën, sikurse vepruan hebrenjtë në kohën e Profetit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Dijetarët e tyre ishin të sigurt se Pejgamberi (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) ishte Profeti i fundit i Ahir Zeman. Por, nisur vetëm nga fanatizmi, sepse ai nuk ishte nga bijtë e Izraelit, e mohuan dhe nuk e besuan atë. Dijetarët vehabi e

dinë se ekziston “Imam Mehdiu”, i cili do të rishfaqet në Ahir Zeman nga Meka dhe do të ndërtojë shtetin e drejtësisë hyjnore në të cilën nuk do të ketë vend për familjen e Al Saudit. Gjithashtu ata e dinë se kjo është vetëm çështje kohe dhe e gjithë beteja e tyre është një betejë për të vonuar sa të munden atë, por ajo lidhet me vullnetin e popullit.

E gjithë kjo tregon se ata i njohin shenjat dhe përpiqen t’ju paraprijnë atyre. Sot, në kulmin e betejës, kur shikojnë Iranin, Irakun (Forcat e Mobilizimit Popullor), Jemenin (Ensar Allah), botën shiite, botën islame, zhvillimet në të, rezistencën në Liban si dhe ngjarjet në Siri, janë tejet të tmerruar. Ashtu siç mund të ndërtojmë shpresa të drejta ose të gabuara, gjithashtu edhe vehabizmi ka frikë. Megjithëse, nuk jam për zbatimin e shenjave, mund të thuhet se familja Saudite i zbaton dhe njuh ato më shumë se ne. Ata janë të frikësuar dhe të tmerruar. Pra, ata përballen me të në disa mënyra.⁸⁰

---

⁸⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hassan Nasrallah (*Zoti e ruajtë!*) më 19 maj 2017.

Tema e dytë:

Koha e rishfaqjes

Zbatimi, koha dhe rrezikshmëria e tyre

Një model nga rreziku i aplikimit në epokën e sotme

Disa arritën deri aty sa në një periudhë thanë se: Sufjani është Sadam Husejni. Këtë e kanë argumentuar duke përmendur aktet e urryera që ai kreu, por Sadami vdiq dhe ky pretendim u rrëzua. Më pas në Irak, u shfaq Ebu Musab el-Zerkau, i cili bëri tekfir, vrau, theri dhe derdhi gjak. Ata pretenduan se ai është el-Sufjani, dhe se flamuri i Sufjanit u shfaq. Por, çështja u bë më e dyshimtë për njerëzit sepse Sufjani vinte nga zona e quajtur Lugina e Thatë, e cila ndodhet në trekëndëshin midis Sirisë, Jordanisë dhe Palestinës dhe është rajoni ku El-Zarkau ishte i pranishëm, por edhe ai vdiq.

Problemi kryesor është se ata synojnë të përhapin pretendimet e tyre, duke kërkuar të përhapin kulturat e tyre midis besimtarëve. Disa të tjerë nisur nga ndikimi që ka mes

njerëzve, kanë vështruar Imam Khomeinin (*Allahu qoftë i kënaqur me të!*) se ai është Horasani. Këtu ata kanë parasysh se ai është një nga zotërinjtë, si dhe duke parë se i gjithë Irani mund të konsiderohet Horasan dhe, Khomeini ose Kum është pjesë e Horasanit. Është ai që do t'i dorëzojë flamurin Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Por ndodhi që imami ynë Khomeini vdiq. Pati prej tyre që shkuan dhe e panë në shtratin e tij të sëmurë në spital. Disa thanë gjithashtu se Shejh Muntedheri është Horasani, por edhe ai ka ndërruar jetë.

Edhe në ditët tona, ne gjejmë prej tyre që pretendojnë se Ebu Bekr el-Bagdadi (udhëheqësi i ISIS-it) është Sufjani, me supozimin se ai vrau shtatëdhjetë sunitë nga fisi Ebu el-Nemr. Ashtu sikurse disa prej tyre kanë transmetuar se ai vrau dyqind njerëz dhe sipas një transmetimi tjetër treqind persona. Ndërmjet tyre vrau dhe theri burra, gra dhe fëmijë.

Në ditët tona janë disa që pretendojnë se eminenca e tij Imam Khamenei (*Allahu ja shtoftë jetën!*) është Horasani, dhe unë jam ndër ata që dëshirojnë që realiteti të jetë i tillë, por ne nuk mund ta pretendojmë këtë pa prova dhe baza.

Ata mund të supozojnë se duke bërë këtë i shtojnë një lloj legjitimiteti dhe shenjtërie Eminencës së Tij Imam Khamenei. Por a ka nevojë Imam Khamenei ta shtojë këtë legjitimitet?! Legjitimiteti i tij është më i rëndësishëm se ky legjitimitet i pretenduar. Sepse ai bazohet në rregulla të shëndosha, sjelljen, devotshmërinë, asketizmin, urtësinë,

guximin dhe përvojën e tij të madhe dhe të ndritur janë ato që e shtojnë dashurinë dhe shenjtërinë e tij tek besimtarët.

Po kështu, kur arrin el-Nebetu tek el-Jemani, ka më shumë pretendime, pasi për shembull dy - tre persona në Irak, pretenduan se ishin El-Jemani. Dhe disa nga dashamirësit e Hezbollahut në Liban pohuan se flamuri i Hezbollahut është flamuri i El-Jemani dhe se filani është El-Jemani. Ajo që kërkohet nga besimtari është të mos ndalet në atë që nuk ka njohuri. Një gabim në zbatim çon në rezultate të pasakta dhe të papëlqyeshme.

Por, ndodh ndonjëherë që disa nga specifikimet e përmendura në transmetime mund të përkojnë me disa njerëz, por kjo mbetet në rrethin e hamendësimeve dhe nuk ngrihet në nivelet e dijes dhe të sigurisë.

E kemi përmendur dhe e përsërisim se gabimi në zbatim mund të çojë në dyshimin e të gjitha këtyre shenjave dhe kjo është ajo që duhet të shmangim me vendosmëri.

Pretendentët e Mehdizmit

Ndër gjërat e rrezikshme që burojnë nga kjo temë, e cila i ka fillesat që nga koha e Beni El-Abasit e deri në ditët e sotme, është shfaqja e shumë pretendues të Mehdizmit.

Por, të gjithë ata janë gënjeshtarë dhe të devijuar (të humbur). Mehdiu i premtuar (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), sipas transmetimeve, është ai që “e mbush tokën me barazi dhe drejtësi, ashtu siç është e mbushur me padrejtësi dhe tirani”. Gjithashtu, kjo është edhe ajo që përmendet në ajetet fisnike, në lidhje me shtetin e drejtë. Ndërsa të gjithë ata që dolën dhe pretenduan, nuk arritën të krijojnë shtetin e së drejtës.

Më kujtohet shumë vite më parë, konkretisht më 20 nëntor të vitit 1979, disa muaj pas fitores së Revolucionit Islamik në Iran, i cili përkon në kalendarin Hixhri me 1 Muharrem të vitit 1400 Hixhri. Pra, do të thotë, ditën e parë të vitit të parë Hixhri të shekullit të ri Hixhri 1400. U shfaqën dy figura që mblodhën një grup njerëzish të armatosur në Mekë në Qabe. Njëri prej të cilëve quhej Xhuhejman el-Utejbi ndërsa tjetri Muhamed bin Abdullah el-Kahtani. I pari i thirri njerëzit e armatosur që ishin me të për t’i dhënë besën Muhamed bin Abdullah el-Kahtanit si Mehdiu i Premtuar. Atë ditë u zhvillua një betejë e ashpër në të cilën u vra El-Kahtani, ndërsa Xhuhejmani u arrestua dhe më vonë u ekzekutua. Më vonë u përfol se El-Kahtani pretendoi Mehdezëm. Është për t’u cilësuar se kjo çështje u përfol pas fitores së Revolucionit Islamik në Iran, kështu që ishte e mundur të dalloheshin shenjat e shfaqjes së flamujve në Lindje, daljes së horasanëve nga Irani dhe Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) nga Meka. Rrethanat, koha dhe kushtet ishin të përshtatshme dhe të

favorshme për aplikimin e shenjave ndaj tyre, por ishte një zbatim i pavlefshëm dhe mashtrues. Gjëra të tilla kanë ndodhur dhe do të ndodhin, ndaj duhet t'i kushtojmë vëmendje dhe të jemi të kujdesshëm ndaj gjithë kësaj. Është përmendur në transmetimet e të Dërguarit fisnik (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) se shumë njerëz do të pretendojnë Mehdizëm, por më të rrezikshmit prej tyre janë prej zotërinjve. Sepse Mehdiu i pritur (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është nga pasardhësit e Fatimes (*Paqja qoftë mbi të!*) nga bijtë e Husejnit (*Paqja qoftë mbi të!*), veçanërisht nëse emri i njërit prej tyre është "Muhamed" dhe emri i babait të tij është "Hasan". Mjafton të thuhet se kushdo që pretendon se është Mehdizëm ose se është Horasani, Jemani, Hasani ose shpirti i pastër, pretendimi i tij varet nga provat që ai paraqet. Dhe nëse ai nuk paraqet prova, atëherë pretendimi i tij është një gënjeshtër, një trillim dhe një guxim i madh, ashtu sikurse edhe rreziku i tij për kombin mund të jetë i madh, nëse besimtarët nuk i kushtojnë vëmendje detajeve të çështjes siç e kemi shpjeguar.

Pra, nuk mjafton të pranosh vërtetësinë e lajmit, saktësinë e shenjës dhe identifikimin e personalitetit. Nuk mjafton të dish se nga vjen origjina e ngjarjes që do të ndodhë në Ahir Zeman. Por, çështja kërkon kujdes dhe vëmendje. Ndoshta kjo është një nga përfitimet e të folurit për shenjat dhe kuptimin e tyre, dhe të kuptuarit e lajmeve të Ahir Zeman.

Rreziget e kohës që do të ndodhë

Të gjithë duhet të kujdesen për këtë çështje, veçanërisht të rinjtë dhe të rejat. Sepse tani është pjesa e sprovës që ekziston. Gjëja më e rrezikshme në lidhje me shenjat janë ato që na çojnë në një program kohor. Si p.sh.: Ky Horasani, Jamani, Sufjani, ky filani, dhe ky apo ai filan incident. Thuhet: Kjo çështje do të ndodhë pas gjashtë muajsh, dhe ajo pas shtatë muajsh, dhe ajo pas një viti, e kështu me radhë. Kjo është shumë e rrezikshme.

Veprimi në këtë mënyrë nuk është i lejueshëm nga Sheriati. Sepse flitet pa dije dhe dituri. Sepse në shprehjen më të qartë është gënjeshtër. Domethënë, të veprosh pa dije është gënjeshtër dhe gënjeshtër është e ndaluar. Ai që e thotë është gënjeshtar i dënueshëm. Gjithashtu e gjithë kjo vepër është edhe mashtruese dhe shtrembëruese e fakteve.

Rëndësia e çështjes së kohës shfaqet nëqoftëse do të pyesësh për burimin e dijes për njohjen e këtij kohëmatësi për ta përcaktuar kohën. Por, nuk do të gjesh një përgjigje që do ta kënaqë atë me arsye. Filani, për shembull, i cili pa në gjumë një shenjë të caktuar. Ne e kemi përmendur tashmë se ëndrra nuk është një argument. Ose filan dijetar arriti të përcaktojë këtë kohë. Po ku e gjetën atë dhe nga e morën atë argument? Sidomos në faktin se në disa prej transmetimeve përmendet se çështja e pamjes është një dije

që veçohet vetëm për Allahun e Madhëruar dhe se askush tjetër nuk e di atë apo rreth saj dhe, se kjo është një dije si dija e Kiametit. Pra, si guxojnë ata të arrijnë në këtë nivel dhe të pretendojnë dijen për veten e tyre se kur është koha e shfaqjes?

Periudha e specifikuar që është e ndaluar mund të kuptohet nga periudha e përcaktuar për të qenë afër kohës së rishfaqjes. Ky nuk është aspekti i vetëm i problemit në çështjen e përcaktimit të kohës. Është edhe një çështje tjetër, e cila duhet parë me kujdes dhe tërhequr vërejtja nga mungesa e saj në adresimin e përcaktimit të periudhës. Ajo është demoralizimi i njerëzve nga tema e rishfaqjes duke e përcaktuar periudhën mbi bazën e kohëzgjatjes së rishfaqjes. Gjithashtu, kjo është një temë në të cilën disa prej tyre bien me dije ose pa dije. P.sh., u thotë njerëzve se çështja e rishfaqjes është shumë larg dhe nuk ka shpresë në horizont. Ose çështja e rishfaqjes do të jetë shumë më vonë se koha në të cilën ju jetoni. Kjo është një çështje e rrezikshme, sepse mund të mbjellë dëshpërim në zemrat e atyre që presin, si dhe ajo përhap një atmosferë dekurajimi në vendosmërinë e tyre, duke kufizuar kështu përpjekjet e tyre për reforma në shoqëritë e tyre. Ndaj kjo është diçka që duhet pasur shumë kujdes. Më herët kam përmendur, kur trajtova mbi shenjat pozitive, se ndër përfitimet e tyre është shpresa se lehtësimi po afron. Por, kur vjen dikush të thotë se koha e rishfaqjes do të jetë së paku pas dyqind vjetësh dhe një tjetër vjen të thotë se rishfaqja do të bëhet pas një jave, në

të dyja rastet është bisedë e gabuar, pa asnjë bazë, dhe ka rreziqet e saj të mëdha intelektuale, doktrinare dhe psikologjike, pra ose të shpie në dëshpërim dhe frustrim, ose në mohim.

Gjithashtu ndër rreziqet e përcaktimit të periudhës, është të luash me ndjenjat, emocionet, besimet dhe jetën e njerëzve. Një nga qëllimet e të folurit për shenjat është mbjellja e shpresës dhe se rishfaqja e bekuar do të realizohet një ditë. Ndërsa kur dikush vjen dhe thotë se Sufjani, për shembull, është filani, pastaj ky person vdes, më pas zgjidhet një person tjetër si Sufjani, pastaj ai vdes, e kështu me radhë, kjo çështje mbjell dëshpërim në zemrat e shumë njerëzve që e presin.

Ekziston edhe një transmetim që flet për vdekjen e mbretit Abdullah: "Dhe viteve të mbretit u vjen fundi dhe mbretit i mbeten muajt dhe ditët".⁸¹ Disa prej tyre e interpretuan në kohën e tanishme se çfarë nënkuptohet me Abdullahun. Ai është mbreti i Hixhazit. Edhe ai vdiq. Në tjetër zuri vendin e tij. Ai ende sundon deri tani. Pra, nuk u realizua ajo thënie?! Të tjerë thonë se ajo që nënkuptohet, nuk është Abdullah, mbreti i Hixhazit, por mund të jetë një mbret tjetër në një vend tjetër, ose një udhëheqës, ose një halif, ose diçka të ngjashme.

---

⁸¹ Shih: "El Gajbetu", Et-Tusi, fq. 467.

Ajo që dua të them në këtë drejtim është se kur shkojmë tek zbatimi që, në një mënyrë ose në një tjetër të çon në përcaktimin e kohës me këto lloje shenjash, kjo është shumë e rrezikshme. Për vetë faktin se kur niveli i pritshmërive rritet, dhe zbatimet janë të gabuara, kjo shkakton trauma psikologjike. Sa herë që pritshmëritë nuk janë të sakta, ato shkaktojnë një sërë traumash psikologjike. Në vend që njerëzit të jetojnë një shpresë të sigurtë dhe të vazhdueshme, në zemrat e tyre hyn dëshpërimi. Ata zhgënjehen. Ndjenjat e tyre tronditen dhe më e rrezikshmeja nga të gjitha, besimet e tyre tronditen. Kështu që shpirtrat e tyre janë të huaj nga besimi në origjinën e premtimit hyjnor, origjinën e Mehdizmit, dhe se ka një udhëheqës, një projekt dhe një ditë të këtij lloji.

Prandaj, ne nuk duhet të lejojmë qarkullimin e kësaj lloj kulture të rreme, qoftë në kuvendet tona, në librat tanë, në mbrëmjet tona, në xhamitë tona, apo në rrethet tona kulturore. Sepse ai është shkatërrues intelektualisht, kulturalisht, shpirtërisht dhe i hap dyert shturjes.

Epo, dikush mund të thotë: kjo është një mundësi dhe mundësia nuk shkakton problem, përkundrazi e mban hapur derën e shpresës. Ne nuk duam ta mbyllim derën e mundësisë, por njeriu duhet të jetë i kujdesshëm. Ai nuk

duhet t'i shumojë mundësitë që të mos rriten shpresat dhe të vijnë rezultate të kundërta.⁸²

Ndalimi i përcaktimit të kohës në transmetimet e Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*)

Çështja e përcaktimit të kohës është një prej çështjeve që Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*) e ndaluan në më shumë se një vend dhe theksuan që të mos thellohej fare në të dhe transmetuan nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) ndalimin e saj. Në një transmetim nga Imam Sadiku (*Paqja qoftë mbi të!*) përcillet: “O Ebu Muhamed, ne Ehli Bejti nuk e përcaktojmë kohën”.⁸³ Nga i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) transmetohet se ka thënë: “Kohëmatësit gënjejnë”.⁸⁴ Ky transmetim e qartëson ndalimin e përcaktimit të kohës dhe përgënjeshttrimin e kohëmatësve. Në një tjetër transmetim nga Imam Sadiku (*Paqja qoftë mbi të!*) përcillet se i ka thënë Muhamed bin Muslimit: “O Muhammed, kushdo që të

---

⁸² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/6/2015.

⁸³ Shih: “El Gajbetu”, El Numani, vëll.1, fq.299.

⁸⁴ I njëjti burim.

tregon një kohë për ne, mos ki frikë ta mohosh atë sepse ne nuk i caktojmë kohë askujt.”⁸⁵

Nga i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) transmetohet se kur u pyet: “Kur do të dalë i Prituri nga pasardhësit tuaj? Ai tha: ‘*Shembulli i tij është si shembulli i Kijametit*’. Askush nuk mund ta zbulojë atë përveç Atij”.⁸⁶ Vetëm Allahu i Madhëruar e di kohën e rishfaqjes dhe askush tjetër nuk ka fare dijëni për këtë çështje.

Në këtë hadith të nderuar ka dy tregues. Treguesi i parë: se njohja e kohës së rishfaqjes së tij është tek Allahu i Madhëruar, ashtu siç është dija e Kijametit vetëm tek Ai, i Madhëruari dhe i Lartësuar. Treguesi i dytë: është se vjen i papritur. Ashtu siç vjen Kiameti papritmas, edhe rishfaqja e Imamit (*Paqja qoftë mbi të!*) do të jetë e papritur. Dhe në një thënie të lëshuar nga Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), ai thotë:

“Për sa i përket pamjes së rishfaqjes, kjo varet nga Allahu i Madhëruar dhe ata që caktojnë kohën janë gënjeshtarë.”⁸⁷ Ndërsa Imam Muhamed Bakir (*Paqja qoftë mbi të!*) u pyet: A ka kohë të caktuar për këtë çështje? Ai (*Paqja qoftë mbi të!*) tha: "Gënjejnë kohëmatësit, gënjejnë

---

⁸⁵ Shih: “Ilzam en Nasib fi Ithbat el Gaib el Gaib”, el Hairi, Pjesa 1, fq.178.

⁸⁶ “El Kafi”, El Kulejni, vëll.1, fq.368.

⁸⁷ Shih: “El-Itixhaxh”, El Tabarsi, Pjesa 2, fq.283.

kohëmatësit, gënjejnë kohëmatësit."⁸⁸ Pra, koha e rishfaqjes së tij është me Allahun e Madhëruar. Këtë gjë e kanë përmendur Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*).

Domosdoshmëria për të specifikuar shenjat e veçanta

Identifikimi i qartë i shenjave të veçanta është i nevojshëm për ata që kërkojnë të vërtetën për shfaqjen. Në këtë kontekst themi se: Shqyrtimi i transmetimeve, të sakta dhe të vlefshme dhe shqyrtimi i mendimeve të dijetarëve për këtë çështje, drejton drejt shenjave të veçanta që ndodhin në vitin e rishfaqjes. Ato shenja janë shfaqja e Jemanit, Horasanit dhe Sufjanit, një britmë në qiell dhe një eklips në Bejda. Kur t'u afrohem këtyre shenjave, destinacioni ynë nuk do të humbasë dhe njohja e këtyre shenjave na mjafton që të mund të kuptojmë afrimin e rishfaqjes. Duke qenë se këto shenja ndodhin radhazi, duke pasuar njëra-tjetrën, gjërat janë të qarta për këdo që sheh dhe kupton.⁸⁹

---

⁸⁸ Shih: "Enciklopedia e haditheve të Ehli Bejtit (*Paqja qoftë mbi ta!*)", el Nexhefi, vëll.8, fq.366

⁸⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 8.11.2012.

Metodologjia e marrjes së transmetimeve

Bazuar në të gjitha sa u përcoll më sipër, ne kemi nevojë të kthehemi te dijetarët e specializuar për të na treguar se çfarë është e pranueshme nga këto transmetime dhe hadithe dhe çfarë duhet të refuzohet prej tyre. Thjesht, po ju them: Ngjarjet dhe lajmet rreth së ardhmes, shenjat e rishfaqjes, lëvizja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe ajo që do të ndodhë pas Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) deri në Kiamet. Sipas dijetarëve, ajo klasifikohet nën emrin "el-Melahim dhe Fiten". Për shembull, ne e gjejmë një libër me titull "el-Melahim dhe Fiten". Gjithashtu një tjetër libër i titulluar "Libri i Virtyteve", i cili na përmend një transmetim, nga i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) rreth virtyteve të filanit dhe filanit.

Dijetarët muslimanë në përgjithësi, si ata sunitë, ashtu edhe ata shiitë, dhe në veçanti ata që janë të interesuar për shkencën e hadithit dhe shkencën e transmetuesve, konsiderojnë se futja e haditheve të rreme, të cilat nuk kanë bazë në të vërtetën dhe nuk janë përcjellë nga gjuha e të Dërguarit të Allahut (*Allahu e bekoftë atë dhe familjen e tij!*), ishte vetëm për arsye të fitores së filanit ndaj të tjerëve, dhe për të mbështetur mendimin e tij, ai vendos hadithe nga vetja e tij sikur ato i ka thënë i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Shumica e këtyre haditheve u

vendosën për arsye politike⁹⁰ në "el-Melahim dhe Fiten", dhe në "Virtyte".

Kjo çështje ka nevojë për saktësim dhe ballafaqim dhe nuk duhet të ketë asnjë dyshim për këtë. Duhet të kthehemi te dijetarët dhe studiuesit e specializuar. Ata janë dijetarë që janë të specializuar në këtë lloj studimi, si dhe nuk duhet të mbështetemi në transmetime që nuk kanë mbështetje. Sepse ne nuk e dimë se kush është transmetuesi dhe përcjellësi i tij.

Por - me keqardhje të madhe mund të themi - se disa nga të rinjtë tanë janë tolerantë dhe të butë në lidhje me këtë çështje. I shohim të tërhequr dhe i besojnë historitë që kanë funksione të caktuara politike, ndërsa qëllimi i tyre në realitet është të mashtrojnë njerëzit. Prandaj, është përgjegjësia jonë e madhe sot që të rrisim shkallën e interesimit dhe ndërgjegjësimit për këtë çështje tek njerëzit.⁹¹

Metodologjia e punës në tekstet e Sunetit fisnik, të cilat gjenden në librat të përcjella nga filani dhe filani për të Dërguarin e Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), kërkon nga ne të shohim se kush i ka transmetuar këto lajme nga i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*),

---

⁹⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 5/6/2015.

⁹¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

përmes rregullave dhe peshoreve shkencore, të cilat i bëjnë këto transmetime të pranueshme dhe lejojnë që të mbështetemi në to.

Çdo hadith që transmetohet ka një material (tematikë) dhe një zinxhir transmetimi. Këtu dua të citoj një hadith që e kam mësuar përmendësh nga një prej dijetarëve të mëdhenj dhe më ka mbetur në mendje për bukurinë dhe mirësinë e tij, sepse zinxhiri i tij i transmetimit është i bukur dhe tematika e tij është gjithashtu e bukur. Transmetohet nga njëri prej transmetuesve prej transmetimeve Ebi El-Hasan, nga Ebi El-Hasan nga Ebi El-Hasan nga Hasani nga Hasani nga Hasan bin Ali (*Paqja qoftë mbi të!*): "Mënyra më e mirë e sjelljes është morali i mirë." Transmetuesit quhen zinxhiri, kurse hadithi është trupi (tematika).

Dijetarët muslimanë u pajtuan dhe ranë ndakort njëzëri se gjithçka që është transmetuar nga Ehli Bejti (*Paqja qoftë mbi ta!*) dhe i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) nuk është domosdoshmërisht lajm. El-Saduku ka thënë: Sa i përket Ebu El-Hasanit, i pari, ai është Muhamed bin Abdu el-Rahim El-Tester. Sa i përket Ebu El-Hasanit, i dyti, ai është Ali bin Ahmed El-Basri El-Tamar. Ndërsa sa i përket Ebu El-Hasan, i treti, ai është Ali bin Muhamed El-Vakidi. Hasani i parë është El-Hasan bin Urfetu El-Abdi. Ndërsa Hasani i dytë, ai është El-Hasan bin Ebi El-Hasan El-Basriu. Hasani i tretë është Hasan bin Ali bin Ebi Talibi (*Paqja qoftë mbi të!*). Edhe pse zinxhiri është i saktë, duhet të përcjellim dhe verifikojmë. Prandaj, ekziston

një konsensus midis muslimanëve se hadithet janë të sakta dhe të pasakta, të pranueshme dhe të vendosura. Ata gjithashtu pajtohen se gjatë jetës së të (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) dhe pas jetës së tij, dolën njerëz të cilët trilluan hadithe dhe ia atribuuan ato Profetit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*). Kjo është arsyeja pse dijetarët zhvilluan "Ilmu el-Rixhal" (Shkencën e zinxhirit të transmetimeve) dhe "Ilmu el-Hadith" (shkencën e hadithit), derisa ata të shqyrtojnë, klasifikojnë dhe sqarojnë. Për shembull: edhe nëse është raportuar se filani kishte mësuar përmendësh njëqind mijë hadithe, dijetarët tanë nuk i pranojnë të gjitha hadithet e tij, as nuk i trajtojnë ato si autentike, si dhe asnjë nga muslimanët nuk i trajton të gjitha hadithet si autentike, të vlefshme dhe të pranueshme, dhe që duhet të mbështetet në to. Ata kujdesen të studiojnë zinxhirin. Domethënë, filani përcjellë prej filanit, me kusht që ai të jetë i sinqertë dhe i njohur për sinqeritetin e tij dhe se ai është i besueshëm. Ata zhvilluan "Ilmu el-Rixhal" (Shkencën e zinxhirit të transmetimeve) "Ilmu el-Hadith" (shkencën e hadithit), për ta vlerësuar atë, dhe kjo është puna e specialistëve⁹² të asaj fushe.

---

⁹² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 29/10/2014.

Premtimi hyjnor dhe njohja e obligimit

Ajo që kërkohet është që rezultatin ta trajtojmë përmes dy pikave. Pika e parë: Gjithçka që po ndodh sot në rruzullin tokësor është në kuadrin e këtij premtimi hyjnor dhe qëllimit hyjnor. Qoftë ai i përmendur në shenja apo që nuk është përmendur, apo është përcjellë në transmetime apo jo. Njerëzimi do të arrijë i vetëm në një vend, i dëshpëruar nga ajo që ndodh nga duart e njerëzve, të luftërave, konflikteve, epidemive e kështu me radhë. Ai kërkon zgjidhje nga Allahu i Madhëruar duke u kthyer tek Ai, dhe i drejtohet ligjit të Tij, fesë së Tij, gjykimit të Tij, mesazhit të Tij, udhëheqjes së Profetëve dhe dashurve të Tij (*Paqja qoftë mbi ta!*). Allahu i Madhëruar i përgjigjet lutjeve të njerëzimit dhe u jep leje atyre të shfaqen, si dhe të kthehen në tokë, ta marrin përsipër këtë projekt dhe ta realizojnë atë, në mënyrë që paqja, siguria dhe drejtësia të mbizotërojë në të gjithë tokën. Pika e dytë: Ne jemi të urdhëruar për të njohur detyrën tonë, për të marrë përgjegjësinë tonë dhe për të mos humbur në analiza dhe pyetje, dhe në vend të preokupohemi duke menduar rreth diskutimeve të shenjave dhe nëse ato janë të vërteta apo jo, le të mendojmë për përgjegjësitë që na janë besuar.

Për sa i përket çështjes së krijimit të entitetit sionist, për shembull, dhe gjithçka që është thënë për lidhjen e tij me Ahir Zeman dhe se ajo është një nga shenjat, nuk është e rëndësishme nëse e pranojmë apo jo. Por, më e rëndësishmja

mbetet nëse ne e dimë dhe njohim detyrën tonë për pushtimin e asaj toke nga sionistët dhe kërcënimin e popullit të saj. Në të vërtetë kjo është ajo që na kërkohet.⁹³

Në rrugën e përgatitjes për t'u shfaqur

Ne duhet t'i nënshtrohemi urdhrorit dhe vullnetit të Allahut të Madhëruar dhe vullneti i Zotit është që ne të jetojmë dëshirën që të rishfaqet Imami ynë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij të nderuar!*). Ne lutemi për të në mëngjes dhe në mbrëmje, mendojmë për të dhe meditojmë dhe jetojmë me të me qenien tonë, me zemrat tona dhe me shpirtin tonë. Megjithatë, nuk lejohet dëshpërimi, ashtu siç nuk lejohet të frustrohen njerëzit përmes shpresave dhe ëndrrave të rreme që nuk bazohen në ndonjë bazë logjike apo ligjore.

Ne duhet ta falënderojmë Allahun e Madhëruar për këtë bekim të madh hyjnor që Ai na dha neve, këtij brezi dhe në këtë epokë. Nuk dua të jem i sigurt, por nuk mendoj se baballarët tanë, gjyshërit dhe brezat e mëparshëm kanë përjetuar të njëjtat ndjenja të afërsisë me Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), duke u përgatitur

---

⁹³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 07/04/2020.

për rikthimin e tij të bekuar, si dhe me këtë vetëdije, dashuri dhe mall për të, siç është në këtë kohë. Sot emri i Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) përmendet nga fëmijët e vegjël deri tek të moshuarit. Ai jeton në mendjet e muxhahideve, të burgosurve, familjeve të dëshmorëve, të plagosurve, sakrifikuesve, të pambrojturve dhe të shtypurve, në shumicën e njerëzve të kësaj bote dhe në zemrat dhe aspiratat e tyre.

Kur zhvillohet kjo marrëdhënie, ne besojmë se po i afrohemi gjithnjë e më shumë projektit hyjnor, i cili sot është pjesë e punës në rrugën e përgatitjes për shfaqjen e Argumentit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Xhamia, shkolla dhe qendra kulturore, si dhe boshti i rezistencës dhe kampi stërvitor, janë të gjitha arena të pazëvendësueshme dhe janë të nevojshme dhe të domosdoshme për industrinë njerëzore. Xhamia ndërton besimin dhe na mëson fenë, si dhe na njeh me Islamin dhe kujdestarinë tonë. Në këtë mënyrë ne ecim në gjurmët e kujdestarit dhe përpiqemi në rrugën e Zotit. Nga xhamia ne ecim drejt rezistencës dhe xhihadit, kështu bëhemi luanë gjatë ditës dhe murgj gjatë natës. Mësojmë sakrificën, xhihadin, bindjen dhe nënshtrimin, në mënyrë që të jemi, në dashtë Allahu, në mesin e ushtarëve të Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) të cilët janë më të

bindur ndaj tij, respektojnë urdhrin e tij dhe lundrojnë deteve nën flamurin e tij.⁹⁴

---

⁹⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 27/12/1996

Tema e tretë:

Pritja pozitive

Pritja dhe vëzhgimi i vazhdueshëm

Ne besojmë, sipas asaj që na është përcjellë nga hadithet e Pejgamberit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*), sipas asaj që është thënë në Kur'anin Famëlartë dhe sipas asaj që kemi në besimin dhe akiden tonë, se e ardhmja e tokës është e ardhmja e sundimit të mbizotërimit të monoteizmit, mbizotërimit të fesë hyjnore dhe të shtypurve, është e ardhmja e urtësisë, begatisë dhe mirëqenies. Pra, do të realizohet ajo për çfarë Profetët e Zotit (*Paqja qoftë mbi ta!*) përgjatë historisë u përpoqën, luftuan, sakrifikuan dhe kontribuan për të. Kjo arrihet në këtë botë para Ahiretit. Ajo që na është transmetuar nga hadithet na e vërteton saktësinë e kësaj që themi dhe mbështetemi në të. Por, ne nuk kemi qëllim vetëm pritjen dhe momentin e shfaqjes, si dhe as përafrimin dhe as shtyrjen e saj.

Trajtimi i drejtë i kësaj çështjeje qëndron në faktin se e presim ndodhjen e saj në mëngjes dhe në mbrëmje duke

mos e përjashtuar ndodhjen e saj në çdo kohë. Ajo mund të ndodhë çdo natë, çdo ditë dhe çdo orë. Ashtu si çdo gjë tjetër, edhe ajo i nënshtrohet vullnetit të Allahut të Madhëruar dhe nëse Ai e dëshiron diçka e përmbush premtimin e Tij qoftë edhe sonte, sepse dora e Zotit nuk është e lidhur me zinxhirë. Prandaj, ajo është e mundur që të realizohet përgjatë orëve, ditëve, javëve, muajve dhe viteve, atëherë kur Zoti do të dëshirojë ta bëjë realitet diçka të tillë. Askush prej nesh nuk e di të padukshmen për ta përcaktuar atë. Askush prej nesh nuk ka njohuri mbi vullnetin e Allahut të Madhëruar. Ne duhet ta presim realizimin e kësaj çështje përgjatë gjithë kohës dhe ta lusim Allahun e Madhëruar që ta afrojë dhe ta shpejtojë atë. Ky është kuptimi dhe ndjenja e duhur ndaj kësaj çështjeje.⁹⁵

Pritja pasive

Nga ana tjetër, ne gjejmë disa njerëz dhe ata sigurisht që nuk janë dijetarë, por përkundrazi, disa muslimanë injorantë, të cilët thonë se ne duhet të ndihmojmë që toka të mbushet me padrejtësi, korrupsion, shtypje dhe imoralitet

---

⁹⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 02/11/2014

në mënyrë që të përshpejtojmë rishfaqjen e Zotërisë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).⁹⁶

Në kohën e fshehjes së madhe, ekzistojnë disa lloje të pritjes:

1. Një grup që beson se detyra jonë legjitime është që më e pakta të ulemi në shtëpitë tona, të falemi në xhami, të agjërojmë, të kryejmë Haxhin dhe të paguajmë të drejtat ligjore. Ka disa njerëz që besojnë se pagimi i të drejtave ligjore nuk është duke i dhënë ato të varfërve, nevojtarëve, shkollave dhe konvikteve, por përkundrazi duke i groposur ato në tokë derisa të rishfaqet Zotëria i kohës dhe t'i nxjerrë jashtë dhe t'i zbulojë ato. Për këtë kategori njerëzish të thjeshtë dhe të mirë, Imam Khomeini (*Allahu e mëshiroftë!*) thotë se e njeh njërin prej tyre, i cili ka blerë një shpatë dhe një kalë, duke u përgatitur për rishfaqjen e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Këta njerëz nuk bëjnë asgjë, dhe në rastet më të mira, ata mund të urdhërojnë për të mirë dhe të ndalojnë të keqen në rrethin personal, si për shembull, të këshillojë djalin e tij që e la namazin të kthehet tek namazi, ose gruan e tij që neglizhon mbulesën e saj ligjore për ta përmirësuar, ose këshillon gënjeshtarin për ta shmangur gënjeshtren. Ky grup beson se kjo është

---

⁹⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998

urdhëresa e Sheriatit derisa të rishfaqet Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), për të na treguar se cila është detyra tjetër.

2. Një grup tjetër beson gjithashtu se ne jemi obliguar gjatë kohës së fshehtësisë së madhe të ulemi, të falemi, të agjërojmë, të bëjmë Haxhin etj., por dallimi është se ai nuk urdhëron për të mirë e as ndalon nga e keqja, vetëm namaz, agjërim, Haxh, lutje, vizita dhe jetën personale. Këta njerëz janë gjithashtu njerëz të mirë, fetarë dhe të thjeshtë.

3. E një grup tjetër nuk urdhëron për të mirë, e as nuk ndalon nga e keqja, por thotë se nuk është obligim në kohën e fshehjes së madhe, prandaj e lënë atë.

4. Ka një grup tjetër që është më i vështirë se ai i mëparshmi, thotë se nuk lejohet urdhërimi për të mirë dhe ndalimi nga e keqja në kohën e fshehjes së madhe. Pse? Sepse nëse përhapet feja, devotshmëria dhe drejtësia, nuk ka më asnjë dobi nga ardhja e Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

5. Sa i përket grupit të fundit, ai e ka tejkalar atë që është përmendur më parë. Ata jo vetëm thonë se nuk lejohet urdhërimi për të mirë dhe ndalimi nga e keqja, por përpiqen që korrupsioni, padrejtësia dhe mëkatet të përhapen sa më shumë dhe më shpejt, në mënyrë që të përshpejtohet rishfaqja e Zotërisë së kohës (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Imam Khomeini flet për këtë

grup dhe i përshkruan ata si idiotë dhe mendjelehtë. Arsyeja e cilësimit të tyre është se ai nuk e duroi marrëzinë e këtij grupimi dhe i konsideroi të gjitha thëniet e tyre kundërshtim me aksiomat e fesë dhe Islamit lidhur me detyrimin ndaj urdhërimit për të mirë dhe ndalimit nga e keqja. Disa prej tyre mund të arrijnë deri në atë pikë sa të thonë se është obligim urdhërimi për të keqen, por kjo bie ndesh me urdhëresat e fesë dhe jurisprudencës. Rregullat e jurisprudencës thonë se kushdo që mohon një urdhër të Islamit, sikurse është obligimi për të urdhëruar në të mirë dhe për të ndaluar nga e keqja, ka mohuar ajetet e qarta kur'anore që flasin për urdhërimin për të mirë dhe ndalimin nga e keqja, luftën në rrugën e Allahut, vendosjen e sundimit të ligjeve të Zotit, qëndresën përballë shtypësve duke mbështetur të shtypurit. Kur'ani është plot me këto urdhra dhe ajete, ndërsa urdhëruesit e këtyre thënieve (mohuesit) duan të na thonë se i gjithë Kur'ani është pezulluar që nga fillimi i fshehtësisë së madhe. A e dimë se deri kur mund të zgjatet ky pezullim?

Kjo lloj intrige në shoqëri është shumë e ngjashme me ato transmetime në kundërshtim me frymën dhe tekstin e qartë të Kur'anit dhe vargjet kur'anore në kohën e të Dërguarit të Allahut (*Paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) dhe Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). I Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) qëndronte në minber në xhaminë e tij në Medine dhe thotë: “O ju njerëz, janë shtuar gënjeshtarët ndaj

meje...".⁹⁷ Domethënë, ata që trillonin një hadith dhe ia atribuonin të Dërguarit të Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*), e bënë këtë ndërsa ai ishte ende gjallë. E njëjta gjë vazhdoi edhe gjatë jetës së Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). Prandaj, baza për pranimin e një hadithi ose një transmetimi ishte referimi i tij në librin e parë të legjislacionit, që është Kur'ani. Çfarëdo që është në kundërshtim me të e mohojmë dhe çfarëdo që pajtohet me të, ne e marrim atë, dhe me këtë mësojmë se si të zgjedhim hadithet dhe transmetimet e sakta nga të tjerët.

Edhe transmetimi i zbritjes në kohën e fshehjes së madhe, sipas mendimit të Imam Khomeinit (*Allahu e mëshiroftë!*), nëse është transmetuar me zinxhirë transmetimi nga transmetues të besueshëm, por është në kundërshtim me kushtetutën, ligjin dhe librin e Zotit, edhe nëse në zinxhirin e transmetuesve ka më shumë se një transmetues të besueshëm, atëherë këtë hadith nuk e pranojmë, dhe nuk shohim asnjë mundësi për të për ta parë nëse është i pranueshëm apo jo.

Gjëja tjetër që i referohet Imam Khomeinit (*Allahu e mëshiroftë!*) është se këto transmetime në të cilat ata u mbështetën dhe i keqkuptuan, në mesin e tyre është flamuri i një tirani. Është flamuri, prijësi dhe udhëheqja që pretendon se është Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), por ai është flamuri i një tirani. Është

---

⁹⁷ "El Kafi", El-Kulijni, vëll.1, fq.62.

përcjellë në transmetimet se do të dalin dymbëdhjetë Hashemitë, secili prej tyre duke pretenduar se është Sahibu Zaman (Zotëria i kohës). Imami sqaron se flamuri që pretendon se është pasuesi i Imam Mehdiut është flamuri i një tirani. Ai nuk është flamuri që paraqitet si një prelud dhe thotë se po luftoj për të përgatitur terrenin për Sahibu Zaman (Zotëria i kohës). Apo të thotë: unë jam një nga ushtarët e Sahibu Zaman (Zotëria i kohës). Ose ashtu sikurse thotë Imam Khomeini (*Allahu e mëshiroftë!*): Shpirti im është në shërbim dhe le të sakrifikohet për dheun e këmbëve të Sahibu Zaman (Zotëria i kohës). Nuk ka asnjë problem me këtë flamur, sepse nuk është flamuri i një tirani, por është flamuri i së vërtetës.

Shohim që qeveritë e padrejta në kohët e hershme si dhe tani qëndrojnë pas promovimit të këtyre transmetimeve si dhe nxisin keqkuptimin e tyre. Është në interes të pushtetarëve, arrogantëve dhe tiranëve të promovojnë këtë kulturë që përçan. Ata gjithashtu promovojnë çështjen e ndarjes së fesë nga politika. Pse? Sepse është në interesin e tyre dhe qeverive të tyre që njerëzit ta braktisin xhihadin, urdhërimin për të mirë dhe ndalimin nga e keqja si dhe përkujdesjen për punët e muslimanëve. Secili prej nesh le t'i përkushtohet namazit, agjërimit dhe Haxhit të tij dhe kjo është në interesin e tyre. Në të vërtetë, këto thënie janë në përputhje me interesat e tiranëve, shtypësve dhe qeverive të padrejta përgjatë historisë dhe arrogantëve të sotëm. Ata qëndrojnë pas promovimit të këtyre lloje thëniesh dhe

kulturave që nuk bazohen në asnjë tekst kur'anor dhe as në ndonjë tekst të Sheriatit.⁹⁸

Pra, cili është obligimi ynë?

Duke i hedhur poshtë thëniet e mëparshme, e pyesim Imamin për detyrën tonë me të cilën jemi urdhëruar në kohën e fshehjes së madhe dhe ai na përgjigjet qartë dhe çiltër se detyra jonë është të përgatitim dhe hapim terrenin për rishfaqjen e Sahibu Zaman (Zotëria i kohës), (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Çdo gjë apo veprim supozohet të ndjekë këtë rregull. Kjo është mënyra se si Imami (*Allahu e nderoftë!*) e interpreton pritjen për rishfaqjen, që është adhurimi më i mirë. Një nga aspektet e pritjes së rishfaqjes është përkushtimi maksimal ndaj Islamit dhe krijimi i shtetit islam i cili do të sundojë me ligjin Islam në tokë. Këto janë disa nga veprimet që e përgatisin terrenin e Sahibu Zaman (Zotëria i kohës), (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Arritja më e madhe reale në kohën tonë, ishte krijimi i shtetit islam në Iran, i cili duhet të punojë në përhapjen e Islamit, njohjen e njerëzve me Islamin dhe paraqitjen e tij si një alternativë shpëtimtare dhe si e

---

⁹⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 21/06/1999.

vetmja mundësi për të nxjerrë njerëzit nga errësira në dritë dhe për të vendosur drejtësinë në këtë botë. Ky është obligimi ynë në kohën e fshehjes së madhe. Ai që dëshiron të rishfaqet Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) duhet t'i përgatisë njerëzit për të pranuar sundimin e Islamit dhe të paraqesë fenë e ndritur, të pastër, orgjinale dhe autentike.

Një nga detyrat më të rëndësishme në kohën e fshehtësisë së madhe është ndërtimi i bazave popullore për Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe përgatitjen e përkrahësve dhe ndjekësve besnikë për të sakrifikuar në rrugën e tij. Imam Khomeini (*Allahu e shpërbleftë!*) përmend me një përshkrim të mrekullueshëm të rinjtë në Iran gjatë kohës së luftës dhe thotë se kjo dëshirë dhe ky pasion i të rinjve për të takuar Allahun e Madhëruar është një nga shenjat e rishfaqjes dhe argument për të. Shpirtrat tanë le të jenë sakrificë për të. Veçanërisht kur brezi i ri karakterizohet nga kjo lidhje me shpirtëroren dhe Jetën e Përtejme, ata mbajnë të gjallë dashurinë dhe dëshirën e madhe për të takuar Allahun e Plotfuqishëm, si dhe bëhen dashamirës të martirizimit dhe janë të etur për të takuar Zotin dhe për t'ju afruar Zotit. Atëherë mundet të ndryshojë fytyra e botës. Imam Khomeini (*Allahu e shpërbleftë!*) konsideron se kjo dëshirë dhe ky pasion i të rinjve për të takuar Allahun e Madhëruar është një nga shenjat e rishfaqjes dhe argument për të (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Kështu, forcimi i bazave islame në më shumë se një vend në këtë botë janë të gjithë faktorë që përgatiten për të ekspozuar shtypësit dhe falsitetin e kulturave perëndimore, ateiste, politeiste dhe jobesimtare, dhe i ndihmon njerëzit të dëshpërohen prej tyre dhe të lidhin shpresën e tyre të vetme me këtë linjë, këtë fe dhe këtë shpëtimtar që do të vijë me lejen e Allahut të Madhëruar. Thënë me fjalë të tjera kjo është përgjegjësia jonë në kohën e fshehjes. Përgjegjësia jonë është t'i përmbahemi mësimëve të Islamit në kohën e fshehjes. Allahu na kërkoi që të urdhërojmë për të mirë, të ndalojmë nga e keqja, të luftojmë kundër armikut tonë dhe të përballemi me zullumqarët. Nëse unë nuk jam në gjendje të zhduk shtypjen nga e gjithë toka, të paktën do të përpiqem ta bëj këtë në një zonë të caktuar të vendit tim, duke ndihmuar për të hequr shtypjen në disa nivele. Ne në Liban, nuk mund të krijojmë një qeveri islame, por kjo nuk do të thotë që unë të ulem në shtëpi, dhe nëse kushtet nuk janë të disponueshme dhe të favorshme për krijimin e një qeverie islame në rrethanat aktuale, kushtet libaneze dhe përbërja aktuale, kushtet e rajonit dhe situata rajonale dhe ndërkombëtare, të paktën do të luftoj "Izraelin" dhe do të mbroj kombin tim dhe dinjitetin e tij, popullin tim, vendin tim, tokën time me qëndrimin tim, nëpërmjet aktivitetit politik, në media, me një demonstratë, një festë, një thirrje, një vizitë, që unë të largoj padrejtësinë nga kjo familje, ky rajon, ky grup, apo ky individ. Nuk kërkohet prej nesh vendosja e plotë e sundimit të Islamit në Liban dhe Imamët tanë gjatë historisë nuk na kërkuan ta imponojmë këtë

rregull me dhunë. Përgjegjësia jonë është të punojmë për të hequr padrejtësinë sa më shumë që të mundemi dhe për këtë në fakt jemi duke u përpjekur dhe duke përgatitur terrenin për ardhjen e Mehdiut (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Një nga detyrat më të rëndësishme gjatë fshehtësisë së madhe

Mbetet edhe diçka për t' u shtuar. Një nga detyrat më të rëndësishme gjatë kohës së fshehjes së madhe, është edukimi i kombit dhe popullit, veçanërisht i shiitëve të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). I edukojmë ata me bindjen ndaj Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Njerëzit mund të jenë fetarë, të falin namazin e natës dhe të lexojnë Kur'an, por si mund të garantojmë se ata nuk do të devijojnë, siç ndodhi në betejën e Nahravanit me havarixhët, kur ata ngritën shpatën në fytyrën e Imamit të tyre (*Paqja qoftë mbi të!*)? Aq më tepër që ajo që u përmend në disa transmetime tregon se problemi kur të shfaqet Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) qëndron tek disa dijetarë, juristë dhe fetarë të cilët nuk do ta pranojnë Atë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), madje dyshojnë nëse ky është djali i Fatimes (*Paqja qoftë mbi të!*). Kjo do të

thotë se ata do të jenë të ashpër me të. Ndaj si mund të sigurohemi që baza popullore të mos devijojë? Ne i dimë vuajtjet e Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*) me shokët e tyre gjatë historisë. Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) kishte probleme me shokët e tij para Muavijes, kështu që, nëse ata do të ishin të vetëdijshëm dhe mendjemprehtë, faqja e historisë do të kishte ndryshuar.

Ka disa momente në histori, nëse drejtuesit e tyre do të mbanin një qëndrim tjetër nga ai që ishte, rruga historike e umetit dhe e qenieve njerëzore do të kishte qenë ndryshe. Si p.sh., ishte incidenti i arbitrazhit në luftën e Sifinit. Ushtria e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) ishte në prag të fitores përfundimtare ndaj ushtrisë së Muavijes dhe Malik El-Eshtari ishte në derën e tendës së Muavije bin Ebi Sufjanit, i cili ishte në gjendjen e tij më të keqe, por truku që shpiku Amr bin El-Asi në çështjen e përdorimit të Kur'anit e ndryshoi pamjen e betejës, kështu që u shfaq mosmarrëveshja në ushtrinë e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*), dhe çështja erdhi deri aty, sa disa nga shokët e Imamit ngritën shpatat e tyre kundër tij (*Paqja qoftë mbi të!*), kështu që Imami (*Paqja qoftë mbi të!*) i kërkoi Malikut të kthehej dhe pati një polemikë brenda ushtrisë së Imamit (*Paqja qoftë mbi të!*). Ai (*Paqja qoftë mbi të!*) u detyrua t'i nënshtrohet arbitrazhit që të mos zhvillohen luftime në ushtrinë e tij dhe kjo ishte fatkeqësia e madhe. Nëse kjo ngjarje nuk do të ndodhte atë ditë dhe Malik El-Eshtari do ta vriste Muavije bin Ebi Sufjanin, kryengritjet brenda umetit do të kishin

përfunduar dhe Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) do të ishte në gjendje të vendoste sundimin e drejtësisë. Atëherë drejtësia do të shtrihej në histori.

Shikoni këto momente të rrezikshme dhe të rëndësishme historike, ku ishte problemi? A është problemi tek bindja e shokëve të Imamit (*Paqja qoftë mbi të!*) ndaj tij? Këta njerëz dilnin me Imamin (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe luftonin me të në të gjitha luftërat e tij, ata luftuan në betejën e devesë dhe të Sifinit dhe qëndruan disa muaj duke luftuar. Mirëpo, në momentin vendimtar, ata e poshtëruan Imamin, refuzuan t'i binden atij (*Paqja qoftë mbi të!*), dhe me këtë veprim bënë një padrejtësi të rëndë ndaj Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*). E imponuan atë për arbitrazh. Ai që mori pjesë në arbitrazh ishte Amr bin El-Aas. Imam Aliu (*Paqja qoftë mbi të!*) donte të zgjidhte si përfaqësues të tij Abdullah bin El-Abasin, por grupi i tij donte Ebu Musa El-Eshariun. Nëqoftëse ai (*Paqja qoftë mbi të!*) nuk pajtohej, do të fillonte shpata dhe ai u detyrua të pranonte. Por çfarë ndodhi pas kësaj? Rezultati i arbitrazhit ishte i keq, pasi Amr ibn El-Aas konfirmoi Muavijen dhe Ebu Musa el-Eshari e rrëzoi Imam Aliun (*Paqja qoftë mbi të!*). Të gjithë ata që e imponuan Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) të pranojë arbitrazhin, i thanë atij (*Paqja qoftë mbi të!*) se ti ke bërë mëkat. Nuk ke dashur të pranosh arbitrazhin dhe duhet të pendohesh. Harruan se e detyruan ta pranonte. Problemi nuk është në tërheqjen e tyre mbi çështjen e arbitrazhit, por në kërkesën e tyre për pendim. Ata që luftuan në Nahravan falnin namazin e natës.

Kufa gjatë natës gumëzhinte nga tingujt e recitimit, madhërimet dhe adhurimet të tyre. Këta njerëz pretendonin se ishin adhuruesit e devotshëm dhe asketë, të cilët e sollën Imamin e tyre në këtë pozitë. Havarixhët dolën dhe u shkëputën prej tyre derisa ai (*Paqja qoftë mbi të!*) u vra nga njëri prej tyre.

Po kështu, problemi ka qenë i njëjtë gjatë periudhës së Imam Hasanit (*Paqja qoftë mbi të!*) me shokët e tij, ashtu do të jetë edhe me Imam Sahib el-Zamanin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Natyrisht, kjo temë nuk kërkohet të përsëritet. Një nga çështjet më të rëndësishme që kërkohet dhe shpresohet është bindja absolute ndaj Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Në disa transmetime është përmendur se një nga karakteristikat më të rëndësishme të sahabëve të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është bindja ndaj fakihut (juristit) të drejtë që i plotëson kushtet, dhe kur ne nuk i bindemi atij, atëherë kemi kundërshtuar Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). E kur nuk i bindemi atij, e kundërshtojmë Imamin tonë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe nuk na intereson çështja e tij. Bindja ndaj sunduesit është argument hyjnor, kriteri dhe peshorja e bindjes ndaj Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) në kohën e fshehtësisë së madhe. Cilido që nuk e ndihmon veten e tij, fenë e tij, intelektin, dëshirat e tij ose prirjet e tij për t'ju bindur zëvendësit të Mehdiut (*Allahu*

i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!), nuk do të jetë i bindur ndaj Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) kur ai të shfaqet. Përkundrazi, argumenti për të, kundër tij do të jetë më i detyrueshëm dhe më i fortë. Kjo është ajo që na obligon se përse duhet të praktikohen rregullat e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) gjatë kohës së fshehjes. Nëse një person nuk ka përvojë në bindje, ai do të devijojë dhe gjithashtu do ta mohojë se është i biri i Fatimes për shkak të numrit të madh të atyre që shohin si Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ata nuk do të mund të kuptojnë veprimet e tij (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) me vrasjen e zullumqarëve, tiranëve, kryelartëve, të korruptuarve dhe të shtururve. Në fakt, një nga detyrat më të rëndësishme në kohën e fshehtësisë së madhe është edukimi i parimeve të Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) për fenë dhe devotshmërinë dhe për t'i trajnuar në bindje ndaj fakihut (juristit), e cila është bindje ndaj Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Përmbledhja e asaj që cituam më sipër është se obligimi që Sheriati u ka caktuar ithtarëve të kësaj feje në kohën e fshehtësisë së madhe është bindja ndaj sundimtarit dhe ndjekja e urdhrit, linjës dhe qasjes së tij, si dhe nuk

duhet të qëndrojmë kot, por duhet të punojmë më përkushtim, në dashtë Zoti.⁹⁹

Të lutemi për Sahibu Zamanin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)

Është gjëja më e madhe që një person mund të kërkojë. Kjo çështje e meriton që ne t'i kalojmë netët në lutje dhe adhurim. Kjo çështje ka bekime të jashtëzakonshme dhe të mëdha për ne dhe njerëzimin në këtë botë dhe në Ahiret. Këtu lind pyetja, a mund të ndikojë lutja jonë në përshpejtimin e lehtësimit dhe rishfaqjes së Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)? A nuk është çështja e kohës e përcaktuar nga Allahu dhe e fshehur prej Tij si dhe nuk ka të bëjë fare me lutjen?

Përgjigja e kësaj pyetjeje kërkon një hyrje të dobishme në lidhje me mënyrën tonë të menduarit dhe besimin tonë. Më pas kthehemi në temën e lutjes për Sahibu Zamanin, çështjen e kohës dhe çështjen e pritjes.

Duaja (lutja) konsiderohet nga gjërat themelore dhe të rëndësishme sepse është nga veprimet e konsideruara

---

⁹⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 21/06/1999.

jashtë logjikës natyrore të mendjes së njeriut dhe që ndihmon për të avancuar ose vonuar shumë çështje për sa i përket fateve, fatkeqësive, ngjarjeve dhe asaj që kërkojnë njerëzit. Nëqoftëse e pranojmë këtë rregull, atëherë ka mundësi që kur të vijmë te tema e lutjes për Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) mund të themi se po të falemi sonte ndoshta ndryshojnë shumë balanca. Allahu i Plotfuqishëm shikon në zemrat tona dhe gjen në to ndershmërinë, sinqeritetin, përulësinë dhe nënshtrimin ndaj Tij, duke iu drejtuar Atij me përulësi. Allahu është me zemrat e përulura dhe të nënshtruara, që i luten me sinqeritet dhe bindje të vërtetë ndaj Allahut të Madhëruar. Vetëm Ai mund të ndryshojë çështjet dhe i vlerëson me urtësinë Hyjnore. Edhe rreth çështjes së përcaktimit të kohës, por mbi këtë çështje kemi disa fjalë.

Ngjarjet, zhvillimet dhe sprovat mund të intensifikohen dhe shumëfishohen në këtë kohë dhe në horizont shohim rrugë të bllokuara. Natyrisht, njeriu i drejtohet Allahut të Madhëruar duke i kërkuar lehtësim dhe zgjidhje. Lutja është për atë që besojnë në të. Ai pret me padurim Sahibu Zaman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ai është Imami i gjallë i kohës sonë, prandaj lutemi që Allahu i Madhëruar ta afrojë ardhjen e tij dhe ta shpejtojë atë dhe të na shpëtojë nga ajo që ne ndodhemi. A e afron Allahu kohën e rishfaqjes së tij?

Ekzistojnë dy çështje në lidhje me kohën e rishfaqjes së tij:

E para: Kjo është një nga çështjet që e vendos Allahu i Madhëruar dhe është në dorën e Tij, të Fuqishmit dhe të Madhërishmit, dhe në mënyrë absolute nuk është në dorën e askujt tjetër. Sikurse është çështja e fateve dhe rrizkut. Allahu i Madhëruar ka vendosur një kufi për njerëzit që me lutjet dhe veprat e tyre mund të ndryshojnë disa caktime.

E dyta: Sa i përket çështjes së rishfaqjes së Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), ka urtësi në fshehjen e kohës së tij, sepse Profeti (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë se Mehdiu është nga pasardhësit e mi. Por nuk ka treguar se do të shfaqet në filan vit, në filan muaj dhe në filan ditë dhe këtë nuk e kanë thënë as Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*).¹⁰⁰

Pra, rishfaqja e Imamit (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) mund të ndodhë në çdo moment. Kjo duhet të jetë ndjenja jonë kur i drejtohem Zotit të Madhërishëm me lutje, sepse kjo është pjesë e pritjes së vërtetë. A ekzistojnë çështje që ndikojnë në mënyrë që Allahu i Madhëruar ta përshpejtojë shfaqjen? Po, ka veprime që i kryen njeriu, të cilat janë shumë efektive për të shpejtuar rishfaqjen dhe për të afruar kohën e rishfaqjes. Në të njëjtën kohë, në disa prej transmetimeve tona ka veprime që e vonojnë rishfaqjen. Këto veprime kanë ndodhur edhe në kohën e Imamëve të pagabueshëm (*Paqja qoftë mbi ta!*), kur njëri nga Imamët flet

---

¹⁰⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 11/08/2012.

për një çështje dhe më pas ajo nuk realizohet. Ata thonë: Ne jua thamë, ndërsa ju e transmetuat dhe e shpërndatë, por kjo është e kundërta e fshehtësisë, kështu që ju e humbët atë. Pra, ka gjëra që mund të vonojnë shfaqjen dhe veprime që e përshpejtojnë atë.

Le të kthehemi te konceptet tona fetare dhe islame si dhe transmetimet tona për të parë se çfarë është gjëja që duhet të bëjmë dhe, ne jemi të përmalluar dhe të dobët në tokë duke pritur të realizohet premtimi i Allahut të Madhëruar. Ne jemi ata që pikëllohemi për çdo njeri të munduar, të uritur, të varfër dhe të shtypur në këtë botë, jemi ne që ëndërrojmë se do të vijë koha kur njerëzimi do t'i kthehet adhurimit të Zotit dhe robërisë ndaj Tij drejt drejtësisë, paqes, sigurisë dhe stabilitetit. E gjithë kjo do të arrihet me dorën e Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), i cili është nga pasardhësit e Muhamedit (*Paqja e Allahut qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) si dhe do të arrihet me Isain (*Paqja qoftë mbi të!*).¹⁰¹

---

¹⁰¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 11/08/2012.

Për të përshpejtuar rishfaqjen e tij

A mund të bëjmë diçka që do të afrojë kohën e rishfaqjes, apo çështja është vendosur nga Allahu i Madhëruar dhe për këtë arsye nuk ka as përshpejtim dhe as vonesë në të? Transmetimet dhe disa fjalë të dijetarëve tanë kanë përmendur se ka disa veprime që kontribuojnë në arritjen e asaj që duam. Bindja dhe veprat e mira kontribuojnë në përshpejtimin e rishfaqjes së Tij. Kur shoqëria bëhet një mjedis i drejtë, njerëzit e saj janë njerëz të adhurimit, lutjes dhe veprave të mira, të cilët kujdesen për të varfërit e tyre dhe jetimët e tyre, janë njerëz të xhihadit, njerëz të vullnetit, njerëz të vendosmërisë, njerëz të fitores dhe njerëz që qëndrojnë me të vërtetën edhe nëse kjo çon në sakrifica të mëdha, atëherë ne e meritojmë që koha e rishfaqjes të jetë afër. Nuk kërkohet nga Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) për të luftuar një betejë, ai dhe grupi i tij mund të bien dëshmorë dhe historia të përfundojë, por nga ai kërkohet të arrijë një fitore përfundimtare, dhe ky është kuptimi i vërtetë që Imami (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) do ta ndryshojë botën, do të vendosë drejtësinë dhe do të zhdukë padrejtësinë dhe tiraninë. Ai ka nevojë për mbështetës që do t'i përgatisin terrenin për këtë fitore dhe nëse mbështetësit vonohen, ai do të vonojë të rishfaqet.

Supozohet se kjo të bëhet aksiomatike në kulturën tonë sot. Në mënyrë që pritja jonë të mos jetë pasive, ashtu

sikurse presin dembelët, përtacët dhe ata që ulen në qoshet e shtëpive dhe në qoshet e xhamive. Kjo çështje e shtyn dhe vonon rishfaqjen e Tij. Por, ajo që e përshpejton është që ne të ndërtojmë nga mesi ynë, fëmijët tanë, nipërit tanë dhe brezat tanë përkrahës për Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) të cilët do t'i binden atij më shumë se të dashurve të tyre dhe nuk do ta lënë vetëm në fushën e betejës. Përkrahësit, burrat dhe gratë si ai grup i pastër që qëndroi i palëkundur me Husejnin (*Paqja qoftë mbi të!*) natën e dhjetë, dhe i cili refuzoi të largohej nga Kerbelaja edhe pse Husejni i largoi ata nga betimi i besnikërisë. Kur ekziston ky lloj i njerëzve dhe shumohen në më shumë se një vend në botë, kjo çështje e përshpejton rishfaqjen e tij. Kjo është një nga gjërat më të rëndësishme që e kanë përmendur edhe dijetarët tanë dhe e kanë vënë theksin shumë në këtë pikë, duke e transmetuar edhe nga vetë Sahibu Zamani (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Gjithashtu, një nga gjërat që ndihmon në përshpejtimin e rishfaqjes së tij është lënia e mëkateve dhe gjynaheve. Kushdo që thotë se është përmalluar për Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) le të jetë i kujdesshëm edhe në çështjet personale. Një njëri erdhi te një prej dijetarëve të mëdhenj dhe i tha: Më udhëzo dhe trego një vepër që më bën të shoh Sahibu Zaman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ai iu përgjigj duke thënë: Mos e kundërshto Allahun që ta shohësh atë.

Sigurisht, ju mund ta shihni atë dhe të mos e njihni, por një ditë do ta zbuloni se personi me të cilin ishit ishte ai, i cili po të ruante, duke vështuar mbi ty, edhe pse nuk mund të zbulonte identitetin e tij.

Nga gjërat që ndihmojnë në përsheptimin e rishfaqjes së tij është lënia e gjynaheve dhe veprave të këqija

Transmetohet se një nga dijetarët e mëdhenj ka dashur ta shohë Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij!*), prandaj ai e shpeshtoi dhikrin, vizitat, veprat e mira dhe duatë. Dikush i tha atij: Nëse dëshiron ta shohësh Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij!*), shko në filan treg, në dyqanin e filanit dhe qëndro atje dhe ti do ta gjesh. Kjo histori është shumë domethënëse. Përfundimi i transmetimit është se dijetari i nderuar, pasi u lodh me dhikr, lexim dhe vepra të mira, shkoi në takim dhe u ndal te dera e dyqanit dhe ja, atje pa një njeri të zakonshëm duke qëndruar në këmbë, duke blerë dhe shitur. Dijetarit pranë i erdhi një i ri për të cilin thuhet se ishte Imami (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij!*) u ul në derën e dyqanit. Tregohej i sjellshëm me pronarin e tij, i buzëqeshte në fytyrë ndërsa dijetari habitej nga ajo që shihte dhe shkon të pyesë për sekretin e asaj që pa. Ai iu afrua pronarit të dyqanit dhe ja, erdhi një

plakë me disa sende të vjetruara dhe ajo i tha: Unë jam grua e varfër dhe nuk kam asgjë për të ngrënë dhe kam fëmijë të vegjël jetimë. A mund t'i blesh këto sende nga unë për tre dinarë? Në këtë rast, pronari i dyqanit mund të përfitojë nga nevoja e saj dhe t'i marrë sendet më pak se sa ajo i ka kërkuar. Porse ai, për ta ndihmuar gruan plakë, i tha: Këto sende që ke në duar vlejné pesë dinarë, edhe pse në të vërtetë sendet nuk vlenin as një dinar. Ai ia dha pjesën tjetër si bamirësi. Vëreni me kujdes hollësinë e asaj që ai bëri. Ajo i tha: Këto gjëra nuk vlejné aq sa më ke dhënë dhe ti u tregove i sjellshëm me mua. Ai i tha: Jo, ti e meriton. Kështu i mori dinarët dhe shkoi. Zotëria i ri e i bukur, që ishte ulur te dera e dyqanit, i tregoi dijetarit me dorë dhe i tha: Mos bëni gjynahe ndaj Allahut dhe unë do të vij tek ju. Kjo çështje nuk është e lehtë dhe as e thjeshtë, kur marrim një vendim, duhet të kemi shumë kujdes ndaj vetes, fjalëve dhe veprimeve tona, si flasim me gruan, fëmijët, fqinjët dhe njerëzit. Fjala e keqe është mëkat. Gjynah nuk është vetëm pirja e alkoolit, tradhtia bashkëshortore, vjedhja etj. Ka shumë forma mëkati me të cilat mund të sprovohemi me to.

Prandaj, nëse duam rishfaqjen e Zotërisë Sahib Zemanit tonë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), ne duhet të jemi të vendosur të qëndrojmë larg gjynaheve. Çdo vepër kërkon përpjekje për t'u realizuar, sikurse është puna në kërkimin e furnizimit, përpjekja për të arritur fitore, puna me këmbëngulje në kërkimin e diturisë dhe veprat në kërkim të rishfaqjes së tij. Nëse vërtet

duam ta presim, duhet të punojmë dhe të shmangim gjynahet dhe mëkatet.

Një nga begatitë dhe mirësitë më të mëdha të shmangies së gjynaheve dhe mëkateve është përsheptimi i rishfaqjes së Zotërisë Sahib Zemanit (*Allahu i Madhëruar e përsheptoftë rishfaqjen e tij!*). Ardhja e tij, rishfaqja dhe fitorja e tij sjell mirësi për njerëzimin në këtë botë dhe në Ahiret.

Gjithashtu, ndër çështjet me ndikim, është edhe ajo që ka ardhur në një transmetim nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*), i cili thotë: "Asgjë nuk e largon caktimin përveç duasë, lutjes".¹⁰² Nga Imam Kadhimi (*Paqja qoftë mbi të!*) ka thënë: "Lutja e largon atë që është paracaktuar dhe atë që nuk është paracaktuar."¹⁰³ Ajo që është paracaktuar i përgjigjet lutjes. Sikur të jetë caktuar që filani do të vdesë pas një jave, por si rezultat i lutjes sime dhe lutjes së besimtarëve dhe bamirësisë, Allahu i Madhëruar ia zgjat jetën. Deri në këtë masë është efektive lutja. "E si të mos jetë"¹⁰⁴, si thotë Imami (*Paqja qoftë mbi të!*), në këtë masë lutja efektive. Nëse një person lutet me përgjërim, frikë, bindje dhe nënshtrim ndaj Allahut të Madhëruar, lutja e tij mund të marrë përgjigje, sepse Allahu është me ata zemra që luten me bindje.

---

¹⁰² "Mekaremul Ahlak", El Taberasi, fq.268.

¹⁰³ "El Kafi", El Kulijni, Vëll 2, fq.469.

¹⁰⁴ Vazhdimi i transmetimit të mëparshëm: I njëjti burim

Nëse duam të kërkojmë një nevojë, lutja është çelësi i plotësimit të nevojave të kësaj bote dhe Ahiretit, atëherë ky është lehtësimi që duhet t'i drejtohem Allahut të Madhëruar dhe t'i kërkojmë Atij të përshpejtojë rishfaqjen duke iu lutur me emrat që janë përmendur në Duanë e El Xheushenit.¹⁰⁵

---

¹⁰⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 11/08/2012.

Drejtimi i duhur për të pritur

Pra, ne duhet të:

Së pari: Qasja e saktë ndaj Tij. Duhet që të kemi shpresë, besim dhe siguri për këtë premtim Hyjnor. Ky është një premtim hyjnor që patjetër do të përmbushet. Allahu i Madhëruar nuk e thyen premtimin. Ky është një premtim hyjnor i caktuar dhe vendimtar.

Së dyti: Të shohim drejt të ardhmes me shpresë.

Së treti: Të mbajmë nën mbikëqyrje, të presim dhe të qëndrojmë të palëkundur mbi të ardhmen me të gjitha perspektivat e saj.

Së katërti: Të marrim përgjegjësi, të punojmë fuqishëm, mos të qëndrojmë duke pritur ngjarjet, por t'i krijojmë ato dhe të përgatisim terrenin për Atë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Gjithashtu, të lusim Allahun e Madhëruar me këtë lutje të rëndësishme, e cila gjithmonë përmendet në natën e gjysmës së Shabanit, në natën e Kadrit, gjatë muajit të Ramazanit, në të gjitha rastet dhe kohët, dhe në duanë e Kunutit: “O Zot, bëhu mbrojtësi i tij dhe argument për birin

e Hasanit” për ta përsheptuar rishfaqjen e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përsheptoftë rishfaqjen e tij!*).

Kjo është pritja e duhur. Por cila është lutja e dobishme? Është lutja e muxhahidëve, punëtorëve, durimtarëve, sakrifikuesve dhe bartësve të përgjegjësive, është lutja e atyre që përgatisin terrenin dhe i bëjnë ballë tiranëve, padrejtësisë dhe korrupsionit. Sa i përket lutjes së dembelëve, të të pakujdesshmëve, të dekurajuarve dhe të nënshtruarve, Allahu nuk interesohet për ta dhe nuk i shikon ata.

Lutja është pjesë e procesit të pritjes. Patjetër që ne dhe ju, në dashtë Allahu do të përpiqemi. Gjithmonë do të jemi themeli në mesin e njerëzve të pritjes. Do të jemi të vetëdijshmit, të mençurit, të vërtetët, durimtarët, dijetarët, muxhahidët, sakrifikuesit dhe përgatitësit e terrenit. Këtë pret nga ne Imami (*Allahu i Madhëruar e përsheptoftë rishfaqjen e tij!*) përmes akteve të xihadit, kërkimit të sakrificës, durimit dhe besimit. Prandaj, kur të vijë Imami (*Allahu i Madhëruar e përsheptoftë rishfaqjen e tij!*), ai nuk do ta ndryshojë faqen e tokës me një të prekur, por me aftësitë njerëzore të jashtëzakonshme, besnike, që bëjnë përpjekje dhe sakrifikojnë. Shpresojmë, që në dashtë Allahu, të gjithë të jemi në mesin e mbështetësve dhe përkrahësve të tij.¹⁰⁶

---

¹⁰⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/06/2015.

Si e kuptojmë ne pritjen e rishfaqjes

Përgjegjësia jonë në periudhën e fshehjes është një përgjegjësi historike, e rrezikshme dhe shumë e madhe. Ajo nuk lidhet me periudhën tonë, por lidhet me të gjithë të ardhmen dhe përmbushjen e premtimit të Zotit. Përgjegjësia jonë nuk lidhet me kufijtë e vendit në të cilin jetojmë, por përkundrazi, shtrihet për të përfshirë, në ndikimin dhe mirësitë e saj, mbarë njerëzimin dhe të gjithë botën. Përgjegjësia jonë është që të praktikojmë pritjen e vërtetë në kohën e fshehjes së madhe, ndërsa pritja për rishfaqjen është konsideruar si një nga veprat më të mira tek një popull që humbi të kuptuarit e pritjes së rishfaqjes. Sa për ne, pasuesit e Imam Khomeinit (*Allahu e nderoftë!*), përgatitësit më të madh të terrenit të Sahib Zemanit, e kuptojmë pritjen e rishfaqjes duke e lartësuar Islamin në mendim, besim dhe përcjellë mesazhin në çdo vesh, çdo mendje dhe çdo zemër në botë. Ne e kuptojmë se të presësh për rishfaqjen është të mbash shpatën në përballje me tiranët dhe shtypësit. Ne e kuptojmë pritjen për rishfaqjen në përgatitjen e terrenit dhe përgatitjen e njerëzve për rishfaqjen e argumentit dhe vendosjen e drejtësisë. Ne e kuptojmë pritjen e rishfaqjes në rezistencën ndaj pushtuesit dhe në formimin e forcës ideologjike islame të ushtarëve, përkrahësve dhe luftëtarëve që do ta përmbushin argumentin duke u betuar për besnikëri. Në këtë mënyrë e kuptojmë ne pritjen e rishfaqjes.

Ne e kuptojmë pritjen e rishfaqjes kur bëhemi një umet, një shtet a një rrymë në të cilën nëna e përgatit djalin e saj në kombin e luftës dhe e nxit atë të luftojë dhe të martirizohet në duart e nipit të Husejnit (*Paqja qoftë mbi të!*). Kjo është përgjegjësia jonë në përgatitjen e terrenit, njerëzve dhe brezave. Përgatitjen e tyre dhe hapjen e zemrave dhe mendjeve për të pritur dritën që do të vijë me Mehdiun (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).¹⁰⁷

---

¹⁰⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/12/1997.

KAPITULLI I KATËRT:

PERIUDHA E RISHFAQJES

Tema e parë:

Periudha e Imam Khomeinit dhe mirësitë e tij

Periudha e Imam Khomeinit (*Allahu goftë i kënaqur me të!*)

Ne sot jemi të gjithë dëshmitarë të një zgjimi sublim dhe madhështor islam, të cilin e ka nisur në këtë epokë përgatitësi më i madh i Sahibu Zamanit, Imam Sejid Ruhullah Musaui Khomeini (*Allahu e nderoftë!*). Bota sot lëngon dhe rënkon nga shtypësit dhe tiranët. A ka kaluar ndonjë periudhë tjetër në faqen e kësaj bote kur janë kryer

ky numër kaq i madh masakrash? Nëse shikojmë të kaluarën, zbulojmë se aktualisht jetojmë në një kohë kur toka është e mbushur me padrejtësi, korrupsion dhe shtypje më shumë se çdo herë më parë.

Më e rëndësishmja nga të gjitha këto janë dukuritë dhe shenjat. Ajo në të cilën ne mbështetemi dhe mbi të cilat ndërtojmë shpresën, është se jetojmë në një periudhë në të cilën ekzistojnë përkrahës të Sahibu Zamanit. Ekzistojnë pasues dhe ushtarë, burra dhe gra aq sa nuk ka patur asnjëherë gjatë gjithë kohës së fshehjes së madhe dhe kohës së fshehjes së vogël. Por, mund edhe të thuhet se përkrahësit që u përgatitën deri në këtë moment - sipas shenjave - për Sahibu Zamanin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) nuk ishin të disponueshëm që nga dërgimi i Pejgamberit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*) dhe nga fillimi i Islamit. Asnjë Imam i Imamëve tanë të pagabueshëm (*Paqja qoftë mbi ta!*) nuk e kishin këtë numër, sasi dhe lloj përkrahësish. Sigurisht, me përjashtim të disa elitave si Selman Farisi, Ammar bin Jasir, Malik El Ashtar, dëshmorët e Qerbelasë dhe ata pak që ishin me Imam Husejnin (*Paqja qoftë mbi të!*).

Jetojmë në një periudhë për të cilën shkëlqesia e tij Imam Khamenei (*Allahu ia shtoftë jetën!*) thotë: Ne gjatë kësaj periudhe nuk mund të shohim një vend për Islamin, një fitore apo një arritje të tij dhe në të nuk është i pranishëm në adresën e tij, emrin e tij dhe shkrimin e tij emri i Imam Khomeinit. Kjo epokë nuk filloi nga fitorja e revolucionit, që

do të thotë se periudha e Imam Khomeinit nuk filloi në vitin 1978 apo 1979. Përkundrazi, ajo filloi në fillim të viteve gjashtëdhjetë, kur Imami u largua nga Hauza, u bë predikues në shkollën Fejdije dhe shpalli revolucionin e tij përballë Shahut, ku zëri dhe thirrja e tij mbushën botën.

Në lidhje me thellësinë dhe përmbajtjen e këtij revolucion, Imam Khomeini ka thënë: Ai është një revolucion në të cilin ne dalim, luftojmë dhe sakrifikojmë në të nën flamurin e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Elementi kryesor i fuqisë në këtë revolucion, i cili ndryshonte nga të gjitha revolucionet që i paraprinë, madje edhe revolucioni i kushtëzuar, si dhe revolucioni i njëzet në Irak, është se baza e origjinës dhe themelit të tij është besimi i popullit iranian në tërësi në kujdestarinë e fakihut (juristit). Ata besojnë se kur i binden Imam Khomeinit, ata i binden Sahibu Zamanit. Lideri i revolucionit dhe Imami i tij, të cilit populli i bindet në origjinë, është Imam Mehdiu dhe Imam Khomeini në mungesë të tij dhe si zëvendës i tij.

Imam Mehdiu (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) ishte i pranishëm me emrin e tij, shpirtin e tij dhe dashurinë që pasuesit e tij kishin për të, në këtë revolucion bashkëkohor. Ky shtet, i cili edhe në kushtetutën e tij e ka vendosur se zotëria, kujdestari dhe Imami i tij është Muhamed ibn Hasan El Mehdi. Kjo do të thotë se ky Imam është bërë në këtë periudhë me një shtet të fortë, të

fuqishëm, madhështor dhe i rëndësishëm, i cili sot qëndron jo vetëm në pozitën e udhëheqjes së botës islame në nivelin e popujve, por përkundrazi, ai gjithashtu është në pozitën e udhëheqjes së botës islame në nivel të qeverive dhe sistemeve qeverisëse. Kur Imam Khamenei u drejtohet forcave të armatosura, në cilësinë e Komandantit të Përgjithshëm të tyre në Iran, ai u drejtohet atyre dhe u flet për nevojën e trajnimit, rritjes së aftësive, marrjes së përvojës, si dhe të kujdesen për industritë ushtarake dhe të ngjashme me to. Ai u drejtohet atyre se ne duhet të përgatisim një ushtri të fortë për Imam Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Kjo është kultura e Imam Khameneit dhe kultura e Republikës Islamike, dhe kultura e Revolucionit Islamik dhe kultura e Imam Khomeinit.

Sot, kur e shikojmë këtë revolucion pas 19 vjetësh, dhe për këtë falënderimi i takon Allahut të Madhëruar, konstatojmë se ajo që Imamët tanë (*Paqja qoftë mbi ta!*) i frikësoheshin gjatë historisë ka marrë fund. Problemi i Ehli Bejtit gjatë historisë nuk ka qenë mungesa e pranisë së dashamirësve, apo mungesa e pasuesëve dhe besnikëve, sepse ata sigurisht kanë qenë në një numër të madh në të gjitha periudhat, por problemi i Ehli Bejtin (*Paqja qoftë mbi ta!*) dhe tragjedia e tyre ishte në përdhosjen e ndihmës. Ushtria e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*) përbëhej nga qindra mijëra. Bazuar në disa transmetime thuhet se në Sifin ishin me të nëntëdhjetë mijë luftëtarë. Imam Hasani

(*Paqja qoftë mbi të!*), kur doli të luftonte kundër Muavijes, ai kishte me vete në kampin e Medainit dyzet mijë luftëtarë. Ata që u betuan për besnikëri ndaj Imam Husejnit (*Paqja qoftë mbi të!*), ishin dhjetëra mijëra. Lexojmë se kur erdhi Horasani te Imam Sadiku ose Imam El-Kadhimi (*Paqja qoftë mbi të!*) i tha: Vetëm në Horasan ke 200 mijë luftëtarë.

Pra, problemi i Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*), nuk ishte asnjëherë në numrin e besnikëve, sahabëve, ndjekësve dhe dashamirësve. Ata ishin të shumtë. Problemi ka qenë në sinqeritetin, qëndrueshmërinë dhe drejtësinë. Detyra e Imamit Argument Ibnu Hassan (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është e ndryshme nga detyra e Imam Husejnit (*Paqja qoftë mbi të!*), i cili e dinte se do dështonte, do ta vrisnin, do ta dorëzonin, si dhe t'i merrnin robër gratë e tij, pavarësisht zotimit për besnikëri ndaj tij dhe korrespondencës së tyre me të. Por argumenti u ngrit kundër tij dhe ai duhej t'i përgjigjej thirrjes. Sa i përket Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), detyra e tij është që ai të mos dalë nëse nuk është i sigurt për të ardhmen. Sepse premtimi hyjnor do të përmbushet në bazë të kësaj daljeje dhe rishfaqjeje.

Dikush edhe mund të pyesë: Përgjatë historisë, që nga fillimi i fshehjes së vogël e deri më sot, ka dhjetëra apo qindra mijëra, nëse nuk themi miliona, prej atyre që i luten Allahut të Madhëruar që të shpejtojë rishfaqjen e Sahib Zeman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), ose

i drejtohen Sahib Zeman (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe i thonë: Shpejto, o biri i Hasanit. Pra, a nuk është ky argument për rishfaqjen e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)?

Përgjigja është: Jo, nuk përbën argument kundër tij. Sepse, për sa i përket rishfaqjes së Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), kjo është e kushtëzuar nga qëndrueshmëria e përkrahësve të tij, sinqeriteti dhe integriteti i tyre dhe se ata nuk do ta braktisin atë, nuk do ta poshtërojnë atë dhe as nuk do ta dorëzojnë atë. Përkundrazi, ata do ta përmbushin zotimin e tyre të besnikërisë dhe do ta mbajnë besën e dhënë deri në martirizim. Pra, ai shikon fletët e veprave të tyre, lexon në fytyrat e tyre dhe hyn në thellësinë e zemrave të tyre. Nëse ata janë betuar për besnikëri dhe zemrat e tyre kanë lidhje me këtë botë ose lakmi për të, atëherë ai do t'i heqë nga listat e ensarëve (mbështetësve të tij).

Zemrat të cilat synon Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) janë zemrat që janë të mbushura me dashurinë për Allahun e Madhëruar, si dhe të lidhura me Botën Tjetër dhe të dashuruara me të vërtetë pas martirizimit, ku secili prej tyre mbart një dëshirë që të rishfaqet Mehdiu dhe ata të jenë luftëtarë dhe dëshmorë në duart e tij. Ata nuk kërkojnë të jenë sundimtarë nga sundimtarët e tij, apo guvernatorë nga guvernatorët e tij. Në këtë kohë kur shikojmë përvojën e Revolucionit Islamik në Iran dhe kur kujtojmë tetë vitet e luftës, ose kur shikojmë

Libanin nga viti 1982 e deri më sot, atëherë ne mund të ndihemi të sigurt dhe të qetë. Përfundimisht, e dimë se përmes sprovave, mundimeve, fatkeqësive dhe gjithçkaje që kemi kaluar deri më tani, si dhe nga ajo që dimë nga Muxhahidinët dhe dashurinë e tyre për Imam Mehdiun. Imami në këtë vend ka përkrahës burra dhe gra që janë të gatshëm të vriten në duart e tij dhe të bien dëshmorë kur të rishfaqet, por dëshirën e tyre të vetme që ata kanë, është të kenë nderin të takojnë Sahibu Zamanin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Unë njoh shumë, që nëse u thuhet se çmimi i takimit dhe taksa e takimit me Imamin është shpirti dhe gjaku juaj, ose janë fëmijët tuaj, ose familja juaj, ose paratë tuaja, atëherë ata janë gati të paguajnë të gjitha për të patur nderin e takimit me Sahib Zeman (*Allahu i Madhërishëm e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Si do të ishte gjendja e tyre sikur t'u thuhej për të luftuar përkrah tij dhe për ta mbështetur atë? Jetojmë në një kohë tjetër dhe falënderimi i takon Allahut të Madhëruar, i Cili na hapi dyert e xihadit. Para nesh janë hapur këto horizonte të bekuara, fisnike dhe të mëdha. Prania e atyre dashamirësve të sinqertë dhe të drejtë të martirizimit, të cilët nuk do ta dorëzojnë Imamin edhe sikur të copëtohen copa-copa, por përkundrazi janë ata që e bëjnë copë-copë trupin e tyre me shpresën se do të takohen me Imamin, siç bëjnë dëshmorët e martirizimit. Në fakt ky është

elementi bazë që na jep shpresë, optimizëm dhe besim në të ardhmen e afërt.¹⁰⁸

Si e përcaktoi Imam Khomeini pritjen e Imam Mehdiut dhe përgatitjet për rishfaqjen e tij?

Dijetarët dhe juristët tanë të shquar e kanë shpjeguar kuptimin e saktë të pritjes, ashtu sikurse e ka treguar në detaje edhe Imami Khomeini (*Allahu qoftë i kënaqur me të!*). Ai flet se kush është kuptimi pozitiv i pritjes. Domethënë, të presim Mehdiun (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) duke iu përmbajtur Islamit tonë dhe rregullave të Sheriatit. Ta presim atë me vizita dhe lutje, me ringjalljen e xhamive, duke mbrojtur atë dhe fenë e tij të shenjtë, të përgatisim umetin, duke e bindur atë për projektin e tij dhe duke e përgatitur umetin për ta pritur atë. Ta presim atë duke përgatitur veten dhe vëllezërit tanë mbështetës të denjë për betejën e madhe dhe vendimtare në botë. Të përgatisim tokën për të dhe ta kthejmë në vendbanim, të

---

¹⁰⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/12/1997.

ndërtojmë baza për Islamin dhe për muxhahidinët në Iran, Liban dhe në mbarë botën.¹⁰⁹

Republika Islamike përgatitet për Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshejtoftë rishfaqjen e tij*).

Ndër çështjet që lidhen me rishfaqjen e tij, është Republika Islamike në Iran. Ekzistojnë disa transmetime të sakta nga të pagabuarit për përgatitjet që bën Irani në pritje të rishfaqjes së Imamit, dhe se persët po ndihmojnë në këtë çështje. Para rishfaqjes së Imamit, ka nga ata që do përgatisin terrenin në Horasan duke përgatitur për të një forcë në të cilën do të mbështet në të në Lindje. Kjo është e sigurt, dhe kushdo që dëshiron ta mohojë atë thotë: A mund të ndodhë në këtë kohë, apo pas njëzet vjetësh? Mjafton të supozohet se kjo është koha. Prandaj, e gjithë bota po e lufton këtë vend, Amerika dhe "Izraeli" po e luftojnë Iranin e fuqishëm dhe të aftë dhe partinë hyjnore që mban përgjegjësi ndaj të shtypurve dhe të dobëtëve. Sikur Irani që ekziston sot të ishte Irani i Bahlevëve dhe të shfaqej ISIS-i, nuk do të kishte mbetur asnjë faltore. ISIS-i do të kishte gërmuar edhe varret e Imamëve tanë. Këtë e ka shprehur

---

¹⁰⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/02/1992.

edhe presidenti tunizian, pavarësisht politikës dhe qëndrimeve të tij. Ai ka thënë në një moment transparence: Shpresa jonë e vetme në botën arabe që t'i kundërvihet "Izraelit" është Irani. Ata punojnë fuqishëm për të ndërprerë çdo lidhje të çdo personi në botë me Iranin dhe për të përkeqësuar marrëdhëniet me të. Nga ana tjetër, duhet të dimë se, pavarësisht nga përpjekjet e tyre, ngjarja më e madhe në histori që hapi rrugën që nga fillimi i fshehtësisë e deri më sot, dhe bën përgatitjet për rishfaqjen e Imamit, është fitorja dhe ekzistenca e këtij revolucionit të shenjtë. Prandaj ne duhet ta mbrojmë dhe ta mbështesim atë. Kjo është pjesë e betejës së madhe.¹¹⁰

Imam Khomeini e nxori në plan të parë çështjen e Mehdizmit

Ngjarja që e ktheu çështjen e Imamit në zemrat e muslimanëve është Imam Khomeini (*Allahu e nderoftë!*) dhe fitorja e revolucionit. Në Libanin e viteve gjashtëdhjetë, shtatëdhjetë dhe tetëdhjetë, nuk ekzistonte diçka të tillë dhe

---

¹¹⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

as nuk njihej kultura mehdiste, as vizita e familjes Jasin, as duaja e besëlidhjes, as data 15 e Shabanit.¹¹¹

Zemrat e hebrenjve u mbushën me frikë dhe tmerr kur triumfoi mbi Shahun në Iran dhe u shpall fitorja dërrmuese e Imam Khomeinit. Sepse kjo çështje gjendet edhe në profecitë e tyre dhe në librat e tyre. Ata kanë hadithe për ngritjen e këtij shteti nga një nip i pasardhësve të Profetëve të quajtur sipas emrit të një prej Profetëve të bijve të Izraelit, dhe fillimi i kësaj fitoreje do të jetë fillimi i fundit për shtetin e “Izraelit” në Ahir Zeman.¹¹²

Izraeli e pranon pafuqinë

Beteja që zhvillohet në Libanin jugor dhe në Bekanë perëndimore me Hezbollahun është një betejë e ndryshme nga format e luftimeve që u zhvilluan në këtë front shumë vite më parë. Kjo jo vetëm në flamur, emërtim dhe slogan, por në natyrën, realitetin dhe thelbin e kësaj lufte, horizontet dhe efektet e saj në mesin e hebrenjve, në sfondin e saj dhe kuptimin e tyre për të. Fakti që zemrat e tyre janë të

---

¹¹¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

¹¹² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

mbushura me tmerr dhe frikë nga ky grup i vogël i përpjekjeve është i jashtëzakonshëm. Për "Izraelin", me madhësinë, fuqinë, kryelartësinë dhe arrogancën e tij, del shefi i shtabit të ushtrisë së tij, ose kryeministri i qeverisë së tij, dhe thotë: Ne jemi të pafuqishëm në Libanin jugor, nuk mund të bëjmë asgjë, vetëm duhet të qëndrojmë dhe të marrim masat për të kufizuar humbjet. Por, përpara kujt? E vërteta është se ai është përballë një grupi të rinjsh që presin të rishfaqet Sahibu Zaman (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Kjo nuk mund të pranohet, të imagjinohet e të kuptohet nga standardet fizike dhe të zakonshme, por e vërteta është se tashmë është bërë realitet.¹¹³

---

¹¹³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/12/1997.

Tema e dytë:

Udhëheqja e Fakihut dhe çështja e Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)

Imam Khomeini ishte ai që ngriti çështjen e udhëheqjes së Fakihut dhe bëri thirrje për të

Çështja kryesore që ka qenë gjithmonë e hapur për t'u diskutuar që nga fillimi i fshehtësisë së madhe dhe ka ekzistuar në mesin e juristëve dhe udhërrëfyesve tanë që nga kohërat e lashta, është çështja e mëkëmbësit, juristit të drejtë dhe kompetent të Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Duke qenë se në kohën e fshehtësisë së madhe nuk ka një përfaqësues të posaçëm, por është një përfaqësues i përgjithshëm për Imamin, dhe ai specifikohet me cilësi dhe me përshkrim.

Ndër dallimet themelore ndërmjet përfaqësuesit të posaçëm dhe përfaqësuesit të përgjithshëm është se i pari identifikohet me emër, siç është transmetuar nga Imam Askariu (*Paqja qoftë mbi të!*) se ai ka thënë në prani të shokëve

të tij kur e pyetën për zëvendësin e tij. Ai u përgjigj duke thënë: “Dëshmoj se Othman bin Said el Amiri është zëvendësi im dhe se djali i tij Muhamedi është zëvendësi i djalit tim Mehdiut tuaj.”¹¹⁴ Sa i përket përfaqësuesit të përgjithshëm, Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) e përcakton atë me cilësitë dhe titullin e tij. Domethënë fakihu i drejtë, është ai që ruan veten, braktis epsheet e tij, është i bindur ndaj zotërisë së tij, pasues i urdhërave të fesë së tij. Kushdo që zotëron këtë grup atributesh dhe cilësish, ai e meriton që të jetë përfaqësues i përgjithshëm i Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Gjithashtu, gjatë fshehtësisë së madhe të Imamit të pagabueshëm, muslimanët duhet t’i binden këtij përfaqësuesi të përgjithshëm, të cilin Imami e ka emëruar si udhëheqës, gjykatës dhe argument mbi muslimanët, dhe për këtë arsye nuk lejohet që ata të kundërshtojnë emërimin, urdhrin dhe udhëheqjen e tij, por duhet t’i binden këtij përfaqësuesi të përgjithshëm.

Në Liban, ndonjëherë mund të mendojmë se çështja e përfaqësuesit të përgjithshëm dhe udhëheqja e Fakihut në këtë formulim specifik, nuk e kemi dëgjuar përpara fitores së Revolucionit Islamik në Iran dhe rrallë kemi dëgjuar mendime të këtij lloji. Disa mendonin se ideja e udhëheqjes së Fakihut gjatë fshehtësinë së Imam Mehdiut është një nga veçoritë e mendimit të Imam Khomeinit. Imagjinoni që kjo çështje nuk ishte prekur para Imam Khomeinit. Por ishte ai,

¹¹⁴ “El Gajbetu”, Et Tusi, f.356.

që me zellin, jurisprudencën dhe punën e tij, e nxori këtë çështje, ua parashtrori muslimanëve dhe i thirri ata në të.

Kjo bisedë e ka burimin nga mosnjohja jonë e çështjeve fikhije (juridike). Njohja e rregullave dhe ligjeve të Sheriatit në vendin tonë e kanë fillimin me rizgjimin islam. Në periudhat e mëparshme kuptimi dhe njohja e rregullave dhe ligjeve të Sheriatit kufizoheshin në një grup të kufizuar njerëzish dhe në një rreth të kufizuar çështjesh. Por e vërteta është se kjo çështje ka ekzistuar tek juristët dhe dijetarët tanë të mëdhenj që në kohët e lashta dhe ata e kanë besuar atë. Sa i përket asaj që bëri Imam Khomeini, ai e ngriti këtë çështje, i dha asaj një personalitet dhe ua prezantoi muslimanëve si ilaç për krizën e udhëheqjes që ekziston në jetën e umetit. Ai në fakt e praktikoi si udhëheqës i revolucionit dhe si udhëheqësi që themeloi republikën e parë islame në këtë kohë. Imami e ka kristalizuar këtë çështje më shumë në rrafshin teorik, dhe e ka mishëruar dhe aplikuar në rrafshin praktik, sepse kjo çështje ekzistonte që nga koha e Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*).¹¹⁵

---

¹¹⁵ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/02/1992.

Respektimi dhe bindja ndaj urdhrave të fakihut, udhëheqësit në kohën e fshehjes

Sot ndodhemi përpara një sprove dhe një testi bazë. Siç thonë disa prej nesh: Shpejto, o biri i Hasanit, ne jemi ndihmësit dhe pasuesit e tu dhe jemi në dispozicionin tënd. Në fakt është një çështje përmes së cilës ne mund ta sprovujmë veten nëse ne i bindemi Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), ose nuk i bindemi atij. Është më se e ditur se Mehdiu dëshiron të sundojë me Islamin këtë botë. Pra, kushdo që nuk i përmbahet rregullave dhe ligjeve hyjnore në nivelin e sjelljes personale dhe të asaj publike, si dhe kushdo që nuk i bindet Allahut në vendimet, mësimet, urdhrat dhe ndalesat, nuk mund t'i bindet Mehdiut. Ai është udhëheqësi, argumenti dhe robi i Zotit. Gjithashtu, Imam Mehdiu na urdhëroi t'i bindemi fakihëve (juristëve) të drejtë, të sinqertëve dhe ata që janë mbrojtësit e Islamit në periudhën e fshehjes.

Nëse gjendemi në kohën e fshehjes së madhe dhe përballë një sfide, dhe ne nuk jemi në nivelin e kësaj sfide e cila do të udhëhiqet nga Imam Mehdiu; nëse sot jemi pasivë dhe hezitojmë që t'i bindemi zëvendësit të Mehdiut, ndërkohë që ai na urdhëron të bëjmë përpjekjen fillestare, atëherë si do të veprojmë nëse ai do të na kërkonte të përgatitemi, të krijojmë forcat tona dhe të fillojmë betejën për të eliminuar padrejtësinë dhe tiraninë në botë. Si do të veprojmë nëse do të na urdhëronte për xhihad mbrojtës, i

cili është obligim për çdo musliman, mashkull dhe femër, që është një përgatitje e detyrueshme? Ai na urdhëron të rezistojmë, të mbrojmë popullin tonë dhe Islamin tonë të shtrenjtë, të rikthejmë të shenjtat tona dhe të mos i dorëzohemi armikut tonë. Përkundër kësaj vërejmë dhe gjejmë shumë që kërkojnë justifikime, argumente dhe marifete ligjore që ata të mos i binden urdhrat të zëvendësit të Mehdiut. Por, si mund t'i binden këta njerëz Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) në betejën e tij, e cila nuk është vetëm një betejë e mbrojtjes së Islamit, muslimanëve dhe Umetit, por, për më tepër, ajo është një betejë për vendosjen e të vërtetës hyjnore, manifestimin e fesë së Zotit, përmbushjen e premtimit të Allahut, për mbështetjen e të shtypurve dhe sundimin e të drejtëve si dhe ngritjen e fesë së Tij mbi të gjithë fetë e edhe nëse politeistët e urrejnë atë? Si mundet që këta njerëz të jenë përkrahës dhe ndjekës të Mehdiut në një betejë në të cilin Mehdiu dëshiron të sundojë Islami jo vetëm në Algjeri, Liban apo Palestinë, por përkundrazi dëshiron që të sundojë Islami në të gjithë botën? Nëqoftëse ky nivel i përgatitjes që marrim është i vështirë, atëherë si mund të përgatitemi që të jemi pasues të projektit të Imam Mehdiut?

Sot, peshorja e cila mat masën e bindjes, sinqeritetit të lutjes dhe besnikërisë ndaj Mehdiut është përmes bindjes së sinqertë, besnikërisë absolute, seriozitetit dhe angazhimit të sinqertë ndaj urdhrave të zëvendësit të tij të caktuar për të udhëhequr muslimanët gjatë fshehtësisë së tij. Qoftë ai

Imam Khomeini gjatë jetës së tij të bekuar ose aktualisht, Shkëlqesia e tij, udhëheqësi i muslimanëve Imam Khamenei. Të gjithë ata që sot kërkojnë rrugëdalje për t'u larguar nga përmbajtja dhe respektimi i urdhrave të udhëheqësit, Fakihut të drejtë, do të jenë po ata vetë që do të kërkojnë rrugëdalje dhe justifikime ligjore për t'u rebeluar kundër bindjes së Imam Mehdiut.¹¹⁶

Efektet më të rëndësishme psikologjike të përkushtimit ndaj udhëheqjes së Fakihut

Një nga efektet më të rëndësishme psikologjike të përkushtimit ndaj udhëheqjes së fakihut të drejtë nën flamurin e punës së tij xhihadiste, politike, institucionale dhe publike është se personi ndjen se po punon nën hijen e Imam Mehdiut. Sepse kur flasim për udhëheqjen e fakihut të drejtë, bëhet fjalë për përfaqësuesin e Imam Mehdiut. Kjo do të thotë se ai është i pranishëm në pozitën e udhëheqjes dhe udhëzimit. Nëse vëmë re fjalimet e Imam Khomeinit, ose të shkëlqesisë së tij Imam Khamenei, që kur ai mori udhëheqjen, zbulojmë se është shumë e rrallë të gjejmë një fjalim të tij pa përmendur Imam Mehdiun. Kjo ndodh për vetë faktin se ata e ndiejnë se e ushtrojnë këtë përgjegjësi nga

---

¹¹⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 15/02/1992.

pozicioni i tij. Prandaj edhe ne duhet ta ndiejmë këtë ndjesi, këtë mendim dhe këtë bindje.¹¹⁷

Rëndësia e respektimit të dijetarëve dhe juristëve në periudhën e fshehjes

Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) nuk na la të humbur në kohën e fshehjes, por e ruajti fenë dhe Islamin dhe ruajti pjesën tjetër të bërthamës së këtij umeti që do të përgatisë rrugën për vendosjen e shtetit të drejtësisë hyjnore. Prandaj, Ai na ka urdhëruar që të respektojmë dijetarët dhe fakihët (juristët), të cilët Imam Mehdiu i bëri argumentin e tij për ne gjatë periudhës së fshehjes. Respektimi i tyre dhe ecja pas mësimëve të tyre është garanci për ne.

Prej sprovave përgatitore për Sahibu Zamanit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), dhe ndër cilësitë më të rëndësishme të përkrahësve të Sahibu Zamanit është bindja, e cila është në nivelet e mëposhtme:

E para: Bindja pa pyetje apo hezitim.

---

¹¹⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

E dyta: Janë ata që pyesin pse kjo, o Imami ynë? Ai ua shpjegon atë dhe ata e pranojnë atë dhe i binden.

E treta: Janë ata të cilëve ai u shpjegon dhe sqaron, ata debatojnë me të, diskutojnë me të dhe pastaj nuk i binden atij. Por, përsëri ai ua shpjegon dhe sqaron atyre, por ata nuk i binden atij.

Bindja ndaj autoritetit fetar dhe bindja ndaj udhëheqësit fakih në kohën e fshehjes është një sprovë, përgatitje dhe stërvitje për bindje ndaj Imamit të pagabueshëm. Nëse i bindemi në mënyrë absolute udhëheqësit fakih, do t'i bindemi Imamit të pagabueshëm dhe kjo është baza që kërkohet.¹¹⁸

---

¹¹⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 16 Shaban 1435 – 2013.

Tema e tretë:

Marrëdhënia me Imam Mehdiun

(Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!)

Duke u mësuar brezave kulturën e rezistencës

Një nga pikat e rëndësishme në kulturën mehdiste dhe në kulturën e pritjes është çështja e rezistencës në Liban, ruajtja, zhvillimi dhe edukimi i saj.

Sot në rrethin tonë të rinjtë dhe të rejat nën moshën 17 vjeç nuk e dinë se çfarë është 25 maji 2000. Ata nuk e dinë se çfarë ka ndodhur para vitit 2000. Po kështu, pas një kohe do të kemi të rinj, burra që nuk e njohin luftën e korrikut 2006. Ne jemi të shqetësuar për këtë grup njerëzish. Duhet që lajmet e rezistencës të shkruhen në formën e tregimeve dhe të lidhen me një pjesë të veprimtarisë edukative-arsimore të shkollave të Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Me kusht që të shkruhen në një mënyrë të përshtatshme për këto moshë, për të hyrë në

zemrat e tyre. Kur i riu të bëhet pesëmbëdhjetë vjeç, ai do të dijë gjithçka për rezistencën, simbolet e saj, udhëheqësit e saj dhe të gjitha ngjarjet e saj.¹¹⁹

Mbjellja dhe forcimi i personalitetit të Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij*)

Kur përmendim emrin e Imam Mehdiut tek brezat e rinj, ne e vendosim Imam Mehdiun në zemrën dhe ndërgjegjen e këtij brezi. Në këtë mënyrë jemi duke i dhënë një mundësi djalit dhe vajzës të bashkëjetojnë me Imamin në ndërgjegjen e tyre. Sepse vetë lidhja e brezave me Imamin është një nga format e lidhjes emocionale për të cilën ne kemi nevojë. Kjo është arsyeja që ne në kulturën tonë të brendshme po krijojmë një ushtri për Imam Mehdiun. Kjo është lufta më e madhe psikologjike për hebrenjtë, e cila përbën tmerr për ta, kur themi se është pjesë e ushtrisë së Imam Mehdiut (*Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*).

Në Liban ka arritje në këtë drejtim dhe ne duhet t'i plotësojmë ato. Nëse rishikojmë regjistrin themeltar të gjendjes civile, do të zbulojmë numrin e njerëzve që mbanin emrin "Mehdi" në vitet shtatëdhjetë dhe tetëdhjetë dhe pas

---

¹¹⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/07/2017.

fitores së revolucionit islamik, në vitet nëntëdhjetë dhe deri në vitin 2017. Sa është ky numër? Dallimi është shumë i madh dhe do të vijë koha që ky emër të jetë i pranishëm në çdo shtëpi dhe familje. Jo si zakon dhe traditë, por si çështje e rritjes dhe edukimit të fëmijës me këtë ndjenjë. Kjo është pjesë e planit të Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*) gjatë historisë. Ajo është mbjellja dhe forcimi i përkushtimit të marrëdhënies emocionale me Imamin.¹²⁰

Marrëdhënia dhe lidhja me Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij*)

Ne kemi nevojë për një kulturë marrëdhënieje, komunikimi dhe ta ndjejmë Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Me këtë nuk synojmë të kërkojmë ta shohim Imamin në ëndërr, apo të shprehim interesin për takim me të edhe pse kjo është e mundur në kohën e fshehjes, por duke i plotësuar kushtet e veta. Domethënë duhen të hiqen barrierat dhe perdet ndërmjet personit dhe Imamit, por ajo që synohet është diçka tjetër. Ne besojmë se Imami është i pranishëm, aktiv dhe ndikues. Kjo është e vërteta. Po të mos ishte prezenca e tij, e cila është

---

¹²⁰ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

edhe argumenti i Allahut të Madhëruar, toka do të ishte shembur bashkë me njerëzit e saj në të. Dobia e Imamit për njerëzimin në këtë botë është si dobia e diellit që errësohet nga mjegulla. Në këtë ekzistencë jetojmë me mirësinë, bekimin, duatë, kujdesin, mbrojtjen, mbështetjen, nxitjen dhe udhëzimin e tij.

Ndër dëshmitë e sigurta të kësaj pranie aktive të tij (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) është edhe kjo rezistencë në Liban që udhëhiqet nga Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe kjo fitore që vjen përmes tij. Nëqoftëse ne besojmë se Imami e ka këtë prani aktive në sheshe, atëherë ai mund të jetë kudo: në Mekë, në Medine, në Teheran, në Bejrut, në Jeruzalem etj. Ai nuk ka asnjë problem për realizimin e kësaj. Pra, a e ndiejmë atë, apo e shohim vetëm si një imam doktrinor. Kur i numërojmë Imamët, themi se ai është Imami i dymbëdhjetë, Muhamed ibn Hasan El Mehdi, sikur ai është vetëm një informacion i ruajtur në mendjet tona, pa pasur asnjë lidhje me zemrën, shpirtin dhe ndjenjat tona? A e mendojmë këtë? A kemi ne një lidhje dhe marrëdhënie dashurie me Imamin tonë (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)?

Marrëdhënia e udhëheqjes nuk është marrëdhënia e sundimtarit dhe të sunduarit, por është raporti i dashurisë, afërsisë dhe ndjenjës ndërmjet udhëheqësit dhe ndjekësve të tij. Kur flasim për dashurinë, kjo nënkupton natyrshëm dëshirën për të dashurin. Dashuria përfshin përpjekjen për t'u takuar dhe sjell gëzim në zemrën e të dashurit. Pra, kur

e duam Imamin, duhet të dimë se atij i tregohen veprat tona, si dhe ai vuan dhe lëndohet në zemrën e tij kur konstaton se ndjekësit e tij që e presin dhe besimtarët janë duke bërë gjynahe dhe mëkate. Por, kur i sheh ata duke punuar në bindje dhe kryerjen e obligimeve, duke mbrojtur umetin dhe dinjitetin e umetin, e lartësojnë Islamin, u shërbejnë jetimëve, të dobtëve dhe të varfërve, e përhapin fenë, mesazhin dhe moralin, atëherë gëzimi hyn në zemrën e tij. Ndër domosdoshmëritë e dashurisë gjithashtu është që, kur e do një person, lutesh për të, i dërgon selam atij qoftë edhe nga larg, e kujton atë, kënaqesh kur e dëgjon emrin e tij, një histori nga historitë e tij ose sheh një gjurmë nga gjurmët e tij. Kjo është gjithçka që na nevojitet në jetën tonë të përditshme.¹²¹

Dy vepra që na afrojnë me Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*)

Dy veprimet më të rëndësishme që sot na afrojnë me Imamin (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) dhe e afrojnë atë me ne janë rezistenca dhe shkollat që i edukojnë fëmijët të duan dhe të presin Sahib Zeman. Pritja,

---

¹²¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

transformimi, ndryshimi, madje edhe rezistenca varet në radhë të parë nga elementi njerëzor. Në radhë të parë është dhe qëndron luftëtari dhe muxhahidi dhe nuk janë titujt, posterat, veshjet ushtarake, armët, përvojat dhe aftësitë. Ata muxhahidë që qëndrojnë sot dhe luftojnë me sinqeritet dhe qëndrojnë të patundur deri në frymën e fundit, janë ata që janë edukuar në shkollën e lidhjes me Ahiretin, heqjen dorë nga kjo botë, dashurinë për shehid, takimin me Allahun e Madhëruar dhe takimin me të dashurit e Tij. Pra, nëqoftëse ndonjërit prej tyre i thuhet tani se mund të kesh mundësinë të shohësh në fytyrën e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) në këmbim të gjakut të derdhur në rrugën e Allahut të Madhëruar për hir të Zotit, përgjigja që ai thotë është se jam gati. Kur të rritet një brez i këtij lloji, nuk është problem apo çudi që ky grup i vogël bartësish të këtij shpirti luftarak të mundë "Izraelin" para të cilit arabët janë treguar të pafuqishëm. Nëse ekziston një popull apo popuj apo një umet apo një numër më i madh që mbart këtë frymë, a do të kemi akoma probleme? A nuk mund të jetë edhe kjo një arsye për transformim në nivel global dhe jo vetëm në nivel rajonal.¹²²

---

¹²² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

Rëndësia e natës së mesit të Shabanit

Nata e pesëmbëdhjetë e Shabanit është një natë e madhe dhe e bekuar tek Allahu i Madhëruar. Ajo ka mirësinë, bekimin, rëndësinë dhe vlerën e saj. Allahu i Madhëruar disa kohëve u jep një vlerë dhe rëndësi të veçantë. Në një transmetim nga Imam Sadiku (*Paqja qoftë mbi të!*) mbi vlerën e natës së mesit të Shabanit ai tha: “Është pyetur Imam Bakir (*Paqja qoftë mbi të!*) për rëndësinë e natës së mesit të Shabanit dhe ai tha: ‘Ajo është nata më e mirë pas Natës së Kadrit, në të cilën Allahu i Madhëruar i fal robtë e Tij me bujarinë e Tij dhe me mirësinë e Tij. Prandaj përpiqu që të jesh sa më afër Allahut të Madhëruar gjatë asaj nate, sepse është një natë në të cilën Allahu i Madhëruar i është zotuar Vetes që të mos ia kthejë shpinën asnjë personi që e kërkon Atë, përveç nëse ai kërkon gjynahe.’”¹²³ Është nata e plotësimit të nevojave dhe është ajo që na nevojitet në këtë periudhë dhe në këtë kohë përballë këtyre rreziqeve dhe sfidave me të cilat përballlet mbarë njerëzimi sot.

E lusim Allahun e Plotfuqishëm, i kërkojmë Atij, kërkojmë strehim tek Ai dhe kërkojmë mbrojtje tek Ai që në këtë natë Allahu i Madhëruar t’i hapë dyert e mëshirës së

---

¹²³ “El Emalij” i Et-Tusi, f. 297.

Tij. Prandaj kjo natë duhet shfrytëzuar në maksimum për të kërkuar, shpresuar dhe duke u lutur e duke u përgjëruar.¹²⁴

Lutjet që marrin përgjigje

Transmetohet nga Imam Rida (*Paqja qoftë mbi të!*), i cili ka thënë në natën e mesit të Shabanit: “Është një natë në të cilën Allahu i Madhëruar i liron robërit nga zjarri dhe u fal mëkatet e mëdha. Më pas thotë: Babai im (*Paqja qoftë mbi të!*) - do të thotë Musa bin Xhafer - thoshte: *Lutja në këtë natë ka përgjigje.*”¹²⁵

Pra, është një natë të cilën ne duhet ta shfrytëzojmë duke iu drejtuar Allahut të Madhëruar për të plotësuar nevojat e kësaj bote dhe të Ahiretit. Ta shfrytëzojmë këtë natë me lutje, kërkim falje, përgjërime, adhurim, dua dhe lexim të Kur’anit. Programi i këtyre ibadeteve gjendet në librat e njohur, por një nga veprat më të rëndësishme dhe më të dobishme, të cilën transmetimet e kanë theksuar dhe

---

¹²⁴ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 07/04/2020.

¹²⁵ “Ujun el-ahbar Al-Rida (*Paqja qoftë mbi të!*)”, El-Suduk, vëll 2, fq. 263.

përmendur për vlerën e saj të madhe dhe një shpërblim të madh, është vizita e Imam Husejnit.¹²⁶

Le ta pranojmë se ringjallja e kësaj ngjarjeje ende nuk është ngritur në nivelin e kërkuar dhe ka ende mangësi në të. Në Iran, për shembull, ne shohim të gjitha qytetet të ndriçuara në këtë natë, ashtu sikurse shohim edhe të krishterët kur festojnë ditëlindjen e Isait (*Paqja qoftë mbi të!*). Verëjmë në çdo shtëpi të tyre që ata kanë një pemë, ndriçim, ushqim dhe darkën. Shkëmbejnë vizita dhe takime, dhurata dhe “Babagjyshi” që sjell dhurata. Të gjitha këto janë nga paratë e tyre. Kjo është e lidhur me ndërjegjen e tyre dhe pjesë e kulturës së tyre. Është shenjë dobësie kur vjen një grup për të financuar dhe paguar. Duhet të vijë koha kur shiitët në Liban, tregtarët në treg, mësuesit në shkollë, shkollat dhe dijetarët të dekorojnë xhamitë. Temën se si ta kthejmë 15 Shabanin në ngjarjen më të madhe dhe më të gëzuar për ne, duhet ta vendosim si qëllim dhe synim.¹²⁷

---

¹²⁶ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 07/04/2020.

¹²⁷ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

Përballja me shtrembërimin e Islamit

Për të na larguar nga çështja e Imam Mehdiut (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), do të jemi dëshmitarë të një sulmi më të fortë dhe më të madh ndaj Islamit që synon distancimin e njerëzve nga Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Shteti i drejtësisë islame që do të ndërtojë Imami është shteti i Kur'anit. Që nga viti 1979, domethënë, pas fitores së Revolucionit Islamik, bota është dëshmitare e një pjesëmarrjeje globale, veçanërisht nga të rinjtë, dhe e një zhvillimi të jashtëzakonshëm sasior dhe cilësor drejt Islamit. Është një rritje e qëndrueshme dhe e gjerë, madje edhe në Perëndim gjendet një numër i madh që janë të lidhur me Islamin. Ekziston një studim statistikor shkencor që tregon se pas dekadash muslimanët dhe ithtarët e fesë islame do të bëhen feja e parë në Evropë, si rezultat i pranimit të Islamit.

Kur amerikanët, izraelitët dhe arroganca globale e panë këtë pjesëmarrje, u vunë në lëvizje dhe e panë të nevojshme që të ngriheshin kundër kësaj çështje dhe ta zmbrahnin atë. U përdor ISIS-i, i cili është krijim i Arabisë Saudite dhe Vehabizmit për ta kundërvënë të gjithën. Kanalet satelitore dhe interneti i shërbejnë ISIS-it, Vehabizmit dhe Al-Nusra-s, pasi media sot është e hapur ndaj tyre dhe është në shërbim të shtrembërimit të Islamit. Kjo nuk është një rastësi, përkundrazi është e mirëlllogaritur.

Vetë funksioni i ISIS-it është që ta shëmtojë Islamin. Qëllimi është që muslimanët të mos besojnë në Islam, dhe jomuslimanët të mos i afrohen atij. Duhet që kur përmendet (la ilahe ila Allah dhe Allahu ekber) “nuk ka Zot tjetër përveç Allahut dhe Allahu është më i madhi” duhet të nënkuptojnë vetëm therje dhe vrasje. Ata e përsërisin qëllimisht Zoti është më i madhi, sepse kjo krijon një përngjasim logjik edhe te kafshët. Një nga psikologët vendosi një qen në një vend. Ai filloi t’i binte ziles sa herë i sillte ushqimin. Herën e parë, herën e dytë dhe herën e tretë. Qeni që posedon instinkte filloi të bënte lidhjen duke iu përgjigjur herës së katërt. Kur ata thonë “Zoti është i madhi”, qoftë ai një kamikaz, qoftë kur bën një therje apo kur hedh në erë një makinë, atëherë bëhet lidhja ndërmjet Islamit dhe shtypjes e padrejtësisë, dhe kjo ka ndodhur në realitet.

Një nga gjërat që ka ndodhur është se një burrë në një treg në Irak pyeti për çmimin e një malli dhe ai habitet kur vërejtë që është shumë i shtrenjtë. Ai thirri nga habia "Zoti është i madh". Të gjithë ikën nga tregu në panik! Ky është shtrembërimi, i cili përgatiti atmosferën për ateizëm. Prandaj, ne sot shohim disa rajone që po përjetojnë një gjendje braktisjeje të fesë, si për shembull Egjipti dhe Arabia Saudite. Është shumë e natyrshme që kjo braktisje të jetë në Arabinë Saudite, për shkak të islamit të familjes Al Saud dhe vehabistëve, si dhe për shkak të performancës, sjelljes, brutalitetit dhe mungesës së besueshmërisë.

Është pjesë e përgjegjesisë sonë që të përballemi me këtë shtrembërim të shkaktuar nga këta njerëz dhe të paraqesim modelin e Revolucionit Islamik dhe arritjet e tij në imazhin e forcës, moralit, humanizmit dhe miqësisë, në kontrast me modelin tjetër dhe imazhin padrejtësisë dhe të errësirës që ata paraqesin.¹²⁸

Domosdoshmëria e pranisë së mbështetësve

Është e nevojshme të theksohet sërish koncepti i mbështetësve dhe pasuesve. Nevoja për shfaqjen e mbështetësve dhe atyre që do të përgatisin terrenin.¹²⁹ Ndoshta ky është një nga kushtet bazë më të rëndësishme për rishfaqjen e tij. Nëqoftëse do të mungonte ky kusht, edhe sikur të plotësoheshin kushtet e tjera, rishfaqja e tij nuk do të ishte e mundur, sepse Imami nuk do të punojë me mrekulli, por me shkaqe të natyrshme.

Shihni Prijësin e besimtareve (*Paqja qoftë mbi të!*), ai kishte ushtrinë më të madhe në mesin e ushtrive të Imamëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). Një nga historianët e hershëm ka shkruar një libër të quajtur “El garat”, në të cilin ai flet për luftërat e Prijësit të besimtarëve dhe thotë: Ai në fund të

---

¹²⁸ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 19/05/2017.

¹²⁹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 16 shaban 1435 Hixhri /2013.

jetës së tij fliste me fjalë gjithë dhimbje dhe qortim. Thoshte “Më është mbushur zemra gjithë dhimbje.”¹³⁰ Ai kishte një ushtri, por humbi udhëheqësit, si Malikun, Amar bin Jasir, Muhamed bin Ebi Bekr etj. Ishte një listë e gjatë e kuadrove elitare të udhëheqjes përkrah tij (*Paqja qoftë mbi të!*) të cilët ranë dëshmor. Kur ata ranë dëshmorë, situata ndryshoi dhe punët arritën në një qorrrokak. Në fund të fundit, në gjithçka ka urtësi. Prijësi i besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*) në muajt e fundit u përball me dy opsione. Ose do bënte paqe me Muavijen, ose do të ndodhte një tjetër Kerbela. Interesi i Islamit e pengoi Imamin (*Paqja qoftë mbi të!*) të shkonte në pajtim ose në Kerbela, dhe ai bëri atë që duhej të bënte.

Në kohën e Imam Sadikut (*Paqja qoftë mbi të!*) kishte njerëz të entuziazmuar, por kur armiqtë u shtuan, njerëzit dyshuan. Ishte një person i quajtur Sedir, i cili ishte një nga entuziastët e Imam Sadikut (*Paqja qoftë mbi të!*). Në një transmetimin nga Muhamed bin Hasan, nga Sedir i cili ka thënë: “Hyra te Ebu Abdullahu (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe i thashë: Pasha Allahun, nuk mund të qëndrosh i qetë. Ai m’u përgjigj duke thënë: Pse o Sedir? I thashë: Për shkak të numrit të madh të besnikëve tuaj, shiitëve tuaj dhe përkrahësve tuaj. Pasha Allahun, sikur të kishte Prijësi i besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*), shiitë, përkrahës dhe besnikë, nuk do ta lakmonin atë Tejmi e as Udej. Më pas tha: O Sedir, sa mund të jenë ata? Thashë: njëqind mijë. Ai tha:

---

¹³⁰ “Nehexhul Belaga”, Hutbet e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*). Hytbyja 27.

njëqind mijë? Thashë: Po, mundet edhe dyqind mijë. Ai tha: Dyqind mijë? Thashë: Po, dhe gjysma e botës. Sediri tha: Ai heshti me mua, pastaj shtoi duke thënë: A mundesh të vish me mua në Janba? Unë i thashë: Po. Ai urdhëroi të përgatisin një gomar dhe një mushkë. Unë nxitova të hipi në gomar dhe ai tha: O Sedir, a më lejon të hipi unë në gomar? Thashë: Mushka është më e bukur dhe më fisnike. Tha: Gomari është më i rehatshëm për mua. Unë zbrita nga gomari dhe hipa në mushkë. Vazhduam udhëtimin dhe erdhi koha e namazit. Më tha: O Sedir, le të zbresim dhe të falemi. Pastaj tha: "Kjo është një tokë moçalore në të cilën nuk lejohet falja e namazit. Vijuam udhëtimin derisa arritëm në një tokë të kuqe. Ai shikoi një djalë që kulloste dhinë dhe tha: Pasha Zotin o Sedir, sikur të kisha një grup besnikësh dhe përkrahësish sa këto dhi, nuk do të mund të qëndroja ulur. Zbritëm dhe u falëm. Kur mbaruam së faluri, u ktheva nga dhinë dhe i numërova, ishin shtatëmbëdhjetë."¹³¹ Qëllimi nuk është që të jenë 17 vetë, anëtarë ose luftëtarë. Por, ata mund të jenë 17 udhëheqës dhe shtylla mbi të cilët Imami mbështetet në themelimin e shtetit të tij, si Maliku, Amari, Selmani, Hashimi dhe El Mikdadi.

Në një hadith të dytë nga Imam Bakir (*Paqja qoftë mbi të!*) transmetohet se ai ka thënë: "Nëse mbliidhen mbështetet sa numri i njerëzve të Bedrit - treqind e trembëdhjetë - atëherë ai duhet të ngrihet dhe të ndryshojë gjëndjen."¹³²

¹³¹ "El Kafi", El Kulijni, vëll 2, faqe 242 dhe 243.

¹³² "Mustedrek el Uesail", Mirza en Nuri, vëll 11, fq.78.

Bazuar në këtë transmetim, ata që presin Sahib Zeman nuk janë 313 ushtarë apo luftëtarë, por 313 komandantë apo shtylla ku Imami mund të mbështetet për të arritur drejtësinë. Pra, parimi është që janë 313 drejtues dhe pjesa tjetër janë mbështetës, ushtarë dhe një mjedis inkurajues.

Nuk është sekret që kemi kaluar shumë prova e fatkeqësi, por me ndihmën e Allahut e kemi dëshmuar besnikërinë edhe sot përballë fatkeqësisë dhe sfidës së madhe që ndodhi në Siri. Sikur të mos ishte prezenca e atyre njerëzve që kanë mendjemprehtësi, vetëdije dhe një shkallë të lartë durimi dhe sakrifice, sot, jo vetëm shiitët në Liban dhe Siri do të ishin në pozitë të rëndë dhe vështirë, por, përkundrazi, që të gjithë Libanezët dhe Sirianët do të ishin në një gjëndje të tillë. Të njëjtën gjë po shohim edhe në Irak. Kur Shkëlqesia e tij Ajatollah El-Sejid El-Sistani kërkoi nga çdo person që është në gjëndje të mbajë armë t'i mbajë ato, nuk ishte thjesht një fjalë. Ai dërgoi një deklaratë me shkrim dhe përfaqësuesit e tij morën përsipër çështjen. Është ky burim reference i mençur në Irak që do të mundësojë prishjen e komplotit.

Ka pasur periudha kur këto burime referencash kanë lëshuar njëqind deklarata. Kanë kërkuar ndihmë, por nuk kanë gjetur përkrahës apo ndihmës dhe kanë përfunduar me internim, vrasje apo burgim. Sot, falë Zotit, çështja është ndryshe. Kjo është një gjëndje premtuese. Prandaj është përgjegjësia jonë sot që të punojmë për të konfirmuar dhe

për t'u fokusuar mbi këtë temë të rëndësishme. Të punojmë drejt aftësimit dhe krijimit të mjedisit të përshtatshëm.¹³³

Qëllimi i Imamit (Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!) është të forcojë marrëdhëniet me Zotin

Imami (Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!) në thellësi dhe në thelb ka një synim real në shtetin dhe qeverisjen e tij dhe ai është qëllimi i misionit të Profetëve dhe të Dërguarve. Domethënë, qëllimi është lidhja dhe forcimi i marrëdhënieve ndërmjet njerëzve, individëve dhe grupeve si dhe forcimi i marrëdhënieve ndërmjet njerëzve dhe Allahut të Madhëruar. Përpara se të flasim për pasurinë dhe sigurinë, duhet të dimë se brendësia e çështjes dhe thelbi i saj është realizimi i shtetit të Sahib Zeman duke sjellë marrëdhënien shpirtërore, mendore, emocionale dhe psikologjike, ndërmjet njerëzve, si dhe midis njerëzimit dhe Zotit në nivelin më të lartë që mundet të arrijë.

Le të kthehemi te misioni i Profetëve (*Paqja qoftë mbi ta!*). Në suren "Hud" dhe suren "Shuara" bëhet e qartë (nëpërmjet tregimeve të Profetëve) se ata donin të ndërtonin marrëdhëniet midis njerëzve dhe Zotit. Një marrëdhënie të

---

¹³³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (Allahu e ruajtë!) më 16 shaban 1435 Hixhri /2013.

bazuar në dijen se Allahu i Madhëruar është Zoti dhe Krijuesi juaj, të njohin emrat e Tij dhe cilësitë e Tij. Qëllimi i misionit të Profetëve fillimisht është njohja dhe besimi në Allahun e Madhëruar, në ekzistencën e Tij, në njehësimin e Tij, në emrat dhe cilësitë e Tij, në bindjen ndaj Atij, ta adhurojnë, t'i frikësohen vetëm Atij. Pastaj marrëdhënia arrin në një nivel më të lartë, kështu që ata e duan atë, dhe marrëdhënia arrin nivelin e dashurisë me Allahun e Madhëruar.

Ne besojmë në Allahun e Madhëruar, ekzistencën e Tij, emrat e Tij, njehësimin e Tij dhe cilësitë e Tij të larta, madhështore dhe të shenjta. E adhurojmë Atë dhe i bindemi Atij, por - sigurisht - nuk e njohim thelbin e Zotit dhe as nuk e kuptojmë natyrën dhe realitetin e Tij. Allahu i Lartësuar është mbi gjithçka dhe nuk mund ta kuptojnë mendjet njerzore, shikimi dhe imagjinata e tyre. Kjo është arsyeja se përse i Prijësi i besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*) në më shumë se një vend (dhe më shumë se një transmetim) shpjegon se çfarë do të thotë se çdo gjë që të shkon në mendje, apo që të arrin imagjinata, nuk është Zoti. Allahu është mbi iluzionin, mbi imagjinatën dhe mbi mendimet e mendjes.¹³⁴ Ne e njohim Allahun e Plotfuqishëm - për shkak të kufizimeve të mendjes sonë - përmes attributeve dhe përmes cilësive të cilave Ai manifestohet dhe shfaqet. Për shembull: Ne e dimë se Allahu i Madhëruar është i aftë nëpërmjet fuqisë së Tij në

---

¹³⁴ Shih: Hutbet e Imam Aliut (*Paqja qoftë mbi të!*), "Nehxhul Belaga", vëll 2, fq. 119, Hutbet e tij (*Paqja qoftë mbi të!*) për monoteizmin.

këtë ekzistencë dhe ne e dimë se Ai është Krijuesi. Është Ai që krijoi këtë univers. Ne e dimë se Ai është i Urtë dhe i Fisnik përmes urtësisë së shfaqur në këtë univers dhe përmes saktësisë së krijimit, dhe ne e dimë se Ai është i Ditur, i Mëshirshëm, Bujar përmes manifestimit të këtyre cilësive në krijesat e Tij dhe në veprimet e Tij.

Prandaj, kur themi se njeriu, dielli dhe hëna janë argumente të Tij, këtë e bëjmë përmes identifikimit tonë të attributeve dhe cilësive të Tij që na zbulohen dhe na shfaqen. Kjo nxjerr në dukje një qëndrim dhe një marrëdhënie emocionale ndaj Tij. Kur shikojmë përshkrimin e cilësisë së hakmarrjes dhe se Allahu është i Fuqishëm, Zotërues i hakmarrjes dhe se Ai është i Sunduesi i qiejve dhe i tokës. Ai është i ashpër në llogari dhe është ndëshkues i ashpër me Xhehenem. Është transmetuar nga i Dërguari i Allahut (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*) se ai ka thënë: *“Sikur të varej një rrobë e banorëve të Xhehenemit ndërmjet qiejve dhe tokës, atëherë toka do të digjej e tëra”*.¹³⁵ Ai ka engjëj që janë shumë të ashpër. Kjo njohuri gjeneron frikë. Pra, ne i frikësohemi Atij dhe bëjmë një mijë llogari.

E shohim se Allahu i Madhëruar është Furnizuesi i Gjithëdijshtëm dhe është Ai që jep jetë dhe vdekje, nderon dhe lartëson, shëron, dhuron dhe mëshiron, është Ai që ka thesaret e çdo gjëje dhe Ai është pronar i kopshteve nën të cilët rrjedhin lumenj, atëherë kjo dituri manifestohet më

¹³⁵ Ibn Ebi El Hadid, Shpjegimi i “Nehxhul Belaga”, vëll.10, fq.35.

shumë në pasuri si dhe na krijon ndjenjën e dëshirave dhe lakminë për sa më shumë vepra të mira.

Kur flasim për kategorinë e parë, ai është adhurimi i robërve, ndërsa kur flasim për kategorinë e dytë, ai është adhurimi i tregtarëve. Ekziston një kategori e tretë - e cila është më e lartë se frika, lakmia dhe dëshira - që mund të krijojë një marrëdhënie emocionale dhe shpirtërore me Allahun. Ajo vëren cilësitë hyjnore, njohja e të cilave çon në një marrëdhënie shpirtërore dhe dashuri të quajtur dashuria e Zotit. Pra, frika është rezultat i njohjes së disa prej cilësive hyjnore, kurse dashuria është rezultat i njohjes së disa cilësive hyjnore tjera. E gjithë kjo nuk është në kundërshtim me frikën dhe lakminë. Le të shikojmë së bashku se ku e çon dashuria Prijësin e Besimtarëve (*Paqja qoftë mbi të!*). Ai i frikësohet Allahut të Madhëruar dhe i drejtohet atij: "Dhe nëse më futni në Xhehenem, do t'i njoftoj banorët e tij se të dua!"¹³⁶ Ne lexojmë në lutjen e Ebu Hamza Thumalit: "Dashuria Jote nuk u largua nga zemra ime".¹³⁷ Ky është një nivel i lartë në marrëdhënien me Allahun e Madhëruar. Nuk është vetëm niveli i Profetëve dhe të pagabuarëve (*Paqja qoftë mbi ta!*), por edhe ne jemi të aftë që ta arrijmë dhe kërkohet prej nesh ta bëjmë këtë.

Pra, cilat janë atributet dhe cilësitë hyjnore që, nëse i ndriçojmë ato, i shpjegojmë vetes, fëmijëve tanë dhe

---

¹³⁶ Shih: "Biharul Anuar", El Alametü El Mexhliis, vëll 91, fq 97.

¹³⁷ Po aty, vëll.95, fq.88.

familjeve tona, lartësohemi me to, krijojmë, zhvillojmë dhe rrisin marrëdhënien e dashurisë?

Dashuria është diçka sentimentale. Ajo nuk është filozofike. Ne nuk kemi nevojë për argument të ekzistencës së dashurisë, por e duam dhe e ndjejmë atë. Dashuria nuk ka tavan dhe ajo nuk ka fund. Ajo ka grada dhe nivele. Nivelet e saj për njerëzit nuk janë të njëjta. Ju i doni fëmijët tuaj, por ndjeni se e doni këtë djalë më shumë se këtë djalë, ose këtë vajzë më shumë se këtë djalë.

Njeriu është në natyrshmërinë e tij. Dashuria nuk ka nevojë për besim, mendim dhe filozofi. Njeriu do këdo që i bën mirë atij, i cili sillet mirë me të, e mbron dhe e do atë që mbron. E gjithë kjo është e natyrshme. Nëse një person vjen te një i ri dhe i thotë: "Ti je miku im dhe i shtrenjti im dhe unë dua të të ndihmoj". Ai i siguron atij një bursë, një punë, një shtëpi dhe mobiljet e saj, i siguron atij mundësitë e martesës dhe e viziton shpesh dhe i shpreh ndjenjat e tij. Si do të jetë marrëdhënia mes tyre? Nuk ka dyshim se mes tyre do të krijohet një marrëdhënie dashurie. Ashtu si u përmend edhe më sipër kjo është diçka e natyrshme dhe e lindur në çdo qenie njerëzore dhe është e pranishme edhe te kafshët.

Kur flasim për fëmijë, ose të rinj të rritur që zotërojnë natyrshmërinë e tyre të pastër, në marrëdhëniet e tij me babanë, nënën, vëllanë, motrën ose komandantin e regjimentit dhe komandantin e divizionit, d.m.th, në simpatinë e tij për ata që janë më të mëdhenj se ai,

ndonjëherë e gjejmë atw fwmijw, apo tw ri duke u përballur me presion dhe frikë. Nëqoftëse e bëj këtë, do ta bëj këtë. Gjithmonë ka presion dhe frikë. Është e mundur që ky person të pengohet diku, por marrëdhënia do të bazohet në bazën e frikës. Sepse ai beson në aftësinë e personit tjetër. Ekziston edhe një nivel i dytë, që është marrëdhënia e joshjes, sikur i thotë atij: Nëse e bën këtë, unë do të të shpërblej, do të të çoj në filan vend, kështu që marrëdhënia bëhet një marrëdhënie lakmie dhe dëshire.

Frika dhe dëshira mund të çojnë në dashuri, por dhe mund të mos çojnë në të. Është një shembull i tretë. Ai nuk e kërcënon atë, nuk e kërcënon dhe nuk e josh, por përkundrazi e nxit atë me mirësi, e largon të keqen prej tij dhe tregon dhembshuri për të. Marrëdhënia që lind midis këtij fëmije dhe këtij personi është një marrëdhënie dashurie, jo një marrëdhënie lakmie apo frike. Ajo buron nga mirësia dhe dhembshuria. I njëjti kuptim vlen edhe për marrëdhënien me Allahun e Madhëruar. Marrëdhënie mund të bazohet në frikë ose në bazë të joshjes, dhe mund të bazohet në dashuri. Ne filluam me mirësi dhe dashamirësi përpara se ai të na kërkonte ndonjë gjë. Dhe më shumë se kaq, nëse mëkatojmë, Ai nuk na i ndërpret begatitë dhe dashamirësinë e Tij por na mëshiron dhe pranon pendimin. Ai është një Zot i mëshirshëm dhe i furnizon robtë e Tij me mirësi, favore dhe dashamirësi. Ai është një Zot falës. Këtë Zot, a nuk e duam ne Atë?

Allahu i Madhëruar na edukon përmes Kur'anit dhe thotë: Unë e kam krijuar për ju dhe ju kështu e kështu,,, e nënshtrova për ju kështu e kështu. Edhe nëse i numëroni të mirat e Zotit nuk do të mund t' numëroni ato. Kurse Imam Husejni (*Paqja qoftë mbi të!*) thotë në lutjen e Arafatit – që është një nga lutjet më të bukura –: “O Zot... Ti më ke krijuar me mirësinë Tënde para se të përmendem, Ti më krijove nga balta, pastaj më vendose në palcë...”¹³⁸ deri në fund të lutjes, ku Imami (*Paqja qoftë mbi të!*) përshkruan se si është formuar njeriu nga një pikë uji dhe nga lindja deri në fundin e jetës. Gjithashtu, kur shohim dhe në duanë (lutjen) e Ebu Hamza El-Themalit, lexojmë: “Unë jam i vogli që Ti e rrite, dhe unë jam injorant të cilin e mësove, dhe unë jam i humburi që e udhëzove dhe unë jam i përuluri që Ti e lartësove, dhe unë jam i frikësuar të cilin Ti sigurove, unë jam i uritur që Ti e ushqeve, dhe unë jam i eturi që ja ke shuar etjen, dhe unë ,, unë...»¹³⁹. Gjithashtu, në lutjen e Kumejlit përmenden format e mirësive: “O Allah, o Zot, sa gjëra të shëmtuara më ke mbuluar, nga sa fatkeqësi të rënda më ke mbrojtur, sa pengesa ke larguar, sa të këqija ke shmangur, dhe sa lavdërime të bukura ke përhapur ...”¹⁴⁰

Nëqoftëse ne i njohim këto mirësi dhe madhështinë e bekimeve hyjnore dhe dashamirësinë e Tij ndaj nesh natën dhe ditën, si dhe atë që Ai ka përgatitur për ne në Botën

¹³⁸ Shih: “Ikbalul Amal”, El Sejid Ibn Tauus, vëll 2, fq.74.

¹³⁹ Shih: Es Sejid Ibn Tauus, “Ikbalul Amal”, vëll 1, fq.165.

¹⁴⁰ Shih: “Misbahul Mutehexhid”, Et Tusi, f.854.

Tjetër, prej atyre gjërave që asnjë sy nuk i ka parë, asnjë vesh nuk i ka dëgjuar dhe asnjë mendje njerëzore nuk i ka imagjinuar, atëherë është më se e natyrshme që kjo të na krijojë dashuri për Allahun e Madhëruar. Mall për Allahun, adhurim për Të, mbështetje tek Ai, besimi tek Ai, përpjekjet për ta takuar Atë dhe asketizmin në këtë botë. Sepse dy dashuri nuk takohen në një zemër, dashuria për Allahun e Madhëruar dhe dashuria për dynjanë. Dashuria për Allahun e dëbon dashurinë për dynjanë. Aty ku vendoset dashuria për Allahun, ajo fshin gjithçka tjetër përveç saj. Ashtu si drita që pastron errësirën, ashtu edhe dashuria për botën mposhtet. Këtu është shpëtimi i vërtetë dhe drita e madhe. Edhe fëmijën e vogël, ne duhet ta mësojmë që ta dojë Zotin e tij. Ai është më i përgatituri dhe ka hapësirë drite dhe qetësie. Ne i mësojmë atij se kush është mirëbërësi i vërtetë. Ne duhet të mbjellim dashurinë për Allahun e Madhëruar në zemrat e fëmijëve dhe të rinjve, në mënyrë që këto zemra të rriten me dashurinë për Allahun e Madhëruar, ndërsa ato janë ende në hapësirën e dritës dhe natyrshmërisë.¹⁴¹

---

¹⁴¹ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 16 shaban 1435 Hixhri /2013.

Përfundim

Si arrihet drejtësia?

Përderisa realizimi i qëllimit hyjnor varet nga Sahib Zemani (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*), atëherë ajo që kërkohet është ruajtja e personit të tij. Çështja meriton një fshehje të vogël dhe të madhe, dhe meriton që të zgjatet fshehtësia për të ruajtur personin e Imamit (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*). Ai nuk do ta realizojë drejtësinë me mrekulli, përndryshe nuk do të kishte nevojë të mungonte në radhë të parë. Planifikimi hyjnor që nga Profeti Adem (*Paqja qoftë mbi të!*) dhe deri tek i Dërguari i Allahut (*Paqja qoftë mbi të dhe mbi familjen e tij!*) e më pas deri te Sahibu Zeman nuk u bazua kurrë në realizimin e drejtësisë në tokë me detyrim, mrekulli, dhunë, apo duke përdorur forcën. Më tepër mrekullinë e kërkonin Profetët në mënyrë që njerëzit t'i besonin ata. Profetët nuk i detyronin njerëzit, ose i nxisnin ata me mrekulli. Mbrekullia ishte një argument i vërtetësisë së Profetit (*Paqja qoftë mbi të dhe familjen e tij!*).

Kur të shfaqet Imam Mehdiu ai nuk dëshiron të luftojë për vite të gjata për të realizuar qëllimin e tij, por duhet të ndër marrë një betejë vendimtare jo të gjatë.

Prandaj, duhet të përgatitet terreni për të kur ai të dalë, dhe bota duhet të jetë e gatshme të pranojë drejtësinë dhe gjykimin hyjnor, kështu që kur të arrihen arsyet natyrore dhe jo të mrekullueshme për fitoren, siç është prania e ndihmësve dhe mbështetësve të Imamit Mehdiut, atëherë ai do të shfaqet. Nëse Imami (*Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!*) paraqitet në rrethana që nuk janë të pjekura për realizimin e qëllimit dhe projektit, atëherë ai do të ndihet i kërcënuar për sigurinë e tij dhe gjithashtu projekti i tij do të kërcënohet.

Kjo temë është vëzhguar gjatë shekujve të kaluar dhe për të bëhen studimet më të rëndësishme në botë. Fuqitë arrogante të botës janë të gatshme të shkatërrojnë çdo vend për të eliminuar Imamin në rast se vërtetohet, se ai është Mehdiu.¹⁴²

Muxhahidët tanë do të hyjnë në xhami siç hynë herën e parë

Ne po e luftojmë këtë armik. Të gjithë shikojmë në një pikë të caktuar dhe lexojmë në librat tanë se muxhahidët tanë do të hyjnë në xhami ashtu siç hynë për herë të parë.

---

¹⁴² Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 21/06/1999.

Do ta falin namazin atje dhe do t'i presin rrënjët e këtij entiteti uzurpues dhe kësaj gjëndre kancerogjene. Ata lexojnë të njëjtën gjë në librat e tyre, si për shembull se shteti i tyre që do të krijohet në Ahir Zeman do të zhduket nga duart e një nipi të Profetëve (*Paqja qoftë mbi të!*). Pra, ata po luftojnë nga një pozicion ankthi dhe dëshpërimi, ndërsa ne po luftojmë nga një pozicion sigurie dhe shprese. Ata përbëjnë shumicën dhe forcën tiranike që është e tmerruar nga e ardhmja, ndërsa ne jemi pakica që besojmë dhe jemi të sigurt tek e ardhmja.

Kultura dhe mendimi Mehdist dhe leximi i së ardhmes përmes tyre janë të vetmet që mund të vizatojnë imazhin e këtyre dy grupeve dhe frontin e tyre dhe përmes këtij mendimi ne mund ta mposhtim këtë armik, ta poshtërojmë dhe ta mundim atë. E kemi e bërë këtë dhe mund ta bëjmë sërish kur të jemi të armatosur me këtë mendim dhe të përballemi me të gjitha sfidat aktuale.¹⁴³

---

¹⁴³ Nga fjalimi i Shkëlqesisë së tij zotërisë Hasan Nasrallah (*Allahu e ruajtë!*) më 05/12/1998.

Përmbajtja

Hyrje.....	5
Parathënie.....	9
KAPITULLI I PARË.....	13
E PADUKSHMJA DHE E ARDHMJA.....	13
Tema e parë: Njohja e së padukshmes dhe dobitë e studimit të saj.....	13
E padukshmja dhe e ardhmja ngjallin interes tek njerëzit....	13
Amerika interesohet për lajmet më të fundit të botës.....	14
Hebrenjtë janë ata që mbështeten më shumë në lajmet që lidhen me të ardhmen.....	16
Muslimanët dhe lajmet në lidhje me botën e padukshme.....	18
Lajmet në lidhje me botën e padukshme dhe lufta psikologjike.....	19
Kush e di të padukshmen (të fshehtën)?.....	19

Rruga e njohjes së të padukshmes dhe orgjinës së saj.....	20
Ëndrrat e vërteta.....	21
Pse nuk e dimë të padukshmen (të fshehtën)?.....	22
Përfitimet e njohjes së lajmeve në lidhje me të ardhmen...24	
1. Përfitimi doktrinor: Besimi i Profetëve (<i>Paqja qoftë mbi ta!</i>).....	24
2. Shpresa për të ardhmen.....	26
3. Pritja pozitive.....	28
4. Shpresa se po afrohet lehtësimi.....	31
Tema e dytë: Parimi i pritjes në fetë qiellore.....	33
Parimi i pritjes në fetë qiellore.....	33
Pritja e hebrenjve.....	33
Ankthi i hebrenjve.....	35
Pritja tek të krishterët.....	36
Pritja tek muslimanët.....	41
Tema e tretë: E padukshmja dhe e ardhmja në Islam.....	44
Besimi në të fshehtën është pjesë e besimit tonë.....	44

Transmetimet për të ardhmen dhe për fundin e botës.....	46
Këto transmetime mund të ndahet si më poshtë:.....	47
1. Transmetime rreth ngjarjeve që janë realizuar.....	47
2. Ngjarje të cilat ende nuk janë realizuar.....	49
Këto transmetime janë dy llojesh:.....	49
E para: Transmetime që nuk kanë lidhje me shfaqjen:.....	49
E dyta: Transmetime që lidhen me shfaqjen:.....	50
a. Lajmet që nuk flasin për një kohë specifike, por që janë të lidhura me rishfaqjen.....	50
b. Transmetime që flasin bazuar në lidhje kohore specifike për t' u shfaqur.....	51
E ardhmja është për të drejtët.....	53
Si t' i trajtojmë ngjarjet e të ardhmes?.....	55
KAPITULLI I DYTË.....	59
DOKTRINA MEHDISTE.....	59
Tema e parë: Nevoja për mendimin Mehdist.....	59
Kritja e interesit për çështjen e Mehdizmi.....	59

Origjina e çështjes së Mehdiut (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	60
Një udhëheqës që përmbush premtimin e Zotit.....	66
Nevoja për ideologjinë e saktë mehdiste.....	67
Doktrina e saktë mehdiste.....	70
Tema e dytë: Ekzistenca e Imam Mehdiut (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij</i>) dhe problemet që lidhen me të.....	72
Rrethanat e lindjes së Mehdiut (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	72
Paqartësia e lindjes së Imamid (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>) dhe përgjigja ndaj saj (paqartësisë).....	75
Paqartësia i jetëgjatësisë së imamid (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>) dhe përgjigja për të.....	76
Paqartësia e fshehjes së Imamid (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>) në bodrum dhe përgjigja për të.....	77
Tema e tretë: Shkaqet e përmendjeve dhe qëllimi i tyre....	79
Arsyet e përmendjes.....	79
Cila është arsyeja e mungesës së Imamid? Dhe cila është urtësia e kësaj?.....	79

Mbijetesë e shpresës.....	84
Një shenjë shprese.....	84
KAPITULLI I TRETË:.....	87
PRITJA DHE PËRGATITJA.....	87
Tema e parë: Shenjat e rishfaqjes.....	87
Filozofia e shfaqjes së shenjave.....	87
Përkujdesja ndaj shenjave të shfaqura.....	89
Si t'i lexojmë transmetimet e shenjave të rishfaqjes?.....	90
Prandaj, kjo lëndë përfshin përgjegjësi praktike:.....	91
1. Kujdesi në trajtimin e këtyre lajmeve.....	91
2. Transmetimet izraelite.....	93
Ku fshihet rrezikshmëria?.....	93
Shenjat e sigurta dhe të konfirmuara të rishfaqjes së tij.....	94
Të gjitha shenjat realizohen me vullnetin hyjnor.....	96
Al Saud janë ata që më së shumti i zbatojnë shenjat.....	99
Tema e dytë: Koha e rishfaqjes.....	101
Zbatimi, koha dhe rrezikshmëria e tyre.....	101

Një model nga rreziku i aplikimit në epokën e sotme.....	101
Pretendentët e Mehdizmit.....	103
Rreziqet e kohës që do të ndodhë.....	106
Ndalimi i përcaktimit të kohës në transmetimet e Ehli Bejtit (<i>Paqja qoftë mbi ta!</i>).....	110
Domosdoshmëria për të specifikuar shenjat e veçanta....	112
Metodologjia e marrjes së transmetimeve.....	113
Premtimi hyjnor dhe njohja e obligimit.....	117
Në rrugën e përgatitjes për t' u shfaqur.....	118
Tema e tretë: Pritja pozitive.....	121
Pritja dhe vëzhgimi i vazhdueshëm.....	121
Pritja pasive.....	122
Në kohën e fshehjes së madhe, ekzistojnë disa lloje të pritjes:.....	122
Pra, cili është obligimi ynë?.....	128
Një nga detyrat më të rëndësishme gjatë fshehtësisë së madhe.....	131

Të lutemi për Sahibu Zamanin (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	136
Për të përshpejtuar rishfaqjen e tij.....	140
Nga gjërat që ndihmojnë në përshpejtimin e rishfaqjes së tij është lënia e gjynaheve dhe veprave të këqija.....	142
Drejtimi i duhur për të pritur.....	146
Si e kuptojmë ne pritjen e rishfaqjes.....	148
KAPITULLI I KATËRT:.....	150
PERIUDHA E RISHFAQJES.....	150
Tema e parë: Periudha e Imam Khomeinit dhe mirësitë e tij.....	150
Periudha e Imam Khomeinit (<i>Allahu qoftë i kënaqur me të!</i>).....	150
Si e përcaktoi Imam Khomeini pritjen e Imam Mehdiut dhe përgatitjet për rishfaqjen e tij?.....	157
Republika Islamike përgatitet për Imamin (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	158
Imam Khomeini e nxori në plan të parë çështjen e Mehdizmit.....	159

Izraeli e pranon pafuqinë.....	160
Tema e dytë: Udhëheqja e Fakihut dhe çështja e Imam Mehdiut (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	162
Imam Khomeini ishte ai që ngriti çështjen e udhëheqjes së Fakihut dhe bëri thirrje për të.....	162
Respektimi dhe bindja ndaj urdhrave të fakihut, udhëheqësit në kohën e fshehjes.....	165
Efektet më të rëndësishme psikologjike të përkushtimit ndaj udhëheqjes së Fakihut.....	167
Rëndësia e respektimit të dijetarëve dhe juristëve në periudhën e fshehjes.....	168
Tema e tretë: Marrëdhënia me Imam Mehdiun (<i>Allahu e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	170
Duke u mësuar brezave kulturën e rezistencës.....	170
Mbjellja dhe forcimi i personalitetit të Imamit (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	171
Marrëdhënia dhe lidhja me Imamin (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	172
Dy vepra që na afrojnë me Imamin (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>).....	174

Rëndësia e natës së mesit të Shabanit.....	176
Lutjet që marrin përgjigje.....	177
Përballja me shtrembërimin e Islamit.....	179
Domosdoshmëria e pranisë së mbështetësve.....	181
Qëllimi i Imamit (<i>Allahu i Madhëruar e përshpejtoftë rishfaqjen e tij!</i>) është të forcojë marrëdhëniet me Zotin.....	185
Përfundim.....	193
Si arrihet drejtësia?.....	193
Muxhahidët tanë do të hyjnë në xhami siç hynë herën e parë.....	194
Përmbajtja.....	196

قبسات مهديوية من خطاب الأمين

تيرانا 2023

اسم الكتاب: قبسات مهدوية من خطاب الأمين

المترجم: الحاج ولنت مريا (شيخ عباس)

التصحيح الأدبي: پروفيسور اشپتيم دودا

الاخراج النهائي و تصميم الغلاف: صبريه فزا

ناشر: جمعية النسيم - تيرانا - ألبانيا